

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้า

ขอเปิดประชุม การประชุมตามระเบียบวาระวันนี้

หมายเลข ๑ เรื่องที่ประธานฯ จะแจ้งต่อที่ประชุม มีอยู่เรื่องหนึ่ง คือได้
รับหนังสือจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมีความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นสมควร
ทำความเข้าใจว่าด้วยบริการขนส่งทางอากาศกับสาธารณรัฐไอซ์แลนด์ ตามที่ฝ่าย
ไอซ์แลนด์เสนอ และกระทรวงการต่างประเทศได้จัดให้มีการลงนามในความตกลง
ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐไอซ์แลนด์ ว่าด้วยบริการขนส่ง
ทางอากาศ และประกอบพิธีลงนามในความตกลงดังกล่าวแล้ว ณ สถานเอกอัครราช-
ทูตไทยกรุงสต็อกโฮล์มเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ศกนี้ และความตกลงนี้มี
ผลใช้บังคับตั้งแต่วันลงนามเป็นต้นไป โดยที่เป็นการตกลงระหว่างประเทศ จึงขอ
เสนอสภาผู้แทนราษฎรเพื่อทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อไปหมายเลข ๒ รับรองรายงานการประชุม
ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๐๐ (ครั้งแรก) ชุดที่ ๒ และครั้งที่ ๑/๒๕๐๐
(สามัญ) ชุดที่ ๒

นายทองดี อีสราจวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาเพื่อจะขอชี้แจงให้
ที่ประชุมนี้ได้รับทราบเสียก่อน คือเกี่ยวกับรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน
ราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๐๐ (ครั้งแรก) ชุดที่ ๒ และครั้งที่ ๑/๒๕๐๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๐๐
(สามัญ) ชุดที่ ๒ นั้น ข้าพเจ้าขอรับแก้เพียงครั้งที่ ๕/๒๕๐๐ (ครั้งแรก) ชุดที่ ๒

ส่วนครั้งที่ ๑/๒๕๐๐ ถึง ๒/๒๕๐๐ (ตามัญ) ชุดที่ ๒ นั้น ข้าพเจ้ายังไม่รับรอง ทั้งนี้ จะขอชี้แจงข้อที่ประชุมได้ทราบไว้ด้วย ในรายงานการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๐๐ (ตามัญ) ชุดที่ ๒ ประจำวันศุกร์ที่ ๒๘ เดือนมิถุนายน ๒๕๐๐ ในหน้า ๗ ทำประธาน ฯ ที่ เคารพ ตอนนั้นข้าพเจ้าถือ “นามทองดี อิศราชีวิต (เชียงใหม่) ข้าพเจ้าได้รู้ ต่อสภา ฯ นี้ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดนครราชสีมาได้กล่าวอ้างว่าการลงพล- ร่มและไฟ ไฟให้แก่ประธานสภาผู้แทนราษฎร” คือพูดง่าย ๆ หมายความว่าเลือกตั้ง ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็ของท่านเดียวนั้น ก็ขออ้างว่า เห็นว่าเข้าใจจะเป็น การลงพลร่มไฟ ไฟเหมือนอย่างคราวก่อน ข้าพเจ้าลุกขึ้นทักท้วง ที่ท่าน ประธานชั่วคราวก็ ได้กล่าวถกเถียงให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถอนคำพูดเสีย ที่หน้าใน หน้า ๘ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่ง ประเภทที่ ๒ ผู้หนึ่ง ก็ได้ ทักท้วง สนับสนุน ในที่ ข้าพเจ้าได้เสนอขึ้นมาเหมือนกันว่า เป็น การ ผิด ข้อบังคับ ของ การประชุมสภาผู้แทน ราษฎร ข้อ ๑๔๐ อนุ ๑ และนอกจากนี้ก็ได้ขอให้ท่านประธานสภา ฯ ใช้อำนาจตามข้อ บังคับ ๑๔๑ ในที่สุดท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอประธานโทษ ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าต้องขอลอกลนาม “นายคำมูล สุทธิจันทร์ (นครราชสีมา)” ตอนหนึ่งได้ กล่าวอย่างนี้ “ในเมื่อข้าพเจ้าก็ทำผิดข้อบังคับอย่างนั้น และเมื่อข้าพเจ้าพูดไปแล้ว และสมาชิกทุกท่านก็ ได้รับฟังคำพูดของข้าพเจ้าไปแล้ว และเข้าใจ ข้าพเจ้ายินดีที่ จะถอน” นี้เขาว่าอย่างนี้ แต่ทั้งนี้หมายความว่านายคำมูล สุทธิจันทร์ ยังไม่ ได้ ถอน ท่านประธาน ฯ บอกจะถอนเท่านั้น ที่หน้าเสียใจเหลือเกิน ท่านประธาน สภา ฯ ซึ่งทำการแทนชั่วคราวก็ไม่เมลงไปว่า “ก็นับว่าเป็นอันหมดเรื่องกัน ที่นี้ท่าน สมาชิกโปรดเสนอชื่อรองประธานคนที่ ๑ ต่อไป” อย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ท่าน ประธาน ฯ ที่เคารพรายงานข้อเท็จจริงมันแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอเสนอ ต่อที่ประชุมนี้ว่าเพื่อให้รายงานของเราเป็นระเบียบเรียบร้อยให้ตรงกับข้อเท็จจริงนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอเสนอให้สมาชิก ผู้ที่ กล่าวนั้นถอน เสียให้ มัน ประจักษ์แจ้ง ต่อ ใน ที่ ประชุมนี้ และข้าพเจ้าไม่ต้องการจะให้ท่านประธาน ฯ และรองประธานคนที่ ๑ ที่ ๒ ได้รับ ความมีวิหิมองว่าการเลือกตั้งคราวที่แล้วมี การลงพลร่มไฟ ไฟให้แก่ท่าน อย่าง นี้ท่านชอบหรือ ข้าพเจ้าขอถามอย่างนี้ ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตือน ๆ คุณทองดี ฯ โปรดฟังผมเถิด คุณ รับแล้วว่าการพูดครั้งนั้นพูดอย่างนี้ ถ้าพูดอย่างนี้แล้วคุณควรที่จะนั่งเสื่อในเวลานั้น

ในการประชุมในครั้งนั้น ก็ขึ้นเพื่อนมา แล้วคุณจะให้เขาแก้จากงานการประชุมอย่าง
นี่ยังไง และจะให้คนอื่นมาอีกวันใหม่ ให้แต่ตัวคุณ คุณควรจะหักท้วงเขาก่อนนั้นซิ
ถ้าเป็นอย่างนี้ แต่คุณไม่ได้หักท้วง มันเลามาแล้ว มันไม่ให้หรอกคุณ

นายทองดี อิศราขันธ์ (เชียงใหม่) : เปล่า ท่านประธานฯ ที่เคารพ
วันนี้ท่านผู้มีเกียรติแห่งสมาชิกวงเมฆที่ ๒ ก็ขึ้นอยู่กับว่าเป็นการผิดข้อบังคับ และ
สมาชิกก็ยินดีจะถอนหนังสือกัน บอกว่าถ้าบรรดาผู้มีเกียรติเข้าใจกันดีจะถอน เขา
ว่าอย่างนี้ เขารับในตัวแล้วว่าเขาทำผิดข้อบังคับ ท่านประธานฯ หรือท่านประธานฯ
อยากจะมัวหมองก็เอา ข้าพเจ้าไม่ว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มัวหรือไม่มัวไม่สำคัญหรอกคุณ และคุณก็
รับแล้วว่าในครั้งนั้นได้พูดกันว่าอย่างนี้ แต่บังเอิญไม่สิ้นกระแส แต่เป็นอันว่าเรื่อง
ก็เสร็จไป ผมก็จำได้เหมือนกัน ที่นี้เมื่อคุณจะท้วงก็ท้วงตอนโน้นซิ นี่มันเลามา
แล้วคุณจะให้เขาคอนเดวนี้มันจะทำอย่างไรได้ ไม่ได้แล้วคุณ หมกเรื่องไปแล้ว
คุณ มันแกมไปแล้วคุณ เพื่อผมและผมก็ไม่อยากจะขึ้นมาชี้ทำอะไรหรอก

นายทองดี อิศราขันธ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้า
เองไม่ต้องการให้สถาบันสูงสุดของชาตินี้มีเรื่องราวประชุม คือคล้าย ๆ กับว่าเสื่อมเกียรติ
อย่างนี้ การเลือกตั้งประธานฯ ก็ถาม รองประธานฯ ก็ถามว่ามีพลังไฟ ไฟอย่างนี้
มันไม่เคยปรากฏมาแต่กาลก่อน ท่านประธานฯ ข้าพเจ้าก็เห็นในสภาฯ นี้มาถึง ๓
สมัย ๆ นี้ ไม่เคยมี เพิ่งมาเห็นสมัยนี้มีกบฏอยู่กลางนี้ มันไม่ตรงกับประเด็นและ
ข้อเท็จจริง และข้าพเจ้าเองวันนี้ก็เป็นกรรมการตรวจเหมือนกัน ตรวจคะแนนวัน
นั้นอย่างนี้อาจจะขอเสนอต่อที่ประชุมจะอย่างไรกัน คือข้าพเจ้าอยากจะขอเสนอ
ให้เจ้าท้าวออกมาเสียก่อนหรือถ้าหาว่าเจ้าท้าวไม่อยู่ ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าอยากเสนอต่อที่
ประชุมขอให้ตัดคำเดีว ท่านประธานฯ ที่เคารพ ทัด "จะ" ออกตัวเดียว มีอยู่
ตอนนี้ข้าพเจ้าจะอ่านให้ท่านฟัง "เราคือเมฆ สุทธิขันธ์ (นครราชสีมา) ในเมื่อ
ข้าพเจ้าก็ทำผิดข้อบังคับอย่างนี้ และเมื่อข้าพเจ้าพูดไปแล้วและท่านสมาชิกทุกท่าน
ที่นี่ได้รับฟังคำพูดของข้าพเจ้าไปแล้ว และเข้าใจ ข้าพเจ้ายินดีที่จะถอน" ขลุ่ย
"จะ" ออกตัวเดียว "ข้าพเจ้ายินดีที่จะถอน" เหนือข้าพเจ้าก็พอใจ หรือ "ที่จะ"
ออกก็ได้ "อินเจ็ถอน" อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นเรื่อง

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ในวาระนี้มีวาระในการที่จะรับ

รองรายงานการประชุมนี้ มีใช้วาระที่จะมา ออกว่าควรจะต้องแก้คำพูดหรือไม่ควรจะ
ถอนคำพูด มันขึ้นไปอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ออกไปประเด็นที่ว่าในราย
งานการประชุมนี้ได้เขียนถูกต้องกับที่เราประชุมกันหรือไม่ ถ้อยคำเหล่านั้น ถ้า
หากว่าไม่ถูกต้องประการใด ท่านผู้เสนอหรือท่านสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใดควรจะต้องแก้ไข
จะตัดที่ไหนออก ก็ให้เสนอตัดที่นั่น ที่ประชุมจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในการที่
เสนอมานั้น ก็ย่อมจะเป็นการสิ้นสุดลงได้ว่าจะ ที่สมาชิกจะไปบอกว่าจะเสนอให้นำ
คำมูล สุทธิจันทิก ถอนคำพูดไปเสียในที่นี้ทำไม่ได้ ขัดกับข้อบังคับ เพราะว่าถ้า
ท่านเสนออย่างนั้น ท่านก็ต้องเสนอเป็นญัตติขึ้นมาใหม่ ไม่ใช่จะมาเสนอเอาที่
นี้แล้วจะผิดระเบียบวาระที่เราประชุมกันอยู่ เพราะฉะนั้นท่านประธาน ขว ก็ควรจะใช้อำนาจ
หน้าที่ของท่านให้รักษาข้อบังคับนี้ บอกว่าในวาระนี้แก้วาระที่จะรับรองรายงาน
การประชุมว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องสมาชิกผู้หนึ่งจะแก้ที่ไหนแล้วก็การ
เสนอแก้ที่สมาชิกเห็นควรหรือไม่เห็นควร ก็ขอเสนอให้สมาชิกกันมารีบรองหรือไม่
รับรองที่เขาเสนอแก้กันนั้น จะเห็นชอบหรือไม่ นั้นก็จะตัดประเด็นในการที่จะพิจารณากัน
ไม่อย่างนั้นก็จะโยกโยกกันไปอีกมากเหมือนกับการประชุมคราวก่อน เลยไม่มีสิ้นสุด
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ท่านประธานฯ ใช้อำนาจของท่านให้พิจารณาว่าสมาชิก
ผู้เสนอวันนี้ต้องการจะแก้ถ้อยคำที่ใดแล้วที่ประชุมเห็นชอบหรือไม่ท่านนั้น ก็จะต้อง
สรุปกันง่าย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าก็ต้องฟังเขาเหมือนกัน เพราะในเท
มาประชุมมีเรื่องที่จะต้องพูดกัน ถ้าไม่ต้องพูดกันได้ข้าพเจ้าก็จะรีบได้ทันที ข้าพเจ้า
ก็ชอบ แต่ทำอย่างนั้นก็ไม่มีใครชอบกัน นี่เป็นอย่างนั้น

นายทองดี อิศราวิชิต (เชียงใหม่) : เมื่อที่ข้าพเจ้ากับออกแล้ว เสร
อย่างวิธีที่ ๒ ข้าพเจ้าก็ขอเสนอว่าอย่างนี้ ให้ที่คำพูดของคำอภิปรายของท่านสมาชิก
ผู้หนึ่งเกียรติแห่งนครราชสีมาตอนท้ายที่บอกว่า “และเข้าใจ” และท่านสมาชิกทุก
ท่านเห็นได้รับฟังคำพูดของข้าพเจ้าไปแล้ว “และเข้าใจ” ข้าพเจ้าในที่ที่จะถอน
ข้าพเจ้าขอเสนอต่อที่ประชุมว่าให้ตัด “ที่จะ” ออกเสีย “และเข้าใจข้าพเจ้าในที่
ถอน” อย่างนี้ใครเห็นด้วยก็จะว่าอย่างไรก็ขอให้พิจารณากัน ข้าพเจ้าขอเสนออีกอย่าง
นี้คือ “ที่จะ” ออก ใครเห็นด้วยไปโปรดรับรอง

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่าน อย่างนี้ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัยเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญของราชอาณาจักรการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๐๐
(ครั้งแรก) ชุดที่ ๒ และครั้งที่ ๑/๒๕๐๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒
เพราะฉะนั้น...

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ครั้งที่ ๒/๒๕๐๐ ผมยังไม่พูดนะ
นี้ผมพูดเฉพาะครั้งที่ ๑/๒๕๐๐ นี้ครับ น้อย่าเพิ่งรวบรัด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครั้งที่ ๒ มีอะไรอีกล่ะ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ครั้งที่ ๒ ก็ไม่มีอะไรมาก ข้าพเจ้า
ก็รู้สึกเสียใจที่ว่า ตอนที่ท่านรัฐมนตรีของแต่ละกระทรวงได้เสนอให้เลิกกกรรมวิธีการ
ความจริงไม่จำเป็นจะต้องมีสมาชิกเป็นผู้รับรองการเสนอของรัฐมนตรี นี่ท่าน
ประธานฯ กลับดูขึ้นมาว่ามีผู้รับรองใหม่ ใครรับรองอย่างนี้ใช้ไม่ได้ ท่านประธานฯ
ที่เคารพ มันผิดข้อบังคับ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอต่อที่ประชุมนี้ว่า ไม่
ว่าท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใดที่ได้เสนอสมาชิกขึ้น เป็นกรรมการแล้ว ขอให้ตัดคำว่า
มีสมาชิกรับรองทิ้งไป เพื่อความสะดวกหน้า ประธานฯ ในสมัยนี้ ในฉบับ ๒ คือตามข้อ
บังคับนี้ รัฐมนตรีเสนอแล้วไม่จำเป็นต้องมีสมาชิกรับรอง ท่านประธานฯ ให้
ข้าพเจ้าเสนอให้ตัดออกหมดทุกหน้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าเห็นว่า ข้าพเจ้าพูดจริง ๆ ข้าพเจ้า
พลังปากไป ข้าพเจ้ากราบตี แต่ว่ามันเหลือไปบ้าง แล้วเมื่อก่อนไม่เห็นว่ามีข้อ
อะไร นี่เพราะหลายๆ คนทำอะไรพวกพลังปากเล็กๆ เกินๆ มันจะยังมีผลกับ ข้าพเจ้า
ทรงยศที่เจ้าขอ เพราะทำมา ๕ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะให้ตัดออกนั้น ข้าพเจ้า
ก็ว่าสุดแล้วแต่ที่ประชุม ฉะนั้นจะขอให้เสนอมาว่าจงให้ตัดออกใหม่ มีใครรับรอง
บ้าง ตัดคำว่าประธานฯ ที่บอกว่า ใครรับรอง ก็รัฐมนตรีท่านเป็นผู้เสนอ
นี่ก็จริง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : สมาชิกยังไม่เข้าใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจๆ ละสิ เพราะเข้าใจแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : คุณบอกยังไม่เข้าใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเข้าใจแล้ว อย่างนี้ เขาเข้าใจดีทีเดียว เป็นคนที่ศึกษามาดีตัวบ้านทั้งนั้น พูดอย่างนี้ก็เข้าใจ มีใครรับรองบ้างเล่า

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่าน เพราะฉะนั้นต่อไปเรื่องรับรอง รายงานการประชุมสภาฯ เพราะฉะนั้นจะว่าที่ละอัน ๆ เพราะเหตุว่ามีคนที่ทักท้วงมา ครั้งที่ ๔ ใครคัดค้านบ้าง

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่ารับรอง ต่อกับครั้งที่ ๑/๒๕๐๐ ผู้ใดเห็นควรรับรองรายงานการประชุมสภาฯ โปรดยกมือขึ้น เห็นควรรับรองโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

นายทองดี อีสราวิชวิน (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ท่านประธานฯ เมื่อกันผม เสนอบอกให้เสนอตั้งก็ได้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีคนรับรองนี้ท่าน ไม่มีคนรับรอง

นายทองดี อีสราวิชวิน (เชียงใหม่) : ถ้าเช่นนั้นตั้งแล้ว เมื่อท่านไม่ตั้งจะให้ผมหมอง ผมก็ไม่ว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตั้งแล้ว ๆ สำหรับรายงานการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๐๐ ครั้งแรก ผู้ใดเห็นสมควรรับรองรายงานการประชุมครั้งนี้บ้าง โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคนเดียวท่าน ครั้งที่ ๑/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒ ใครเห็นสมควรรับรองรายงานการประชุมครั้งนี้ ท่านที่เห็นสมควรรับรองโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคนเต็มแหละที่บน ลุงที่ ๒ ใครเห็นถาวร
วีรแดง ไปตรวจมือขึ้น

(มีสมาชิกรวมมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เห็นด้วย ไปตรวจมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกรวมมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีแล้วท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมรับรอง
รายงานการประชุมตามที่ข้าพเจ้าได้แจ้งให้ทราบนั้นแล้ว

ต่อไปกระหูกตามด้วยอันดับ ๑. ผู้ตั้งกระหูกตาม นายกลิ่น ปลั่งนิต ตาม
เรื่องโจรมลายูแห่ง ๔ อดีต รัฐมนตรี ตามกระทรวงมหาดไทย เชิญให้

นายกลิ่น ปลั่งนิต (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระหูกด้วยนาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ประมวลเสมอมาว่า จากหนังสือพิมพ์ก็ตามหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งสมา-
ชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม ได้ยกเอาเหตุ ๔ อดีต รัฐมนตรี ซึ่งเคยแย้งโดยโจรมลายูขึ้น
มาอ้างอยู่ทุกสมัย ซึ่งเป็นทางทำให้รัฐบาลเสียหายเสมอมา ท่านจะให้ความระมัดระวัง
ในเรื่องนี้เพื่ออะไรหรือไม่

๒. การที่คุมขังในกรมวิศาลเช่นนั้น เป็นวิธียารของระบบตำรวจเมือง
ไทยหรืออย่างไร เพื่อประสงค์อะไร และการข้างผู้ต้องหาคือว่าเป็นความลับใน
ราชการใช่หรือไม่ ทำไมไม่โจรถึงรู้ดีกว่าตำรวจจึงได้ ไปตักแย่ง

๓. เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องนี้เมื่อไม่สามารถจะรักษาความปลอดภัยขึ้นได้แล้ว
ผู้ต้องหาจะหวังพึ่งใครหรือว่าตำรวจไม่กระทำตนให้เป็นที่พักแก่ผู้ต้องหา และท่าน
จะจัดการกับเจ้าหน้าที่เหล่านี้ประการใด

นายพลตำรวจเอก เฒ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ที่เกิดเหตุ แต่ข้าพเจ้าอยากจะเวียนตบให้ท่านสมาชิก
ทราบ ในการที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม และประชาชนตาม หนังสือพิมพ์
ตามนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ให้คณะกรรมการล่าตัวมา และข้าพเจ้าได้จัด ออพื้นที่นี้ ในการที่จะจับ
ที่คุมขังในเวลารึกละนั้นไม่มีข้อบังคับระเบียบแบบแผนอะไรให้ดู และไม่มีความ
ลับของทางราชการแต่ประการใด เหตุที่กล่าวนี้เกิดขึ้นเมื่อถึงในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๔๘๒ ในขณะที่นายพลตำรวจโท หลวงพิชิต ชูระการ เป็นผู้บัญชาการสอบสวน

กลางได้ย้ายผู้ต้องหาจากสถานีตำรวจพระราชวัง ซึ่งอยู่ใกล้ที่เกิดเหตุไปคุมขังไว้ที่บางเขน จึงเกิดเหตุการณ์ขึ้น ท่านผู้ถามได้ถามว่า เจ้าหน้าที่ไม่มีรักษาความปลอดภัยไม่ได้แล้วหรือ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ในวันที่ ๒๖ นั้นได้เกิดการขบถจลาจลและเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นต่อเนื่องมา เพราะฉะนั้นก็ย่อมมีการต่อสู้กันตามฐานะที่เกิดการจลาจลและตำรวจก็ได้ทำการต่อสู้กับผู้ร้ายจึงทำให้ผู้ต้องหาถึงแก่ความตาย เรื่องนี้อธิบดีกรมอัยการยังไม่ได้ปิดสำนวนการสอบสวน และดำเนินการสืบสวนต่อไป ซึ่งผู้ใดมีหลักฐานอาจจะสามารถฟ้องต่อศาลได้ เพราะยังไม่หมดอายุความ

นายกมล ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ทานที่ ข พเนว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แถลงตอบข้อซักถามกระทู้ ของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ายังมีความข้องใจและสงสัย จะขอซักถามดังต่อไปนี้ ตามที่ท่านบอกว่าย้ายในยามวิกาลนั้นไม่มีข้อบังคับ เมื่อท่านได้รับว่าย้ายผู้ต้องหาในยามวิกาลไม่มีข้อบังคับเช่นนั้นแล้ว และเมื่อไปเกิดเหตุเช่นนั้นขึ้น ท่านได้ทำการสอบสวนผู้ที่ทำการย้ายจนกระทั่งถูกโจรฆาตกรปล้นผู้ต้องหาไปนั้น ขอถามว่าได้สอบสวนหรือไม่ และได้ผลเพียงใดแต่ไหน จะแถลงให้ประชาชนพลเมืองทั่วทั้งประเทศ ๗๑ จังหวัดได้รับทราบได้ไหม ในข้อต่อไปว่า ในขณะที่การย้ายผู้ต้องหาในยามวิกาลนี้เป็นอำนาจและหน้าที่ของหลวงพิชิตชุกรการ และเมื่อมันเกิดเหตุเช่นนั้น ท่านได้เรียกตัวหลวงพิชิตชุกรการมาทำการสอบสวนหรือไม่ ในระหว่างที่หลวงพิชิตชุกรการยังไม่ตาย เพราะว่าหลังจากโจรฆาตกรปล้นผู้ต้องหา ๔ คน ออกที่รัฐมนตรีไปแล้ว หลวงพิชิตชุกรการก็ยังมัวอยู่มาอีกตั้งหลายปี และก่อนที่หลวงพิชิตชุกรการตายนี้ท่านได้สอบสวนหลวงพิชิตชุกรการหรือไม่ และสอบสวนเมื่อใด ได้ผลประการใด ขอให้ท่านให้ทราบด้วย ข้อต่อไปเกี่ยวกับมันเมื่ออยู่ตัวก่อนตายเท่านั้น ที่ประชาชนภาคอีสานเราต้องเสียภาษีไปหนึ่งคน ก็คือนายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ต้องตายไปในเรือนโจรฆาตกรปล้น แต่ประชาชนชาวจังหวัดอุบลราชธานี ๑๕ อำเภอ ๕ ถึงราษฎรทั้ง ๑๕ อำเภอ ๕ ถึง ๕๕๘,๓๒๘ คนนี้ เรารู้สึกขังใจสงสัยว่าเราจะไม่ใช่โจรฆาตกรปล้นแน่นอน แต่จะวิพากษ์กันทั่วไป แม้แต่เด็กที่จำค่าแรงได้ มันก็กล้าบอกมา ถ้าไม่ใช่โจรปล้น มันจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้หนึ่งผู้ใดเองไปถึงถึง ไปผูกพันทั่วไป แม้แต่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์ โศก ๗ ก็ผูกพันอยู่อย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นข้าพเจ้าได้ยินได้ฟังมารู้สึกมีความห่วงใยในรัฐบาลนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกลิ่น ข คุณกลิ่น ข ระวัง ๆ อย่าเป็นการ
อภิปรายไป ขอให้ท่านเช็กเถอะ เพราะเรื่องเข้าใจนะมี

นายกlinik ปลั่งนิล (อบลราชธานี) : มันประกอบกันครบ ท่านประธาน ข
ถ้าเอะอะจะไปซัก แล้วโดยไม่มีเหตุ ไม่มีผล แล้วละก็.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ยก ๆ เถอะ คร่าเถียงข้าพเจ้าเลย

นายกlinik ปลั่งนิล (อบลราชธานี) : กระจมอะครับ ท่านประธาน ข
เพราะกระจมเป็นสมาชิก.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ยก ๆ ท่อไปได้ พูดยก ๆ พอเท่าเรื่ง
เท่านั้น ถ้าไม่อย่างนั้นเป็นการโต้คารมกันไป

นายกlinik ปลั่งนิล (อบลราชธานี) : สมกัลว์รัฐบาลจะเสียหายต่อไป
ก็จึงอยากจะให้รัฐบาลนี้ถ้าเมื่อเจ้าทุกข้มรยาของ ๕ อติตนี้ เขาไม่มีทางที่จะทำการ
ฟ้องร้องได้ เนื่องจากจะเป็นการขัดข้องด้วยประการใดไม่มีใครสามารถจะเป็น
ทนายให้ก็ดี หรือไม่มีทุนรอนที่จะฟ้องร้อง ก็อยากจะให้ทางรัฐบาลหรือทาง
รัฐมนตรีมหาดไทยนี้ ได้ทำการลอบสรวนคดีนี้ ให้เสร็จไปจะได้หรือไม่ เพื่อให้ประชาชน
หายข้องใจสงสัยว่ามันเป็นเหตุสุดวิสัย ซึ่งทำจริงไม่สามารถจะฟ้องกันผู้ต้องหาไว้ได้
จึงถูกโจรมลายูปลั่งไป ขอเท่าน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๙ นั้น นายปรีดี พนมยงค์ และพวกได้มาทำการ
กบฏ มีการยิงกัน ๒ แห่ง ที่บริเวณพระบรมหาราชวังและสี่แยกราชประสงค์ ใน
ขณะนั้นข้าพเจ้าไม่ได้อยู่เป็นอธิบดีกรมตำรวจ นายพลตำรวจเอกหลวงชาติตระการโกศล
เป็นอธิบดีกรมตำรวจ ได้ทำการสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณาเสร็จแล้ว และ
ขณะนั้นได้อยู่ที่เจ้าพนักงานอัยการ ข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีมหาดไทย เป็นอธิบดีตำรวจ
เมื่อสำนวนถึงอัยการแล้วข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์ที่จะเรียกมาสอบสวนเพิ่มเติมได้ เพราะ
ฉะนั้นในขณะนี้ก็อยู่ที่อัยการที่จะสั่งสำนวนนี้ถึงอย่างไร แต่สำนวนนี้ยังไม่
หมดอายุความ และบรรดาญาติพี่น้องของท่านเหล่านี้มีสิทธิ์ที่จะร้องขอศาลให้
ข้าพเจ้าเชื่อว่าศาลคงจะพิจารณาถึงความยุติธรรม

นายกlinik ปลั่งนิล (อบลราชธานี) : ขอถามท่านรัฐมนตรีตั้งท้อไปให้ดีกว่า
ขอซักถามเพิ่มเติมว่า ในฐานะที่พยานของ ๕ อติที่รัฐมนตรีนี้ ไม่มีทางที่จะฟ้องร้อง

ได้แล้ว แต่ข้อสำคัญกันเดี๋ยวก็คือป้องกันไม่ให้รัฐบาลนี้เสียหน้า จะออกแถลงการณ์
ให้ประชาชนพลเมืองทั่วทั้งประเทศ ๗๑ จังหวัดได้รับทราบตามที่ ข พณฯ รัฐมนตรี
มหาดไทยได้แถลงในสภาฯ นี้ ในวันนั้น และในขณะนั้นเดี๋ยวนั้นเพื่อให้ประชาชนได้รับ
ทราบจะแถลงได้หรือไม่ ถ้าได้จะแถลงเมื่อไร แถลงตามที่ท่านได้ตอบข้อซักถาม
ของสภาฯ นี้เพื่อให้หายเป็นที่สงสัยต่อไป และเพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพของ
รัฐบาลชุดนี้ไว้ไม่ให้เป็นที่คำหึงคะยั้นคะยอของประชาชนพลเมืองต่อไป

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นเรื่องรัฐบาลเก่า นายพลเอก มังกร พรหมโยธี เป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าจะแถลงๆ ไม่ได้ ต้องไปปรึกษาเขาก่อน เพราะ
ว่าเขารับผิดชอบในขณะนั้น

นายกมล ปลั่งนิต (อุบลราชธานี): ตามที่ท่านบอกว่าคุณไม่สามารถ
ที่จะทำการแถลงได้นั้น เมื่อท่านไม่สามารถจะทำการแถลงได้ แต่ท่านจะรับรองได้
ใหม่ว่าจะนำเรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ให้คณะรัฐมนตรีนี้ให้คณะรัฐมนตรี
อีกทุกๆ ท่านที่มีใจเป็นธรรมเพื่่อมองเห็นและห่วงใยในความเสียหายของประเทศชาติ
เพื่อไม่ให้ประชาชนได้วิพากษ์วิจารณ์คำหึงคะยั้นคะยอในทางที่ไม่ดีไม่งามต่อไป ถ้า
คณะรัฐมนตรีทั่วไปทุก ๆ ท่านที่จะมีใจเป็นธรรม และที่มีความห่วงใยในคณะรัฐบาล
นี้แล้วมีความเห็นคิดเห็นชอบว่าจะให้ทำการแถลงออกไป และท่านจะรับรองได้ใหม่ว่าจะ
ทำการแถลงออกทันทีเลย

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วว่าไม่ใช่เรื่องสมัยของข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นการที่จะแถลงนั้นจะ
ต้องถามรัฐมนตรีเจ้าของเดิมเขาก่อน แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต้องการเช่นนั้นข้าพเจ้า
จะจดข้อซักถามและคำตอบของข้าพเจ้าไปให้อธิบดีกรมอัยการทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้ที่วนหมายเลข ๒ ของนายทองดี
อิสราชีวิน เรื่องครูใหญ่กับเงินสมทบทุนก่อสร้างโรงเรียนศรีตงเย็น อำเภอวัง
สามกระหวงศึกษาธิการเจริญได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ที่วนถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งต่อไว้

ได้ทราบว่าเป็นระหว่างวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ คณะกรรมการจัดงานได้รับเงินจกกระทรวง เพื่อสมทบทุนก่อสร้างโรงเรียนศรีตงเย็น หมู่ที่ ๘ ตำบลปงท่า อำเภอวัง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นประมาณ ๒,๓๐๐ บาท เงินจำนวนดังกล่าวนี้ คณะกรรมการได้มอบให้นายประพันธ์ อินทรวงศ์ ครูใหญ่โรงเรียนศรีตงเย็นเป็นผู้รักษา เมื่อคณะกรรมการต้องการเงินไปซื้อวัสดุสิ่งก่อสร้างก็ไม่มีเงิน ปรากฏว่าครูใหญ่ผู้นี้ได้นำเงินดังกล่าวไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวเสียหนี้ รัฐบาลทราบหรือไม่ ทางกระทรวงศึกษาธิการจะรีบเร่งจัดการกับ นายประพันธ์ อินทรวงศ์ ครูใหญ่โรงเรียนศรีตงเย็นโดยด่วนหรือไม่ ประการใด.

ขุนคตฤทธิศึกษากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้ ตามที่ท่านถามว่า กระทรวงศึกษาธิการได้รับทราบเรื่องหรือไม่นั้น ขอเรียนว่า ในขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการยังไม่ได้รับทราบรายงาน เป็นแต่ได้รับทราบจากกระทู้ของท่าน ที่นี้ท่านถามว่า ถ้าหากกระทรวงศึกษาธิการได้ทราบจะทำอย่างไรโดยด่วนหรือไม่นั้น ก็ขอเรียนว่า ถ้าหากได้ทราบรายงานแล้ว ก็จะได้พิจารณาดำเนินการไป โดยด่วนตามความถนัด

นายทองดี อิศราขันธ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการตอบกระทู้ของข้าพเจ้าเมื่อนั้น รู้สึกว่าตอบอย่างวิเศษเถา. เมาเกินบ้กความรับผิดชอบของตัวทั้งไปเสีย ครึ่งว่ายังไม่ได้รับทราบเรื่องกระทู้ที่กรณีครูใหญ่ ศรีตงเย็นักยอกเงินอะไรเหล่านั้นนี้ ท่านอ้างว่ายังไม่ทราบ วิธีการส่งกระทู้นี้ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ท่านประธาน ฯ เองก็ย่อมทราบ รัฐมนตรีส่วนมากก็ย่อมทราบ ทางสภาผู้แทนราษฎรย่อมส่งไปให้ตามกระทรวงที่ถูกตั้งกระทู้ถามเข้ากระทรวงต้องส่งร่างกระทู้นั้นไปจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสืบสวนและสอบสวนเอาข้อเท็จจริง นี่ทั้งนี้ก็แสดงว่าท่านไม่ได้จัดการ ฉะนั้นจึงว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการรู้สึกว่าเป็นการต่อหน้า ก็เป็น อย่างยิ่ง ท่าน ประธาน ฯ ที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในคุณลงไปโทษ (Blame) กัน อย่างว่าไป ถึงอย่างนั้นเสียคุณ เพราะเหตุว่านั่นก็เป็นเหตุผลของท่านอย่างหนึ่งเหมือนกัน เป็นอันว่ารับเรื่องกำลังสอบสวนอยู่ ท่านก็มีความเห็นว่าเพิ่งได้รับเรื่อง เพราะเหตุว่า

คุณจึงกระทุ้งหัวแล้วทางประชาชน ๆ ก็เห็นว่า เป็นเรื่องที่ควรจะมีตาม เพราะเหตุ
ว่าเกี่ยวกับเรื่องการเงินการทองกับเด็ก ก็ยอมให้เป็นส่วนไปได้ แต่ว่าท่านกับลูก
กำลังส่งเรื่องไปสอบสวนอยู่ ก็รู้สึกว่าจะไปว่าท่านบอกว่าท่านทำไม่ถูก ผมคิดว่าก็
ต้องทำอย่างนั้นละคุณ นี้อยู่ถึงกรุงเทพ ฯ นี้อยู่ถึงเชียงใหม่ ไกลกันเป็นกอง

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เป้าท่านประธาน ฯ ที่เคารพ
ท่านเองก็ไม่น่าจะมาตอบแทนท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านไม่
ใช่เป็นรัฐมนตรีช่วยกระทรวง เพราะท่านเป็นประชาชน ๆ ก็ไม่ควรจะมาตอบแทน
กัน ที่ข้าพเจ้าอยากที่จะเรียนตามท่านว่า เมื่อท่านทราบจากกระทู้ถามของข้าพเจ้า
เช่นนี้แล้ว ท่านจะจัดการสอบสวนเรื่องนี้โดยด่วนอย่างไรหรือไม่ และข้าพเจ้าขอ
เรียนถามว่า ท่านรับรองจะสอบสวนเรื่องนี้ภายในกี่วัน จะให้เสร็จสิ้นภายในกี่วัน
เอาละข้าพเจ้าไม่เอามาก ขอให้ท่านรับให้คำมั่นสัญญาข้าพเจ้าว่าท่านจะสอบสวนเรื่อง
นี้ให้เสร็จภายในกี่วัน แล้วทันทีปรากฏข้อเท็จจริงว่า ครูผู้ลักยอกเงินจำนวน
๒,๓๐๐ บาทในวันไปใช้จ่ายเป็นประโยชน์ส่วนตัวจริงแล้ว ท่านจะจัดการอย่างไร
หรือไม

ขุนทดฤทธิศึกษากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ขอ
ตอบข้อซักถามที่ท่านถามว่า กระทรวงศึกษาธิการไม่เอาใจใส่ในเรื่องของท่านนั้น
ขอปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง กระทรวงศึกษาธิการเอาใจใส่เป็นอย่างมากยิ่งโดยเฉพาะเมื่อได้
รับกระทู้ของท่านแล้ว ก็ได้รับโทรเลขไปจังหวัดเชียงใหม่ คือไม่ใส่ใจจดหมายเป็น
โทรเลขเสียด้วย และโทรเลขไป ๒ อาทิกรแล้ว และก็ตั้งเท่าจังหวัดเชียงใหม่
ยังมีได้รายงานมาประการใด ในโทรเลขนั้นยังบอกไว้ที่ระบุว่า ตามที่ท่าน ส.ส. กล่าว
นี้แหละเป็นความจริงเพียงใด ถ้าหากจำได้สอบสวนไปแล้วเป็นความจริงอย่างไร
จังหวัดจะเห็นสมควรทำประการใดก็ให้รายงานมาเสร็จ แต่บัดนี้ยังไม่ ได้รายงานมา
แต่อย่างไรก็ตาม ตามที่ท่านได้ถามเรื่องนั้นนั้นก็ ได้สนใจและก็จะได้รับจัดการโดยด่วน
ขอรับรองว่าถ้าเรื่องนี้เป็นความจริงก็ต้อง พิจารณาตามกฎหมายในการที่ ยักยอกเงิน
และอีกอย่างหนึ่งก็คือให้ท่านได้เข้าใจเสียด้วยว่า เรื่องนี้มีอยู่ถึงจังหวัดเชียงใหม่
ท่านอยู่ ไกลเหตุการณ์เพราะเป็นจังหวัดของกรม และเรื่องนั้นก็ยุ่งตั้งแต่ตำบลที่ ไกล
มาก ท่านนึกดูซิว่าเรื่องราวจะไปมาหากันโทรเลขนั้นมันก็ยุ่งลำบากกันคนหนึ่ง เรื่อง
ก็ตัดเท็จจริง ไม่ใช่ตามเรื่องที่มีอยู่ในกระทรวงจะได้ออกข้อเท็จ

นายทองดี อิศราชีวิต (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอลุกขึ้นมาซักถามท่าน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นครั้งที่ ๒ ที่ท่านรับอยู่ในตัวแล้วว่าท่าน ได้ส่งโทรเลขไปแล้วถึง ๑๕ วันเต็ม ๆ ก็ยังไม่ได้รับเรื่องราวอะไรจากจังหวัดเชียงใหม่ อย่างนี้เป็นต้น ทั้งนี้ก็แสดงให้เห็นที่ประชุมเห็นพ้องต้องกันเบื่อกเบื่อนั้นที่และแน่นอน เสียด้วยว่า เจ้าหน้าที่จังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ ละเลยต่อหน้าที่ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรี นี่ท่านประธาน ฯ ที่เคารพเป็น ความจริงไหมท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการ ฯ เมื่อเป็น อย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นสมควร อย่างยิ่งที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกระทรวงจะต้องจัดการกับศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ แล้ว ที่ซักขึ้นคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นี้ ท่านจะทำให้ใหม่ แล้วนอกจากนี้ท่านบอกว่า โทรเลขไปตั้ง ๑๕ วันอย่างนี้เป็นต้น นี้ก็แสดงว่าไอ้ไอ้ล่าช้า อันนี้เฉพาะจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้นประธาน ฯ ที่เคารพ แล้วทั่วประเทศ ๗๑ จังหวัดจะไอ้ไอ้ล่าช้าสักเท่าไร....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะ ชักเถอะท่าน

นายทองดี อิศราชีวิต (เชียงใหม่) : ครับ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ถูกแล้วข้าพเจ้าจะซัก นี่เป็นการอภิปรายประกอบเหตุผล ท่านบอกว่าโทรเลข ความจริงท่านไม่จำเป็นจะต้องส่งโทรเลข ท่านวิทยุโทรศัพท์ก็ได้ ท่านนั่งอยู่ที่บ้าน ของท่านบอกว่า ฉันจะขอวิทยุโทรศัพท์ไปจังหวัดเชียงใหม่ ไปพูดกับศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่ ท่านก็พูดได้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละขอให้ชักเถอะ เข้าใจท่าน ขอให้ชักเถอะ

นายทองดี อิศราชีวิต (เชียงใหม่) : อันนี้ท่านประธานฯ ที่เคารพ ก็แสดง ว่าท่านรัฐมนตรียังไม่รู้จักวิธีการที่จะติดต่อกับทางโน้นให้สะดวกตาให้รวดเร็ว นี้ ท่านก็ไม่เข้าใจนี้ผมขอแนะนำ เพราะผมเคยทำอย่างนี้มาแล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วท่านทราบหรือไม่ว่า แม้แต่ตัวศึกษาธิการอำเภอฝาง ท่าน ประธาน ฯ ที่เคารพ... นี้เวลานี้ก็ถูกไล่ออกจากราชการแล้ว จะเรื่องอะไรผมก็ไม่ ทราบนี่ปรากฏอย่างนี้ รัฐมนตรีทราบหรือไม่ว่ามีสมาชิกสภาตำบลบางตำบลและกรรม การประจำสภาตำบลบางตำบล ๕-๖ นาย ได้ยื่นเรื่องร้องถึงศึกษาธิการอำเภอฝางที่ ๓-๔ ครั้ง ศึกษาธิการอำเภอฝางนิ่งเฉยเสีย นอนจากนี้คณะกรรมการและสมาชิก

สภาพลบลบทำอำเภอฝางส่งเรื่องให้ศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ ศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ก็เก็บเรื่องอุบหนึ่งไว้เสีย ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ นี่ในท้ายที่สุดก็ส่งเรื่องมาถึงผม ผมก็ตาม เขาก็ปิดไปอย่างนั้นอย่างนี้ เขาก็บอกว่า พุทธิ เวียงเงินนิดหน่อยไม่ควรจะยุ่ง ผมบอกว่ ะไรได้ เงินนิดหน่อยจะทำ ขอประทานโทษ จะทำให้ชาติล่มจม ต้องมาจากสิ่งเล็กไปก่อนสิ่งใหญ่ ผมก็ว่าอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชักเถาะท่าน

นายทองดี อีสราขวัน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ นี่เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านจะจัดเรื่องนี้ เมื่อถึงท่านไม่ได้บอกผมว่าท่านจะจัดให้เสร็จสิ้นภายในกี่วัน เพื่อสอบสวน เรื่องนี้ ท่านจะรับรองได้ไหม นี่ผมซักครั้งที่ ๒

ขุนคลังศึกษาธิการ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ขอตอบข้อซักของท่านสมาชิกผู้ซึ่งมีความรู้มากและชาญฉลาดว่า เรื่องนี้ที่ท่านถามนั้นมันนอกประเด็นไปมาก เรื่องของท่านก็ถามว่า ครูใหญ่ได้รับเงินสมทบทุนก่อสร้าง แล้วท่านก็หาว่าเขายักยอกไป นี่ประเด็นสำคัญของท่านมีเท่านั้น แต่ท่านบอกว่ ที่กระทรวงศึกษาธิการได้โทรเลขไปจังหวัดเชียงใหม่ ควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้หรือคือทำอะไรรึนั้น ข้าพเจ้าจะไม่ตอบ เพราะว่าอันนี้เป็นเรื่องหน้าที่ของกระทรวง แล้วแต่เขาจะทำทางไหนมาเป็นหลักฐาน แต่ที่ท่านกล่าวว่ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ก็ศึกษาธิการจังหวัดหรือเจ้าหน้าที่ศึกษาธิการอำเภอที่นั่นว่ เขามี ได้ปฏิบัติตามหน้าที่นั้น อันนี้เป็นข้อกล่าวหาที่ท่านกล่าวปรักปรำเขาเกินไป เราจะรู้ได้อย่างไรว่า เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้ส่งไปแล้ว เขาปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ นี่อันนี้เรื่องว่ ท่านได้ใช้ความคิดความเห็นของท่านไปวินิจฉัย ทำให้ผู้อื่นเสียหาย และข้าพเจ้าก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะตอบท่านในเรื่องนี้ เพราะว่าไม่ใช่ประเด็นในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจะตอบแต่เพียงว่ ในเรื่องนั้นกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้นิ่งนอนใจ และก็ขอจัดการโดยตัวเรที่สุด แต่ท่านจะไปกำหนดว่กัวันนั้นนะ มันไม่ใช่เรื่องที่เราได้บังคับอยู่ในมือเรากี่ไม่รู้ว่เขาจะส่งมาเมื่อไร แต่จะทำว่เวลาที่ส่งได้รับเมื่อไรจัดทันที แต่ว่าจัดทันทีนั้นจะให้รับโทษหรือไม่ ได้รับโทษเราก็นิ่งรู้ไม่ได้อีก แต่ว่าจัดทันทีแล้วกัน

นายทองดี อีสราขวัน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการตอบคำถามข้าพเจ้า และก็หาว่าข้าพเจ้าได้ซักถาม

นอกประเด็น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้าตั้งกระทู้มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐๐
กระทู้ และเคยได้กับรัฐมนตรีผู้หนึ่งด้วย ข้าพเจ้าจะพูดนอกประเด็นอะไร ก็เมื่อท่าน
รัฐมนตรีตอบว่ามีประเด็นข้าพเจ้าต้องซักตามคำตอบของท่านรัฐมนตรี ท่านประ
ธาน ฯ ที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ท่านซัก ถ้าท่านไม่ซักข้าพเจ้าจะ...

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอซักเพียง
นี้ ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าขอซักเดี๋ยวนี้ ๆ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ที่ท่านรัฐมนตรี
บอกว่าคุณศึกษากิจการหาว่าข้าพเจ้าไปก้าวร้าวหาว่าใส่ร้ายเดาเดา ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ
คิดดูซิว่าช่วงเวลา ๑๕ วัน ยังไม่ส่งเรื่องราวมาให้เป็นอย่างนี้เป็นต้น อย่างจาก
ใจกลางจังหวัดเชียงใหม่ถึงท้องที่อำเภอฝาง รถยนต์ขึ้นตั้งสองสามเที่ยว ถ้าเจ้าหน้าที่
เหล่านี้จะเอาใจใส่ต่อหน้าที่ราชการจะทำภายใน ๓ วัน ถ้าข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีอย่าง
ขุนทดฤทธิศึกษากร ข้าพเจ้าจะให้เสร็จภายใน ๓ วัน นี้ท่านไม่ทำ ท่านประธาน ฯ
ที่เคารพ ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละซักเถิดท่าน ขอให้ซัก ถ้าไม่ซักจะให้
คนอื่นถามต่อไป

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอจะขอ
เรียนถามว่าท่านจะรับต่อข้าพเจ้าได้ไหมว่าจะจัดการให้เสร็จสิ้นภายในกี่วัน ข้าพเจ้า
ให้โอกาสท่าน ๑๐ วันได้ไหม ท่านจะรับรองได้ไหมให้เสร็จสิ้นเรื่องภายใน ๑๐ วัน
เดี๋ยวนี้ปรากฏว่าครูใหญ่คนไหนไม่บวชเสียแล้ว หนีเข้าวัดเสียแล้ว ท่านประธาน ฯ
ที่เคารพ ข้าพเจ้ารู้ ขึ้นไปเชียงใหม่คราวที่แล้ว หนีเข้าวัดเสียแล้ว แล้วใครจะ
รับผิดชอบเรื่องนี้ ศึกษาธิการอำเภอฝางถูกไล่ออกจากราชการเสียแล้ว ตกลงราษฎรก็
เดือดร้อน นี่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการทราบหรือไม่ และเมื่อ
ปรากฏว่าโรงเรียนที่ตั้งเห็นตั้งอาคารซึ่งอยู่การก่อสร้างยังไม่เสร็จ อย่างนี้เป็นต้น
นั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะกรุณาช่วยเหลืองบประมาณเป็นกรณีพิเศษ
สร้างโรงเรียนตั้งขึ้นให้เสร็จสิ้นภายในปี ๒๕๐๐ นี้จะให้หรือไม่ ถ้าได้ ข้าพเจ้าจะ
ขอบใจ ถ้าไม่ ข้าพเจ้าจะพักท่านอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าตั้งใจเต็มที่ เพราะเรื่อง
นี้ท่านไม่เอาใจใส่ ท่านปล่อยปละละเลย ผู้บังคับบัญชาบางคนก็ไม่เอาใจใส่ในคำสั่ง
ของท่าน....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละท่าน ท่านว่าสัก ๑๐ เทียวแล้วละท่าน
ขุนคลังศึกษากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ขอตอบ
 ข้อซักของท่าน ตามข้อซักของท่านก็มีมากมายหลายอย่าง ถ้าจะหาว่านอกประเด็น
 ท่านก็จะหาว่า ๆ ท่านอีก ก็อยากจะพูดว่าท่านก็ตามภายในจังหวัดเชียงใหม่ ก็มีการ
 ในจังหวัดท่านถามเอามาใส่ในกระทู้ในในเรื่องเกี่ยวกับกรณีเกี่ยวพันกันไปหมดทีเดียว
 ก็ขอเรียนแต่เพียงว่าที่จะกำหนดเวลาอีกนั้นเราไม่สามารถจะกำหนดว่ากี่วัน ๆ ได้ แต่
 จะทำโดยด่วนที่สุด จะทำโดยด่วนและเรื่องอะไร ๆ ท่านก็รู้ที่อยู่แล้วที่ท่านก็บอก
 ว่าเขาบวชบ้าง เป็นอย่างนั้นอย่างนี้บ้าง อย่างนี้ขอท่านได้รายงานข้อเท็จจริงมาด้วย
 ท่านมีความรู้ในเรื่องนี้ยกย่องให้รายงานเข้ามา หรือขอให้เสนอเข้ามาเพื่อจะได้
 ประกอบการพิจารณา ก็จะเป็นประโยชน์เป็นอันมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้ที่วันหมายเลข ๓ ของนายอารีย์
 ดันดีเวชกุล ถามเรื่อง การพูด การเขียนและการชุมนุมสาธารณะ ตามกระทรวง
 มหาดไทย เชิญได้

นายอารีย์ ดันดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ที่วันตาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๐๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ได้มีหนังสือที่ ๕๗๐๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๐๐ ถึงอธิบดีกรมตำรวจ
 และผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดให้ทำนุรควบคุม การพูด การเขียน และการ
 ชุมนุมสาธารณะ ในท้องที่จังหวัดต่างๆ ทว่าราชอาณาจักรไทยครั้งแล้ว แม้จน
 กระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกำลังจะประชุมให้ช่วยในช่วยแห่งการควบคุมนี้ จึง
 กระทำให้ประชาชนเข้าใจในท่านองว่า รัฐบาลปรารถนาที่จะรัดรอนเสรีภาพของ
 บุคคลและชีวิตต่อต่อแสดงของ ๆ พวก ๆ นายกรัฐมนตรีได้ก็ปราย ในวันขอความ
 ไว้ว่างใจต่อสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๐๐ ในอันที่จะบริหารราชการ
 แผ่นดินโดยจะยึดหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและกฎบัตรสหประชาชาติ
 ตลอดจนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อที่จะให้เข้าใจต่อที่ท่าของรัฐบาลใน
 การนี้ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. ตามที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือที่ ๕๗๐๕/๒๕๐๐ เรื่องการพูด
 การเขียน และการชุมนุมสาธารณะถึงอธิบดีกรมตำรวจและผู้ว่าราชการจังหวัดทุก-

จังหวัดนั้น มีวัตถุประสงค์หรือนโยบายที่จะปฏิบัติในประการใด

๒. กระทรวงมหาดไทยทราบหรือไม่ว่าในวันแถลงนโยบายเพื่อขอความไว้ใจจากสภาผู้แทนราษฎร ฯ พล ฯ นายกรัฐมนตรี ได้ยื่นยันที่จะเคารพต่อสิทธิของบุคคล และจะปฏิบัติตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและกฎบัตรสหประชาชาติตลอดจนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

๓. รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยทราบหรือไม่ว่า การชุมนุมสาธารณะนั้นเป็นนโยบายของจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีซึ่งอนุญาตให้มีขึ้นภายหลังที่กลับจากเดินทางทั่วโลกแล้ว

๔. กระทรวงมหาดไทยเข้าใจว่า ผู้พูด ผู้เขียน และผู้ทำการชุมนุมสาธารณะเป็นบุคคลชนิดใด และวินิจฉัยได้อย่างใดว่า บุคคลผู้พูด ผู้เขียน และผู้ทำการชุมนุมสาธารณะมิได้มุ่งก่อประโยชน์สาธารณะและต่อชาติบ้านเมือง

๕. รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยได้คำนึงหรือไม่ว่า ผู้แทนราษฎรนั้นมีหน้าที่อันจะละมิได้ต่อการที่จะแถลงกิจการเกี่ยวกับบ้านเมืองให้ราษฎร ผู้เลือกตั้งได้ทราบทั้งเรื่องที่เป็นมาและข้อคิดเห็นของผู้แทนราษฎร นั้น ๆ ต่อกิจการ ที่แถลง นั้น คำสั่งตามหนังสือที่ ๕๗๑๕/๒๕๐๐ บอคมแสดงเจตนาของรัฐบาลไทยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยที่จะข่มขู่ทางการเมืองใช่หรือไม่

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้ ในเรื่องการพูด การเขียนและการชุมนุมสาธารณะนั้นนโยบายรัฐบาลนั้นปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนทุกประการ คำสั่งที่กระทรวงมหาดไทยแถลงสั่งการไปนั้นเป็นการสั่งให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายได้ปฏิบัติให้เคร่งครัดตามกฎหมายและเคารพต่อสิทธิของประชาชนที่พูดในที่สาธารณะในเรื่องการที่วางนโยบายการชุมนุมสาธารณะนี้เป็นนโยบายของฝ่ายนายกรัฐมนตรี นั้นเป็นความจริง แต่ที่ต้องให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายก็ยังคงเคร่งครัดตามกฎหมายเช่นเดียวกัน กระทรวงมหาดไทยไม่มีนโยบายที่จะข่มขู่ในทางการเมืองแก่ประชาชนผู้ใด แต่ประชาชนผู้พูดนั้นต้องอยู่ในขอบเขตของกฎหมายตามที่ทราบกันดีอยู่แล้ว จึงเรียนให้ทราบ

นายอารีย์ ดันติเวชกุล (นครราชสีมา) :- ข้าพเจ้าขอประทานเกียรติท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังนี้ กัยขั้นแรกท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านรับว่ารัฐบาลของท่านนี้จะปฏิบัติตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ที่นี้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนนั้นในคำปรารภเขาเขียนไว้ชัดแจ้งว่า "ปณิธานสูงสุดของสามัญชนได้แก่ความต้องการให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ในโลกด้วยเสรีภาพในกรพุด และความเชื่อถึและเสรีภาพปราศจากความกลัวและความต้องการ" นี้ในคำปรารภเขาเขียนไว้ชัดแจ้ง และในข้อ ๑๘ ก็ได้เขียนไว้อีกว่า "ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพ แห่งความคิดเห็นและการแสดงออก สิทธินี้รวมถึงอิสรภาพในการที่จะมีการคิดเห็น ด้วยปราศจากการแทรกสอดและการที่จะแสวงหา วัับและให้ข่าวสาส์นและให้ความเห็น ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ และโดยไม่คำนึงถึงเขตแดน" เมื่อปฏิญญาสากลที่ท่าน รัฐมนตรีว่าการได้รับว่ารัฐบาลนี้จะปฏิบัติตามได้บ่งชัดว่าให้บุคคลมีเสรีภาพในการพูด การเขียน แล้วเหตุไฉนแม้แต่การพูดที่ท้องสนามหลวง รัฐบาลถึงได้ให้เจ้าหน้าที่ เข้าไปควบคุมโต๊ะเก้าอี้เก้าอี้ไป บางครั้งจับกุมไปแล้วก็ไม่สามารถลงโทษได้ เพราะไม่อยู่ในข่ายของกฎหมาย ท่านได้สั่งการในเรื่องนี้แก่เจ้าหน้าที่ของท่านอย่างใด ว่าให้จับกุมทั่วไปหรือเมื่อพูดหรือว่าจับกุมเมื่อผิด มีหลายคนร้อยละ ๘๘ ที่จับไปแล้วต้องปล่อย นี้ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่ารัฐบาลมีเจตนาอย่างไรที่ท่านว่าท่านได้ ปฏิบัติตามปฏิญญาสากล

อีกข้อหนึ่งคือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทนราษฎร ท่านรัฐมนตรี ไม่ได้ตอบ แก่ข้าพเจ้าโดยแจ้งชัดว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เพราะในคำสั่งของท่านนั้นเขียน ว่าแม้ผู้กระทำจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ควรได้รับเอกสิทธิคุ้มครองเฉพาะกล่าว ถ้อยคำแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภา เท่านั้น นี้เป็นหนังสือของท่าน แต่ท่าน อย่างเสมือนว่าการหาเสียงเลือกตั้ง การไปแสดงความคิดเห็นต่อประชาชน ผู้แทน ราษฎรย่อมต้องแสดงความคิดเห็นของตัวเองเป็นเอกเทศเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ ทั้งทางส่วนตัวและทางนโยบายของพรรค รัฐบาลนี้ก็ไม่ได้สั่งวงเอาไว้ให้แก่ผู้แทน ราษฎรซึ่งมีหน้าที่ต้องไปทำ ท่านจะขอยกเว้นประการนี้ ได้หรือไม่

อีกประการหนึ่ง คือ ที่ในขณะนี้มีกาบประกาศภาวะฉุกเฉินในเขตชายแดน ทั่ว ๆ ไป เราก็ได้ทราบกันแล้วจะมีการเลือกตั้งที่เชียงใหม่ เมื่อมีการระงุกเนินขึ้น การชุมนุมสาธารณะมิ ได้ทำตามกฎหมาย รัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยจะ

ผ่อนผันการประชุมสภาารณที่เชียงใหม่หรือไม่ และจะเปิดโอกาสให้แก่นักการเมืองก็ ผู้สนับสนุนทางวารเมืองก็ ได้ มีโอกาสชุมนุมสภาารณเพื่อการเลือกตั้งอย่างใดหรือไม่

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงสิทธิมนุษยชน แต่ท่านไม่ได้พูดถึงสิทธิมนุษยชนนั้นมีความปรารถนาอย่างไร สิทธิของมนุษยชนนั้นมีความปรารถนาถึงความสงบในค้ำประชาคมด้วย ในข้อที่ ๒๗ จึงได้บอกว่าทุกคนมีหน้าที่ต่อประชาคมว่า ด้วยการส่งเสริมบุคลิกภาพของตน โดยอิสระและเต็มที่ จะกระทำได้ก็แต่ในประชาคมเท่านั้น ในการใช้สิทธิและอิสระภาพแห่งตน ทุกคนจะอยู่ในบังคับก็แต่ข้อจำกัดซึ่งได้กำหนดลงโดยกฎหมายเท่านั้น เพื่อประโยชน์แห่งการรับนับถือและเคารพสิทธิและอิสรภาพของผู้อื่นตามสมควร และแห่งการรับผิดชอบต่ออันชอบธรรมของศีลธรรม ความสงบเรียบร้อยของสาธารณและสวัสดิการทั่วไปในสังคม ของระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นสิทธิมนุษยชนนั้นไม่ได้เปิดโอกาสกว้างขวางไปเกินขอบเขตของประชาคม ซึ่งทุกคนจะต้องระมัดระวังมิให้เกิดความไม่สงบเกิดขึ้น ส่วนในเรื่องที่ตำรวจให้จับผู้กระทำผิดตามกฎหมายนั้น ขอเรียนว่าจับไปแล้วได้มีการเปรียบเทียบปรับและฟ้องร้องศาลทหาร และศาลได้ตัดสินลงโทษไป ไม่ใช่จับแล้วไม่ได้มีการลงโทษแต่ประการใด ข้าพเจ้าขอเรียนว่าทั้งนี้ ส่วนในเรื่องของผู้แฉกราษฎรนั้นพูดไป ท่านมีสิทธิที่จะพูดได้ตามกฎหมาย แต่อย่าให้เป็นการผิดต่อกฎหมายก็เช่นเดียวกัน ท่านพูดไปได้ กลับไปนี้ท่านก็ไปพูดได้ ออกไปนี้ท่านก็พูดได้ ส่วนในเรื่องการที่ประกาศการระงับเงินที่จังหวัดเชียงใหม่ และจะอนุญาตให้มีการประชุมสภาารณหรือไม่ นั้นเป็นนโยบายของรัฐบาล ข้าพเจ้าเข้าไปเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : คือข้าพเจ้าขอประทาน ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะท่านเป็นอธิบดีกรมตำรวจอยู่ด้วย กับการเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่จะเริ่มขึ้นภายในไม่ช้านี้แล้ว ถ้าหากว่าท่านปล่อยให้เรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้วก็ไม่ทราบว่ามีอะไรจะได้ประชุมกัน เมื่อไร จะได้มีการพิจารณากัน และการเลือกตั้งจะเกิดขึ้นแล้ว ในฐานะที่ท่านมีอำนาจเต็ม เพราะท่านเป็นผู้ปกครองภายในกิจการภายในของประเทศ จึงขอที่จะเรียน

ถามท่านด้วยความบริสุทธิ์ใจสักครั้งหนึ่ง ว่าท่านสมมติว่าพรรคการเมืองซึ่งไม่ใช่เลวิ-
มิ่งคคิลลาไปประชุมสาธารณะก็ดี ตลอดจนได้ปล่าวด้วยคำต่าง ๆ ก็ดีเกี่ยวกับกา
เลือกตั้งนี้ ท่านจะถือว่าเป็นสาเหตุทางการเมือง ซึ่งทำการจับกุมกลั่นแกล้งหรือไม่
โดยเฉพาะท่านอาจจะอ้างว่าในการจะถูกจับก็ได้ นี่เป็นคาบเกี่ยวหนึ่งซึ่งสามารถจะ
พาดพิงอีกฝ่ายหนึ่งได้ เพราะท่านมีกฎหมายเป็นเครื่องมืออยู่แล้ว แต่เราเชื่อใน
เกียรติของท่าน จึงใคร่ขอเรียนถามท่านเพื่อเขาเป็นหลักแก่เราเพื่อเขาไปอภิปราย
หรือว่าชี้แจงแก่ประชาชนชาวเชียงใหม่ ได้ถูกว่ารัฐบาลโดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยและอธิบดีกรมตำรวจนั้นท่าน ใจกว้างขวางว่า ท่านปล่อยให้เราได้ พูตกันได้
เต็มที่ จึงใคร่ขอเรียนให้ท่านยืนยันด้วย ส่วนที่ท่านว่าเกี่ยวปฏิญญาสากลว่าด้วย
สิทธิมนุษยชนนั้น ท่านได้อ่านอีกมาตราหนึ่งมา ท่านลืมไปข้อ ๓๐ ข้อ ๓๐ บอก
ว่าไม่มีบทใดในปฏิญญาที่จะอนุমানว่าให้สิทธิ ใด ๆ แก่รัฐ หมู่คน หรือบุคคลในอัน
ที่จะดำเนินกิจการใด ๆ หรือปฏิบัติการใด ๆ อันมุ่งต่อการทำลายสิทธิและอิสรภาพ
ซึ่งที่พรรณามา ณ ที่นี้ อันนี้ขัดกัน ที่นี้ข้อที่ระเด่นสุดท้ายที่จะขอเรียนชักท่านว่า
ท่านว่าได้ทำการจับกุมผู้ที่พูดต่าง ๆ และมีการข่มขู่หรือทรมานนั้น บางครั้งเจ้าหน้าที่
ของท่านได้ทำการเกินกว่าเหตุไปมีการกล่าวหาหมิ่นประมาทซึ่งเป็นคดีบุคคล เจ้าหน้าที่
ยังไม่ทันแจ้งความ ตำรวจไปจับเสียก่อนอย่างนี้เป็นการข่มขู่ใหม่ เพราะคดีหมิ่น-
ประมาทต้องมีคนร้องทุกข์เสียก่อน นี้ไม่ร้องทุกข์ที่จะมาจับ แล้วบอกว่าหมิ่นประ-
มาท หมิ่นประธานสภา ฯ ก็เคย ประธานสภา ฯ ก็ไม่เคยแจ้งความเอาเขาไปจับไว้
ถ้าไม่ยอมปรับขังได้ส่วนไม่เสร็จอย่างนี้ข้าพเจ้าคิดว่าข่มขู่ ท่านมีเหตุผลอะไรที่จะไม่
ทำเขาอย่างนี้

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :-
เรื่องการที่จะชุมนุมสาธารณะเกี่ยวกับการเลือกตั้งที่จังหวัดเชียงใหม่ นั้น ความจริงใน
เรื่องนี้ก็ได้มีการเลือกตั้งมาครั้งหนึ่งแล้ว และก็มีปฏิบัติการได้เรียบร้อยดี ข้าพเจ้าก็
เข้าใจว่าในครั้งต่อไปก็คงจะเรียบร้อยเช่นเดียวกัน ในเรื่องปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิ-
มนุษยชนนั้นก็ต้องยึดถือกฎหมายเป็นหลักว่า ผู้ใดกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชน ด้วย
วาจาหนังสือหรือวิธีอื่นใดอันมิใช่เป็นการ กระทำราชการในความมุ่งหมายแห่ง รัฐธรรมนูญ
หรือมิใช่การ แสดงความ คิดความเห็น หรือติชมโดย สุจริตซึ่งมีศัตยาวนหนักตั้งอยู่
ในขอบเขตของกฎหมาย เพราะปฏิญญาสากลสิทธิมนุษยชนนั้นไม่ใช่กฎหมาย ส่วน

ในเรื่องที่เจ้าพนักงานได้จับกุมในคดีหมิ่นประมาทโดยเจ้าทนาย ไม่ได้ร้องทุกข์ นั้นเป็นคดีซึ่งผิดหมิ่นประมาทต่อเจ้าพนักงาน เพราะฉะนั้นเจ้าพนักงานคนนั้นไม่จำเป็นต้องร้องทุกข์ เพราะเป็นความผิดต่ออาญาแผ่นดิน ที่จริงจะทำการจับกุมได้

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าจะไม่พักแล้วพอนิติกรรณคดี ท่านรัฐมนตรี ท่านบอกว่าเป็นการหมิ่นประมาทต่อเจ้าพนักงาน ท่านประธานสภาฯ เป็นเจ้าพนักงานที่ไหน แล้วท่านหมิ่นประมาท ที่มีหนังสือพิมพ์ลงว่าผู้แทนราษฎรชายตัว ท่านถือว่าประธานฯ เป็นเจ้าพนักงาน ตำรวจจัดการหรือเปล่า ที่นี้ประเด็นสุดท้าย ใครขอทราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสักครั้งเดะนะ ท่านจะอนุญาตใหม่ในการหาเสียงเลือกตั้งที่จังหวัดเชียงใหม่ ให้ท่านพุดออกมาในที่นี้ก็ได้แล้วกันว่าจะไม่มีการจับกุม การชุมนุมสาธารณะที่เชียงใหม่ในการหาเสียงขอท่าน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : การวินิจฉัยคำว่าเจ้าพนักงานนั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าในที่ประธานสภาฯ นั้นเป็นประธานฯ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นผู้ซึ่งหมิ่นประมาทประธานฯ ในขณะที่ทำการทำหน้าที่แล้วถือว่าเป็นเจ้าพนักงาน ส่วนในเรื่องการชุมนุมสาธารณะที่จังหวัดเชียงใหม่ นั้น เวลาที่มีการชุมนุมกันอยู่แล้ว และผู้ว่าราชการจังหวัดก็ยังไม่ได้รายงานมาแต่ประการใด ข้าพเจ้าเข้าใจว่าคงจะเรียบร้อยด้วยกันทุกฝ่าย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่อยไปกระทู้ก่อนหมายเลข ๙ ของนายทิม ภูริพัฒน์ ตามเรื่องเจ้าหน้าที่นิคมโรคเรื้อนบุกรุกที่ดินราษฎร ตามกระทรวงสาธารณสุข เชิญตามได้

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : กระทั่งข้าพเจ้าตั้งกระทู้ตามนางกรรณคดีแต่ในกระทู้ที่ท่านถามครั้งนี้ เหตุไฉนจึงเป็นกรมกระทรวงสาธารณสุข การที่ท่านไปแก้กระทรวงเช่นนี้ โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ซึ่งได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ดีแล้ว จึงอย่าไม่พูด ช่าง ข้าพเจ้าก็จะไม่เสนอต่อไปก็ดีเหมือนกัน เป็นเรื่องของกระทรวงสาธารณสุขทั้งนี้ ข้าพเจ้าทำไม่ได้

จะนั่นต่อไปไม่ถูก ข้าพเจ้าบอกไม่ถูก เลิกกัน เอาใหม่ อย่างนั้นก็ ได้ เจริญต่อไปได้ ข้าพเจ้าทำให้

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : เปล่า คืออย่างนี้ครับ คือภาวะที่เรา มาประชุมปรึกษาหารือกัน นี่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้ เป็นการประชุมปรึกษา ในการที่จะช่วยกันในเรื่อง นอกจากนิติบัญญัติแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ นี่คุณทิมฯ ไม่ต้องตาม ผมมีความ คิดอย่างเดียวกับคุณนี้ ถึงได้ทำ ไม่เช่นนั้นผมไม่ทำอะไรเลย เพราะฉะนั้นจึงถาม เถอะคุณ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือของผมมันเกี่ยวกับหลายกระทรวง แล้วท่านไปถามแต่กระทรวงสาธารณสุขอย่างนี้ แล้วข้ออื่นอย่างบุกรุกอย่างนี้ มันก็ ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงถามนายรัฐมนตรี แล้วท่านมาแก้ให้ถามกระทรวง สาธารณสุขอันเดียว บุกรุกก็เลยตกไป สาธารณสุขมันก็ไม่เกี่ยวกับบุกรุก มันเป็น อย่างนี้ถึงได้เรียนถามอย่างนี้ ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะถาม ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม นาย รัฐมนตรีดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าถามตามรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนด ให้ถามกระทรวง ตามแต่รัฐมนตรีเท่านั้น ใครจะมาตอบข้าพเจ้าก็ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เป็นที่ไปตามนี้ ถ้าไม่เช่นนั้น ข้าพเจ้า จะไม่ให้ท่านถาม

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม นาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

๑. ได้ทราบเมื่อเร็ว ๆ นี้ เจ้าพนักงานนิคมโรคเรื้อน อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ปกครองท้องที่บางคนได้ไปบ่นเขตพิศ ขยายนิคมโรคเรื้อนอำเภออำนาจเจริญ รุกล้ำเข้าไปในเขตที่ดินของชาวบ้านโนน หนามแห่งบ้านยาง บ้านทับเมย และบ้านบึง ตำบลบึง อำเภออำนาจเจริญ จังหวัด อุบลราชธานี ซึ่งที่ดินเหล่านี้เป็นกรรมสิทธิ์ของชาวบ้านตั้งกล่าวแล้ว จึงขอทราบ ว่ามีความจริงเพียงไร เจ้าพนักงานมีความประสงค์และอาศัยอำนาจอะไร จึงได้ ทำการเช่นนั้น

๒. ได้ทราบว่าเจ้าพนักงานนิคมโรคเรื้อน ได้ประกาศห้าม และ ชับไล่พวก เจ้าของที่ดินมิให้เข้าไปในที่ดินนั้นอีก ทั้งได้ปล่อยให้คนป่วยโรคเรื้อนรุกล้ำเข้าไปใน

ที่ดินดังกล่าวแล้วที่กระจัดไม่ พืชผล และจับปลาในห้วยหนองของชาวบ้าน เป็นการละเมิดสิทธิและก่อความเสียหายของชาวบ้าน เป็นความจริงหรือไม่ ถ้าจริง ท่านจะจัดการแก้ไขประการใด

๓. เมื่อทางราชการมีความประสงค์ จะขยาย นิคมโรคเรื้อน เข้าไปในที่ดิน ดังกล่าวนั้น เหตุใดจึงไม่ดำเนินการตกลงกับเจ้าของ หรือประกาศกฤษฎีกาเวนคืน ที่ดินก่อนตามกฎหมาย แต่กลับปล่อยให้ เจ้าพนักงาน ทำการ ละเมิดสิทธิ ของ ราษฎร ดังกล่าวมาแล้วนั้น

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :

กระทรวงสาธารณสุขขอตอบท่านผู้ตั้งกระทู้ถามดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เจ้าหน้าที่ได้ ไปอีกเขตนิคมที่ได้ประกาศหวงห้ามไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ไม่ได้ลุกล้ำเข้าไปในเขตที่ดินของราษฎรดังกล่าวแต่ประการใด

ข้อ ๒. เจ้าหน้าที่ของนิคมไม่ได้ประกาศห้ามและขับไล่ราษฎรเจ้าของที่ดินแต่ประการใดจนบัดนี้ราษฎร ก็ยังทำไร่ทำนา ประกอบการกสิกรรมอยู่ในที่นี้ ความปกติ ส่วนที่ว่าผู้่วยโรคเรื้อนได้วิ่งเข้าไปตัดไม้พืชผลและจับปลาในหนองของราษฎรนั้น ผู้ป่วยโรคเรื้อนไม่ได้วิ่งเข้าไป ในเขตที่ดินของราษฎร แต่มีราษฎร ได้ลักลอบเข้าไปตัดไม้ ในเขตของนิคมไปขาย ซึ่งทางข้าพเจ้าได้กล่าวถึงเดือนและดำเนินการที่ไปแล้ว

ข้อ ๓. ทางราชการไม่ได้ขยายที่ดินนิคมโรคเรื้อนแห่งนี้ออกไปอีก ท่านผู้เป็นประธานฯ ท่านที่ข้าพเจ้าตอบนี้นับตั้งแต่ได้รับกระทู้ของท่านผู้มีเกียรติ กระทรวงสาธารณสุขก็มี ใ้หนึ่งแผนก ได้มีหนังสือขอความเห็นไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ปกครองท้องที่ตลอดจนสอบถามไปยังอนามัยจังหวัด และผู้ปกครองนิคม ทางเจ้าหน้าที่ได้ตอบมาที่ข้าพเจ้าได้อ่านให้ทราบแล้ว นี่เป็นรายงานของทางเจ้าหน้าที่ตอบมา

นายทิม ภุทธิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ตามที่ทางนิคมโรคเรื้อนไม่ได้ขยายเขตในทางที่จะลุกล้ำเข้าไปในเขตของราษฎรนั้น ข้าพเจ้าจะตอบข้าพเจ้าได้ใหม่ว่า เขตนิคมโรคเรื้อนของท่านนั้นที่กำหนดไว้แต่เดิมมีค่าไร่ ไร่ แล้วเวลานี้ท่านทราบใหม่ว่าในเขตที่กำหนดไว้วันนี้ในนิคมโรคเรื้อนนั้นมีจำนวนเพียงไม่เกิน ๕๐ ไร่ แต่แล้วก็มีบริเวณที่จำไว้จะขยายโดยเจ้าพนักงาน กำหนดเอาไว้มีเขตอยู่เพียง อีกเขตหนึ่ง

แต่ว่าเจ้าหน้าที่อำเภอพร้อมด้วยเจ้าพนักงานโรคเรื้อนกลับไปขยายเขตนิคมโรคเรื้อน
 นี้ออกไปให้เกินไปอีกยาวถึง ๓ กิโลเมตร ๑๖ เส้น แล้วก็กว้างถึง ๓ กิโลเมตร
 อย่างนี้ท่านทราบหรือไม่ ท่านข้าพเจ้าเรียนชักท่านรัฐมนตรีอีกข้อหนึ่งว่า นิคมโรค
 เรื้อนของท่านที่สร้างอยู่ทุกวันนี้ นอกจากว่าจะมีเนื้อที่เท่าไร ข้าพเจ้าขอชักว่า
 การที่ได้มาซึ่ง กรรมสิทธิ์นิคมโรคเรื้อน ที่มีอยู่เวลานี้ ได้มา โดยการจับจองซื้อ ขาย
 หรือว่าได้มาโดยกฤษฎีกาประกาศไต่ และขอเรียนชักว่า ในการที่จะขยายออกไปใน
 ท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่ว่าจะมีวิธีจับจองหรือจะใช้กฤษฎีกาประกาศไต่จึงจะได้ที่ดิน
 นั้นคืนมาเป็นของนิคมโรคเรื้อน อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนชัก
 เสียก่อน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :

เมื่อเราได้สอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ ได้ชี้แจงมาตั้งที่ข้าพเจ้าได้ตอบท่าน
 สมาชิกไปแล้ว ข้าพเจ้าก็มีความรู้สึกเหมือนกันว่า คำชี้แจงของเจ้าหน้าที่ส่งมายัง
 กระทรวงสาธารณสุขนั้นรู้สึกว่าจะห้วนเกินไป ความจริงข้าพเจ้าได้ทราบถึงเจตนา
 ของท่านผู้ตั้งกระทู้ที่อยู่เป็นอันมากที่มีความปรารถนาจะให้เกิด ความผาสุกทั้งสอง ฝ่าย
 ทั้งผู้ที่เป็นโรคเรื้อนและประชาชนผู้ประกอบกรรมสิทธิ์กรรม ข้าพเจ้าได้คิดอยู่ว่าข้าพเจ้า
 ได้ตั้งใจที่จะตระเวน ไปภาคอีสานไปเยี่ยมเยียนโรงพยาบาลต่าง ๆ และดูแลกิจการใน
 หน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุข แต่เวลาและโอกาสยังไม่อำนวยให้ ก็ได้บอกกับผู้
 ตั้งกระทู้ถามว่าไม่ข้าพเจ้าจะเดินทางไป แต่เกรงว่าถ้าหากไปสำรวจสอบด้วยตนเองทั้งที่
 ตั้งใจคาดหมายไว้ แล้วมาตอบกระทู้ถามในภายหลังก็เกรงว่าท่านผู้ตั้งกระทู้ถามนั้น
 จะหาว่ากระทรวงสาธารณสุขพิจารณาล่าช้า ใครจะขอตอบท่านสมาชิกว่า ตาม
 ที่ท่านได้สอบถามมานั้น ทางกระทรวงสาธารณสุขจะขอรับไว้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง
 เพราะได้มี โครงการอยู่แล้วที่จะเดินทางไปยังนิคมโรคเรื้อนแห่งนี้ แล้วก็ถ้าหากมี
 โอกาสไปยังนิคมโรคเรื้อนเมื่อไรก็จะได้ชี้แจงให้ท่านผู้ตั้งกระทู้ถามได้ทราบ ถ้าหาก
 ได้มีโอกาสเดินทางร่วมกันไปสำรวจข้อเท็จจริงอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าใคร่จะขอกราบ
 เรียนว่า ไม่ใช่ที่เราไม่ได้รับและไม่เช็ดฟังคำสั่งกระทู้ถามของท่านสมาชิกแต่
 ประกาศไต่ ก็หาไม่ได้ เมื่อเจ้าหน้าที่รายงานมาเราก็ส่งไปทางหนึ่ง เมื่อท่านผู้แทน
 ราษฎรตั้งกระทู้ถามมาอันไม่ตรงกันก็หาใช่ที่เราจะไม่รับฟังคำสั่งกระทู้ถาม ของท่าน
 ผู้แทนราษฎรก็หาไม่ เราจะรับฟังไว้เพื่อนำไปปฏิบัติสอบสวนข้อเท็จจริงให้ท่านอีก

ครั้งหนึ่งว่า นิคมโรคเรื้อนโดยเจ้าหน้าที่นั้นได้รุกเข้าไปในเขตที่ดินของราษฎร ให้เกิดการเดือดร้อนหรือหาไม่ เพราะเหตุว่ากระทรวงสาธารณสุขนั้นมิได้มุ่งหมาย ที่จะให้ความผาสุกเกิดขึ้นแก่เฉพาะนิคมโรคเรื้อนเท่านั้นก็หาไม่ แม้แต่นอกนิคม โรคเรื้อนซึ่งเป็นประชาชนธรรมดา กระทรวงสาธารณสุขก็มีความจำเป็นต้องให้ ความคุ้มครองและช่วยเหลือเช่นเดียวกัน

นายทิม ภูมิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ความที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบมานั้น ก็รู้สึกว่าคุณเป็นผู้เอาใจใส่ต่อหน้าที่เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะ ขอเรียนซักอีกสักกรณีหนึ่งว่า ตามหลักฐานซึ่งข้าพเจ้าได้มานั้นได้สอบสวนทั้งอำเภอ และจังหวัดแล้ว ปรากฏว่าที่ ๆ เขาจะขยายไปนั้นไม่มีหลักฐานว่าเป็นเขตหวงห้าม หรือเขตสาธารณสุขประการใด ข้าพเจ้าจึงขอเรียนซักถามท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าไม่มีหลักฐานว่าอำเภอได้สงวนไว้เป็นที่หวงห้าม หรือเป็นที่สาธารณสุข หรือเป็นป่าช้า และที่ดินที่สงวนไว้นั้นได้ประกาศหรือดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะได้ตก เป็นสิทธิของที่สาธารณะหรือของรัฐแล้ว ปรากฏว่าราษฎรเหล่านั้นเข้าไปจับจอง ที่ดินจนได้แจ้ง ส.ค. ๑ ไว้ตามระเบียบแล้ว แล้วอำเภอก็ได้รับรู้ไว้เช่นนั้น เมื่อทาง อำเภอไม่มีหลักฐานประการใดว่าเป็นที่สาธารณสุข ไม่มีทะเบียนหรือไม่มีอะไรเช่นนั้น ท่านรัฐมนตรีจะตั้งคืนที่ดินเหล่านั้นให้แก่เจ้าของที่ดิน ซึ่งรับเจ้าหน้าที่อย่าให้ไปได้อำนาจคอยรบกวนความผาสุกของราษฎรจะได้หรือไม่ และอีกประการหนึ่งเวลานี้ ราษฎรในเขตนิคมโรคเรื้อนนั้นได้รับความเดือดร้อนเรื่ออย่างยิ่งในการที่คนโรคเรื้อน เข้าไปรบกวนความผาสุกอย่างที่ข้าพเจ้าได้ตั้งกระทู้ถามแล้วนั้น ไปตัดต้นไม้ ไป จับปลาในหนอง อะไรเหล่านั้น ทว่าท่านรัฐมนตรีจะขึ้นไปทางภาคอีสานก็เกรงว่าจะ ทำความเดือดร้อนให้ราษฎรต่อไปอีกนานอยู่ เพราะฉะนั้นก่อนอื่นท่านจะสั่งกำชับ ไปยังเจ้าหน้าที่กรมการอำเภอ ให้กวาดขน้อยให้คนโรคเรื้อนออกมาพ้นพ่านนอกเขต นิคมอันจะเป็นการแพร่เชื้อโรคและรบกวนความสงบสุขของราษฎร ทั้งนี้จะได้หรือไม่ ถ้าไปก่อนเมื่อยังไม่ขึ้นไป นี่เป็นข้อซักข้อ ๒ อีกประการหนึ่งเรื่องนิคมโรคเรื้อนที่ รัฐบาลก่อน ๆ ทำมาเป็นการผิดหลักการ คือไปตั้งอยู่ในที่บริเวณหมู่บ้านใกล้ คุ้มชุมชน แทนที่ ๆ จะเป็นการป้องกันไม่ให้โรคเรื้อนเช่นแพร่หลายต่อไป กลับเป็นการแพร่โรคเรื้อน เพราะว่าคนโรคเรื้อนนั้นน้อยยกไปพ้นพ่านอย่าง ที่ขอแก่นออกมาหากินขอทานที่ตลาดและที่อื่น ๆ มีอย่างนี้ อย่างที่อำนาจเจริญก็

เหมือนกันออกไปทำความเข้าใจก่อนว่ากฎหมายให้แก่วาญจวกร ทั้งนี้ท่านรัฐมนตรีจะคำริ
 บ้างใหม่ว่า ควรจะจัดการระบบนิคมโรคเรื้อนนี้เสียใหม่ โดยไปจัดเกาะใดเกาะหนึ่ง
 เอาพวกโรคเรื้อนไปรวมไว้แห่งเดียวจะได้หรือไม่ แล้วอีกประการหนึ่งขอเรียนชี้ว่า
 ในนิคมโรคเรื้อนนี้พวกโรคเรื้อนนั้น มักจะประกอบอาชีพกรรมดีตกกฎหมายอยู่หลาย
 อย่าง เช่นเห็นต้นว่าสมคบกันเล่นไฟ ไปปลุกวัวควายเขามา ทริพย์เงินทองเขามา
 แล้วนิคมโรคเรื้อนก็กลายเป็นนิคมโจรกรรมไป อย่างนี้ท่านทราบไหม แล้วจะสั่ง
 กำชับไปได้หรือไม่ แล้วอีกประการหนึ่งการที่นิคมโรคเรื้อนแห่งนี้ปรากฏมีเสียง
 ไม่ค่อยดี คือเจ้าหน้าที่มักจะแอบอ้างหาประโยชน์ส่วนตัว เช่นเป็นต้นว่าเรียงค่า
 อาหารเบิกมาจ่ายเป็นค่าอาหารแก่คนป่วย แต่ว่าจ่ายจริงสำหรับคนป่วยนั้นจ่ายเพียง
 ไม่ถึงเศษหนึ่งส่วนสองของราคาราคาเงินที่เบิกไป ทั้งนี้ท่านจะสอดส่องกำชับเจ้าหน้าที่
 หรือกวตขันสอบสวนประการใดหรือไม่

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :

กระทรวงสาธารณสุขขอตอบข้อซักถามของท่านดังต่อไปนี้ ในประการแรกท่านได้ซัก
 ถามว่า ถ้าหากปรากฏว่านิคมโรคเรื้อนที่จังหวัดอุบลราชธานี ได้มีการรุกกล้าเข้าไปใน
 ที่ดินของบรรดาประชาชนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจะคืนให้เราได้หรือไม่ ปัญหา
 ก็ได้ตอบมาแล้วว่า เราจะได้เดินทางไปสำรวจตรวจสอบด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง
 เพราะเจ้าหน้าที่รายงานมานั้นหวั่นเกินไป ข้าพเจ้ารับสำหรับปัญหานี้ก็ขอตอบ
 ด้วยความเคารพต่อท่านสมาชิกผู้เกียรติว่า ถ้าหากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของนิคม
 โรคเรื้อนได้ทำเนินก้าวใด ๆ ไป อันละเมิดต่อกฎหมายหรือรุกกล้าเข้ามาในที่ดินของ
 บรรดาประชาชนเป็นกรณีไม่ชอบ ข้าพเจ้าจะได้จัดการคืนที่ดินเหล่านั้นให้แก่ราษฎร
 ไป แต่ข้าพเจ้าคาดหมายว่าปัญหานี้ทางเจ้าหน้าที่นิคมโรคเรื้อนน่าจะไม่ได้รุกกล้าเข้า
 ไปในที่ดินของราษฎร เพราะปรากฏตามที่เจ้าหน้าที่ได้ตอบชี้แจงมาแจ้งกระทรวง
 สาธารณสุขนั้นกลับตรงกันข้าม ปรากฏว่าที่ดินของนิคมโรคเรื้อนได้หวงห้ามไว้ให้มี
 ออณาเขตกว้างขวาง บรรดาประชาชนก็เข้าไปประกอบกิจการรวมทั้งที่ไร่นาใน
 ที่ดินของนิคมด้วยซ้ำไป ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อที่จริงจัง ทางด้านผู้แทนก็อ้างมาทาง
 หนึ่ง เจ้าหน้าที่ก็อ้างมาทางหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ยินดีจะรับไปตรวจสอบ แล้วก็จะเชิญ
 ท่านไปร่วมด้วย

ใครจะขอทบทวนประการที่ ๒ ก็คือว่า ตามที่ท่านเขอร้องมาว่า บรรดาประชาชนซึ่งเป็นโรคเรื้อนได้ ไปลุยน้ำในลำคลองบ้าง ได้ไปอาบน้ำใหญ่ ๆ ทำให้ประชาชนแถวนั้นกลายเป็นภยันอันตรายต่อภารกิจโรคเรื้อนนั่น ข้าพเจ้าได้กำชับไว้เพื่อไม่ให้คนโรคเรื้อนออกเล่นน้ำในย่านชุมชนนั้น ข้าพเจ้าขอรับว่าในหน้าที่ตอนบ่ายหรือพรุ่งนี้ข้าพเจ้าจะให้เจ้าหน้าที่โทรเลขกำชับไปถามความประสงค์ของท่านเพื่อให้บุคคลซึ่งเป็นโรคเรื้อนนี้อยู่ในขอบเขตอันจำกัด ไม่ไปเที่ยวเล่นน้ำทำความเดือดร้อนให้แก่บรรดาประชาชนแต่ประการใด

ปัญหาข้อ ๓. ที่ท่านได้สอบถามมาว่า โครงการนโยบายของการจัดการโรคเรื้อนของกระทรวงสาธารณสุขที่ได้ปฏิบัติมาแล้วนั้น ไม่ชอบด้วยหลักการหลายประการ ท่านขอให้แก้ไขเสียใหม่นั้น ปัญหาเรื่องโรคเรื้อนนี้ข้าพเจ้าจะขอตอบท่านสมาชิกว่า ความจริงข้าพเจ้าก็มีความสนใจไม่น้อยไปกว่าท่านสมาชิกผู้ใดเท่าเทียมกัน หลังจากที่ข้าพเจ้าได้เข้ามาในกระทรวงสาธารณสุขได้เดินทางไปเป็นครั้งแรกก็คือโรงพยาบาลโรคเรื้อนที่พระประแดง ได้ไปหาความรู้หลักการต่าง ๆ ว่าเจ้าหน้าที่เขาได้ปฏิบัติกรอย่างไร ก็ยอมรับว่าการดำเนินการนิคมโรคเรื้อนนั้นยังไม่ได้ผลสมบูรณ์ตามความมุ่งหมาย ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าเองได้เชิญเจ้าหน้าที่กองโรคเรื้อนมา กำลังได้สวนวางหลักการกันใหม่เพื่อให้การรักษาโรคเรื้อนได้ผลดีกว่าที่เคยไป ตามโครงการเดิมของกระทรวงสาธารณสุขนั้นต้องการจะรักษาให้เป็นสี่เป็ดสี่เต่า เพราะภาคอีสาน ๓ จังหวัดนั้น ข้าพเจ้าก็ ได้ชี้แจงกับเจ้าหน้าที่ว่า มีหนึ่งหมอกไป ๓ จังหวัดอีกมีหนึ่งอีกจังหวัดหนึ่ง หลายสิบปีกว่าจะทั่วทั้งประเทศ เราได้วางโครงการกันใหม่ด้วยความช่วยเหลือจากต่างประเทศว่า เราจะมีวิธีการรักษาโรคเรื้อนทั่วทั้งประเทศในปีนี้ปลายปีและปีหน้าเราจะทำพร้อม ๆ กัน เพื่อให้บุคคลซึ่งป่วยด้วยโรคเรื้อนนั้นสามารถที่จะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลโดยทั่วถึง นี่เป็นโครงการของกระทรวงสาธารณสุขอยู่แล้ว ซึ่งขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ได้สนใจในกิจการของกระทรวงสาธารณสุขเป็นอย่างยิ่ง และจะขอแก้ไขด้วยว่า ถ้าหาว่ากิจการงานในหน้าที่ของราษฎรได้ประสบพบเห็น กระทรวงสาธารณสุขพร้อมทั้งจะรับความเสียหายของท่านเพื่อจัดการแก้ไขต่อไป ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อความสุขและความสะดวกสุขของชาติร่วมกันทั้งท่านและข้าพเจ้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หอมตเวลาสำหรับกระชั้นแล้ว

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๔ เรื่องที่ค้างการพิจารณาคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒ คือร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๐๐ (นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) เป็นผู้เสนอ) กับร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๐๐ (นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) นายกลั่น ปลั่งนิต (อุบลราชธานี) และนายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) เป็นผู้เสนอ)

หลักการและเหตุผลประกอบร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕....

หลักการ

เพื่อยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕

เหตุผล

นับจำเต็มตั้งแต่ประเทศไทยตรากฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้นมา จนถึงบัดนี้ปรากฏว่าไม่บังเกิดประโยชน์หรือผลดีแก่ประเทศไทยประการใด ตรงกันข้ามกับบังเกิดผลร้าย กล่าวคือ กระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ อันเป็นผลร้ายทางการเมืองและกระทบกระเทือนต่อการเศรษฐกิจของบ้านเมือง ยิ่งกว่านั้นยังกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยเป็นช่องทางให้รัฐบาลอาศัยกฎหมายนี้เป็นเครื่องมือในทางการเมืองกดขี่ข่มเหงฝ่ายตรงกันข้ามอันไม่เป็นธรรม ซ้ำเท็จจริงต่างๆ ในเรื่องนี้วิญญูชนไทยทั่วไปประจักษ์แจ้งอยู่แล้ว จนถึงกับบังเกิดมติมหาชนเรียกร้องให้รัฐบาลวางตนเป็นกลางในทางการเมืองระหว่างต่างประเทศ แต่กฎหมายดังกล่าวนี้เป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการดำเนินนโยบายเป็นกลางอย่างซัดแน่น นอกจากจะเป็นกฎหมายอันเกิดโทษแก่ประเทศบ้านเมืองและขัดต่อมติของมหาชนดังกล่าวข้างต้นแล้ว กฎหมายป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ยังเป็นกฎหมายที่ควรขืนมาชั้

ข้อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และขัดต่อปฏินญาสาทว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ที่ให้ สิทธิเสรีภาพของประชาชนที่จะศึกษาและนิยมนับถือลัทธิการเมืองใดๆ ก็ได้ มีสิทธิ เสรีภาพที่จะเดินทางไปมาหาสู่ยังประเทศต่างๆ โดยเสรีด้วย หากว่าจะมีผู้คิดว่า ถ้ายกเลิกกฎหมายดังกล่าวนี้แล้ว จะเป็นการไม่ปลอดภัยและเสียหายแก่ความมั่นคง ของประเทศชาติและประชาชนนี้ ในเรื่องนี้ก็ได้มีบทบัญญัติลงโทษแก่ผู้กระทำผิด อยู่แล้วในประมวลกฎหมายอาญา

เหนือไปจากเหตุผลที่กล่าวแล้ว เหตุการณ์ของโลกประเทศต่างๆตะวันตก (เสรีประชาธิปไตย) และตะวันออก (คอมมิวนิสต์) ซึ่งทั้งตนเป็นศัตรูกันมา ช้านานบัดนี้ก็คลี่คลายไปในทางที่จะหันหน้าปรองดองกัน โดยผลของการชักนำของ ประเทศ กลุ่ม กลางอัน ถือนโยบายเป็นกลาง ทั้งนี้ ถ้าประเทศไทยเราจะยกเลิก กฎหมาย ร้องกันการกระทำอัน เป็นคอมมิวนิสต์เสียได้ก็แน่ใจว่าจะช่วยส่งเสริมสันติ- ภาพให้เกิดขึ้นในโลก มิใช่มีผลดีเฉพาะประเทศไทยเท่านั้นก็หาไม่ ย่อมเป็นประโยชน์ แก่ชาวโลกทั้งปวงด้วย เทียบกับการแผ่เมตตาธรรมในรอบผลอง ๒๕ ศตวรรษ อีกด้วย

เหตุผลของระเบียบการอื่นจะแถลงในสภาผู้แทนราษฎร

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำ

อันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕.....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. ๒๕....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕

(ลงชื่อ) ทองปาน วงศ์สง่า ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) บุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์, กัมพร สุวรรณบด, เกรียง สืบพันธ์, ส้อง มารังกุล, เทพเจริญ พูลลาภ, สว่าง ตราชู, ทาบชัย, เกียรติ นาคะพงษ์, ท. แก้วเสมา, บัณฑิต ไชยแสง, แคล้ว นรทิต, ฉวง เอี่ยมศิลา, ว. โสคติสวัสดิ์, เกษม ประทุมเวียง, อารีย์, พ. บุญนาค, เทียม ไชยนิรันดร์ เจริญปราบณศักดิ์, พิมพ์ มหาพินิจ, สมพร จุริมาศ, ท. ศรีแก้ว ผู้รับรอง

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. ๒๕....

หลักการ

ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕

เหตุผล

๑. สิทธิใดๆ ย่อมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทางจิตใจตามความศรัทธา ฉะนั้นการป้องกันการรักษาจึงต้องป้องกันทางความศรัทธา เช่นให้การศึกษา หรือสร้างระบบประชาธิปไตยที่แท้เป็นต้น

๓. พระราชบัญญัติฉบับที่เสนอให้ยกเลิก นิสัยซึ่งความกระหายที่จะรู้ลึทธิ
คอมมิวนิสต์ และเพราะความกลั่นแกล้งระหว่างคนทั้ง
เหตุผลอื่นจะแสดงในสภาผู้แทนราษฎร.

**ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำ
อันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. ๒๕๐๐**

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์
พ.ศ. ๒๔๙๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกพระราช-
บัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. ๒๕๐๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์
พ.ศ. ๒๔๙๕

.....
.....

(ลงชื่อ) ฟอง สิทธิธรรม กลิ่น ปิ่นแก้ว, พีร์ บุณนาค ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อินทร์ ประจักษ์เสนา, ทองปาน วงศ์รุ่ง, เวียงยศ ทองโรจน์,
ทองพูน อักษรจันทร์, เกียรติ นาระกะพงษ์, ท. นิรมะนิษฐ์, ทวีศักดิ์, บัวพันธ์
ไชยแสง, บุญคุ้ม, เทพเจริญ พุดธาม, เมฆง เอี่ยมศิลา, สกลวั นรปติ.

บุญคง บุญเพชร, สว่าง ทราย, เจริญ ปรานนท์ศักดิ์ อารี, ไสว วงศ์ติสรา,
สุข รอบรู้, ทองหยด, เลิศ สัมพันธ์รักษ์, ถัมพร สุวรรณเขต, ฉ่ำ จำรัสเนตร,
เจียม โชติรัษฎ์ ผู้รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะพิจารณาเรื่องนี้ เนื่องจากข้าพเจ้า
ได้รับญัตติของท่านสมาชิกผู้หนึ่งคือ นายคำมูล สุทธิจันทร์ ขอเสนอให้รวมญัตติทั้ง
สองนี้เข้าเป็นวาระเดียวกัน ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นประการใด ก็ถือว่าให้เดิน
ไปอย่างนั้น เพราะเหตุว่าหลักการก็อย่างเดียวกัน

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นของข้าพเจ้า และก็เป็นของ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอีกหลายท่าน ซึ่งรวมกันเป็น ๒ ฉบับ
แต่หากว่าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องเสนอญัตติ ขึ้นมาขอให้รวมร่าง พระราชบัญญัติ ทั้งสอง
ร่างนี้เข้าพิจารณาในวาระเดียวกัน ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านประธาน ฯ และรัฐบาล
ว่า ถ้าหากว่าในการพิจารณาครั้งนี้นี้ รัฐบาลจะมีใจกว้างขวางพอที่จะให้ท่าน
สมาชิกผู้สนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้อภิปรายอย่างกว้างขวางแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่
ขัดข้อง แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลยังมีข้อที่จะเอาข้อเอาเปรียบฝ่ายค้านในการเสนอร่าง
พระราชบัญญัตินั้นขึ้นมา อาจจะมีการลงมติรวบรัดมิให้ฝ่ายค้านได้มีโอกาสอภิปราย
สนับสนุนกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งแต่ละคนก็คิดว่าหลักเกณฑ์และเหตุผลมาได้
คนละด้านละมุมแล้ว ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะเสนอให้ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองร่างนี้
พิจารณาคณะวาระ ถึงแม้ว่าร่างนี้จะตกไปแล้วก็จะให้พิจารณาร่างอื่น ก่อนอื่นที่จะ
ได้พิจารณาญัตตินี้ข้าพเจ้าจึงขอพึ่งคำชี้แจงจากทางรัฐบาลและท่านประธาน ฯ ก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้ คุณอย่าไปว่ารัฐบาลเอาเปรียบ รัฐบาล
รวบรัด รัฐบาลเอาไม่เคยเสนอสักครั้งเดียวตั้งแต่ผมเป็นประธาน ฯ มา เคยเสนอให้
ลงมตินี้ไม่เคยเลยเรื่องของสมาชิก เพราะฉะนั้นรัฐบาลเองก็ผมคิดว่าคงไม่ถกอะไร
รัฐบาลนี้เขาไม่เคยเสนอเลยสักครั้งเดียว ผมรับรองได้ เชิญได้

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : คือในที่นี้เท่าที่ทราบผมก็มีสมาชิก
ถูกแล้วผมระเบียบข้อบังคับท่านสมาชิกผู้เสนอ แต่สมาชิกเดี๋ยวนี้เราก็ทราบแล้วใน
ระบบพรรคการเมืองว่าสมาชิกนั้นสังกัดอยู่ในพรรคของรัฐบาลก่อนที่จะมีร่างพระราช
บัญญัติอะไร ก่อนที่จะมีระเบียบวาระเข้าสู่สภา ฯ นี้ก็ย่อมมีการประชุมในพรรค ข้อ
ประชุมเหล่านั้นก็เป็นมติในพรรคที่มีมติมาแล้ว ถ้าหากว่าจะมีการเปลี่ยนญัตติก็อย่าง

นี้แล้วก็ทางรัฐบาลก็ทราบที่ ข้าพเจ้าต้องการอย่างนี้ต่างหาก ท่านประธาน ฯ จึงใคร่ขอทราบความประสงค์

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ตามที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีความเห็นแล้วรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลาของที่ประชุมนี้ คือที่ประชุมนี้เราต่างมีเกียรติกันทั้งนั้น นอกจากเราจะอภิปรายแล้วยังมีรายงานการประชุมชั่วคราวด้วย ข้าพเจ้ามีความเห็นด้วยกับในการที่จะให้ร่วมร่างพระราชบัญญัติฉบับที่มีเกียรติได้เสนอมานี้ เพราะเป็นประเด็นเดียวกัน สำหรับการจะอภิปรายอย่างไรใครจะมีเหตุผลอย่างไรพูดกันในหลักวิชานั้น ที่ประชุมนี้เขาเคารพในการอภิปรายของเรา เราอย่าเพิ่งเป็นกตมาแหวเห็นกันว่าคนโน้นเป็นพรรคฝ่ายนี้ คนโน้นเป็นพรรคฝ่ายนั้น คนที่มีบริสุทธิ์ใจแม้แต่ฝ่ายค้านอย่างหลังหลุดปากคำกันตะบัน ก็กันเพื่อชาติอย่างนี้เราก็นับถือ พวกสนับสนุนเหมือนกัน ไม่ใช่ช่วยกันเป็นพวกอะไรอย่างทีหนังสือพิมพ์ว่า เราก็หมั่นใจกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอย่างนี้เรียกว่าเป็นการอ่อนเหลือเกิน มาพูดอย่างนี้กันทำให้เป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ เรามาดูกันโน้นเนื้อหาอันกระตองความว่า ใครจะมีฝีมือลายมืออย่างไรให้ปรากฏไว้ในประวัติศาสตร์จะดีกว่า เพราะฉะนั้นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ จะมากร่าวพากย์เป็นการเสียเวลานี้ก็ไม่ใช่มาอบรมหรือยก เป็นการกลั่นกรองให้รู้เรื่อง ไม่ใช่อบรม เรียกว่าสอน สอนคนที่ความรู้อันเท่ากันไม่ได้ก็สอน เมื่อไม่รู้ละก็...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละคุณ อภัยไปสอนเขาเลย เราบรู้อแล้วคุณ....

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ที่นี้ไม่สอน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้ควรจะรวมกัน แล้วเราจะได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวางด้วยเหตุและด้วยผล

นายฉิม บุญจิต (อุบลราชธานี) : ประเด็นมีอยู่ว่าเจ้าของญัตตินั้นเตรียมถามรัฐบาลว่าจะให้พิจารณาด้วยกันก็ไม่ขัดข้อง ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้จะใจกว้างขวางพอที่จะให้ผู้สนับสนุนได้อภิปรายกันได้ทั่วถึง นี่คือประเด็นซึ่งเจ้าของร่างได้กล่าว แต่ว่ามีสมาชิกผู้มีความเห็นหนึ่งให้มากกว่าว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยไม่ควรจะเสียเวลากระดมรัฐสภาสนใจเป็นอันควรยิ่ง การกล่าวเช่นนั้นนี้กล่าวออกมาโดยไม่เหตุผล เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นการพิจารณาว่าเราควรจะรวมหรือเราควรจะแยก นี่แหละ

ประเด็นใหญ่ ไม่ใช่เล็กน้อย ถ้าหากว่าท่านคิดว่าเรื่องนี้เป็นภาระเสียเวลาเราไม่ควรมาประชุมกันๆ เพราะว่าเป็นการเสียเวลา การมาประชุมกันนั้นเป็นการมาค้นหาเหตุผล และหลักเกณฑ์ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนถามย้ำอีกครั้งหนึ่งว่ารัฐบาลจะว่าอย่างไร เมื่อเจ้าของร่างเขารวอย่างนั้น

นายคำมูล สุทธิจันทร์ (นครราชสีมา) : ตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติขอให้รวมระเบียบวาระ ๒ วาระนี้รวมเข้าด้วยกัน ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้เสนอญัตตินี้เข้ามาต่อที่ประชุมนี้ ข้าพเจ้าก็ได้คิดถึงผลเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เหมือนกัน ก็คือว่าตอนแรกข้าพเจ้าก็คิดว่าถ้าหากว่าเสนอให้รวมกันแล้วละ ก็รัฐบาล หรือสมาชิกฝ่าย สนับสนุน รัฐบาลอาจจะ เอาเปรียบพวก ฝ่ายค้านคือเสนอให้รวบรัดลงมติว่าเราควรจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ที่นี้ข้าพเจ้าก็มาคิดอีกอันหนึ่งว่าถ้าหากว่าจะแยกแยะระเบียบวาระอันนี้เสีย ข้าพเจ้าก็กลัวว่าถ้าระเบียบวาระของคนที่เสนอเป็นคนแรกนั้นถูกรัฐบาลนี้คว่ำลงไปเสีย แล้วที่นี้ในเมื่อถูกคว่ำลงไปอย่างนั้นสมาชิกฝ่ายสนับสนุน รัฐบาลนี้จะคิดไปว่า ในเมื่อครั้งแรกถูกคว่ำไปแล้วครั้งที่ ๒ ก็ควรจะถูกคว่ำไปด้วย เพราะฉะนั้นเราไม่ควรจะฟัง ฟังเอาตอนที่ว่าครั้งที่ ๒ นั้นจะดีกว่า กระผมคิดดังนั้น ในเมื่อผมคิดดังนั้นผมจึงได้เสนอญัตติให้เข้ามาขอให้รวมระเบียบวาระเข้าด้วยกัน แต่ว่าเมื่อผมเสนอเข้ามาดังนี้ ผมก็อยากจะขอร้องขอให้ท่าน สมาชิก ทั้ง สนับสนุน ฝ่าย รัฐบาลนี้ โปรด กรุณา มี ใจกว้าง ขวางพอ สักหน่อย คือขอให้พวกข้าพเจ้าซึ่งเป็นฝ่ายค้านนี้ ได้อภิปรายกันให้ทั่วถึงทุกคน และที่นี้ที่ผมพูดครั้งนี้ก็คือเมื่อครั้งที่แล้วไป ที่ประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ ครั้งที่แล้วไปนี้ กระผมซึ่งเป็นคนยกมือตลอดเวลาการประชุม ท่านประธาน ฯ ก็ไม่ได้ชี้ ในเมื่อท่านประธาน ฯ ก็ไม่ได้ชี้ผมก็เป็นคนหนึ่งซึ่งเสียความตั้งใจซึ่งได้รับอาสาจากประชาชนเข้ามาแล้วว่าจะพูดแทนประชาชนแล้วก็ได้พูดแทนประชาชน รู้สึกเสียใจ หลักเหตุการณ์จะเกิดขึ้นดังนั้น เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกโปรดกรุณาเห็นใจพวกกระผมฝ่ายค้าน ขอให้ ได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางกันด้วย

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ตามเจตนาของท่าน สมเด็จฯ แสดง ออกต่อที่ประชุมนี้ว่าต้องการให้ มีการ อภิปรายกฎหมายฉบับนี้อ่างกว้างขวางนั้นเป็นเจตนาตรงกับทางฝ่ายรัฐบาลเช่นเดียวกัน ทางฝ่ายรัฐบาลนั้นมีความประสงค์ว่าจะได้ฟังความคิดเห็นความเห็นของฝ่ายตรงกันข้ามกับ

รัฐบาลนี้เหมือนกันว่าปัญหาที่ต้องการให้เลิกกฎหมายพระนางบุญญาติ์ตั้งกันก่อนมีว
นิสค์นั้น ท่านมีเหตุผลหรือมีความมุ่งมาดปรารถนาอันแท้จริงเป็นประการใด เพราะ
ฉะนั้นก็ใคร่จะขอเรียนที่ประชุมว่าท่านสมาชิกฝ่ายตรงกันข้าม ท่านไม่ต้องวิตกว่า
ฝ่ายนี้จะไม่มีความกว้างขวางเช่นนั้น หากได้ เราพร้อมที่จะฟังความคิดเห็นของท่าน
ท่านโดยกว้างขวาง จึงขอเรียนต่อที่ประชุมไว้

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : สมาชิกเป็นสภา ฯ ที่มี
เกียรติ สมาชิกทุกคนเป็นผู้ที่มีเกียรติ ตามที่ท่านผู้แทนราษฎร ได้เคยพูดอยู่เสมอ
แล้วก่อนที่จะมาปฏิบัติงานในวันแรกที่เหยียบสภาฯ ทุกคนได้ปฏิญาณตนต่อหน้าองค์
เสวตรฉัตรว่า จะปฏิบัติงานของตนตามหน้าที่ที่ประชาชนได้มอบหมายมาด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ เพราะฉะนั้นผมจึงสงสัยเหลือเกินว่าทำไมท่านประธาน ฯ จึงปล่อยให้
สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งราชบุรี ได้มาประณามฝ่ายค้านที่กักกัน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่เดี่ยว คุณบุญคุ้ม ฯ ขอให้อยู่ในเรื่องเกิด
คุณ ผมว่าแล้ว เตือนแล้ว ผมไม่ใช่อยู่เฉยๆ เตือนถึง ๒ ครั้งคุณ คุณจะให้ผม
ทำอย่างไรอีกเล่า ก็ผมก็เตือนแล้ว ขอให้ว่าในเรื่องนี้เกิด ผมเตือนเขาแล้ว

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : เมื่อคืนเขาก็กล่าว ท่าน
ประธานฯ ก็ไม่ได้เตือน เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่จะขอกระเบียดต่อท่านประธาน ฯ
เรียนต่อท่านสมาชิกราชบุรีผ่านท่านประธาน ฯ ว่าสมาชิกทุกคน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ขอให้ขอท่านนี้ ข้าพเจ้าเตือนเขา
แล้วท่าน คนเราก็มีบ้างดี เกินเสียไปบ้าง

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ก็ให้ผมเป็นบ้างดีกว่า
ประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอให้พูดในเรื่องนี้

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ก็ฝ่ายรัฐบาลยังไม่ได้ ฝ่าย
ผมก็เป็นได้บ้าง ผมก็พูดในประเด็นข้อนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในการพูดอย่างนี้ก็มีผิด ๆ หน่อย ๆ ท่านจะ
ถือกันหนักมันก็ลำบาก

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : มีอีกท่านผู้เป็นประธาน ฯ
คือประชาชนที่นั่งอยู่หน้าจะเข้าใจผิดว่าฝ่ายค้านนี้ท่านจะประจบประไต่บ้านโดยไม่มี

ได้คำนึงถึงหน้าที่ของตน ไม่ได้ประโยชน์เพื่อบ้านเมือง ขอเตือนท่านประจักษ์ว่า เราทุกคนคำนึงถึงประโยชน์ของบ้านเมือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาอ้างแล้วท่าน ข้าพเจ้าเตือนเขาแล้ว

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ท่านผู้แทน ฯ ราชบุรีไม่
ต้องมาสอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ท่านพูดในเรื่อง ถ้าท่านไม่พูดในเรื่อง
ข้าพเจ้าจะไม่ให้พูด

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : กระผมจึงขอเรียนท่าน
ประธาน ฯ ว่าขอให้ส่งสอนท่านผู้แทน ฯ ราชบุรีด้วยว่า อย่าหลับหูหลับตาถกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ท่านขอให้พูดในเรื่องอะไร ไม่ต้องละ
ข้าพเจ้าเตือนเขาแล้ว ข้าพเจ้าว่าเขาแล้ว ไม่ใช่ ข้าพเจ้าไม่อยู่นิ่ง เพราะฉะนั้น
ขอให้พูดในเรื่องยุติธรรมของ คุณคำมูล ฯ นี้จะรวม ๒ ยุติติเข้าด้วยกัน ท่านจะเห็น
อย่างไร ท่านจะต้องพูดเรื่องนี้

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ยุติตินี้ผมไม่สนใจ ผม
สนใจท่านผู้แทน ฯ ราชบุรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็พอได้ ท่าน

นายเทพ โชติณฺษิต (ศรีสะเกษ) : ความจริงปัญหาที่จะรวมหรือไม่รวม
มันผลเท่ากัน ท่านประธาน ฯ ข้อบังคับก็มีอยู่ว่าหลักการเดียวกัน พระราชบัญญัติ
เดียวกันนั้นเสนอใน ๒ อันในสมัยประชุมเดียวกันไม่ได้ ถ้าอันหนึ่งตกไปแล้ว อัน
หนึ่งจะพิจารณาได้อย่างไร ท่านประธาน ฯ ควรตัดเสียนานแล้ว ไม่ต้องให้มันรัว
อยู่อย่างนี้ ผมว่าไม่ต้องไปพิจารณาว่าจะรวมหรือไม่รวม ให้เขาพิจารณาไป อันแรก
มันตก อันหลังจะพิจารณาได้อย่างไร ในสมัยเดียวกันไม่มีปัญหาอะไรเลย

นายดาบชัย อัครราช (สกลนคร) : เมื่อตะกี้เมื่อสมาชิกผู้เกี่ยวข้องคนหนึ่ง
คือคุณบุญคุ้ม ฯ ได้มาพูดเกี่ยวกับสมาชิกผู้เกี่ยวข้องตัวราชบุรี คือคุณเสมศักดิ์ ฯ ความ
จริงนั้นคุณเสมศักดิ์ ฯ ผู้แทนราชบุรีนี้ ได้กล่าวเกี่ยวกับผู้แทน ฯ ฝ่ายค้านมานานแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละท่าน ขอให้พูดในเรื่องนี้ ไม่เช่นนั้น
ข้าพเจ้าจะขอให้ผ่าน ข้าพเจ้าเตือนเขาแล้ว ขอให้เลิกกันทีเถิดะ ข้าพเจ้าเตือนเขา
แล้ว เตือนถึง ๒ ครั้งแล้วท่าน

นายตบชัย อัครราช (สกลนคร) ; ผมขอพูดอีกทีหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องละท่าน

นายตบชัย อัครราช (สกลนคร) : ก็คุณสมศักดิ์ ฯ นี้ได้พูดก้าวก่ามมานานแล้ว และท่านประธาน ฯ คุณเหมือนจะเอาใจคุณสมศักดิ์ ฯ เหลือเกินครับ ผู้แทน ฯ ฝ่ายค้าน ขอให้ตั้งเตือนคุณสมศักดิ์ ฯ แต่ท่านประธาน ฯ คุณเหมือนจะเอาใจนายสมศักดิ์ ฯ เรือย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละท่านหนึ่ง ข้าพเจ้าเตือนเขาแล้ว คุณกลืน ฯ ว่าอย่างไรเจ้าของ

นายกลั่น ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ผมอยู่นี่ครับ เป็นเจ้าของร่างพระราชบัญญัติอันนี้ ยกมือมานานแล้วครับ ท่านก็ไม่ชี้และไม่ได้ออกชื่อผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนั่งก่อน ให้คุณคนนี่ก่อน ทีละคน

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : ในเมื่อกระผมได้ฟังคำแถลงของทางรัฐบาล ก็ยรัฐมนตรีผู้หนึ่งได้กล่าวถึงว่าในการที่จะให้ฝ่ายค้านหรือฝ่ายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้อภิปรายอย่างกว้างขวางแล้วกระผมก็พอใจ ฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นไปดังที่คำของท่านรัฐมนตรี อันเป็นตัวแทน ของรัฐบาลได้กล่าวรับรองไว้กับสภา ฯ นี้ ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีมติในญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมสำหรับเจ้าของร่างฉบับแรกไม่ขัดข้องที่จะให้ร่วมพิจารณาในวาระเดียวกัน

นายกลั่น ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ผมก็ได้นั่งฟังมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว เหตุที่มีพรรคเดโมแครตหรือมีการขึ้นมาพูดอย่างนั้นอย่างนี้ต่อกันต่อๆกันนั้น สรุปแล้วผมขอกราบเรียนท่านประธาน ฯ ว่า ความมีมติอันนี้ก็ควรจะตกอยู่ที่ท่านประธาน ฯ ผู้เดียว เพราะว่าอันดับแรกนั้น คุณทองปาน วงศ์สง่า ได้เสนอเข้ามาในประเด็นสำคัญมีเพียงอันเดียวว่า ร่างพระราชบัญญัติสภานี้ จะเสนอในวาระเดียวกันหรือแยกกันเสนอ แต่ถ้าถึงสภา ฯ นี้จะมีความเห็นสอดคล้องต่อกันว่าคววเสนกร่วมกันในวาระเดียวกันแล้ว เขาก็ไม่ขัดข้อง แต่ข้อสำคัญอันเดียวนี้เดียวที่จะทำให้อีกเรื่องยี่สิบขวบต่อไป ก็คือประเด็นที่ว่าเขาแถลงเหลือเกินว่า ในขณะที่มีการอภิปรายกันจะเข้าตัวขอตัวชี้แจงกัน ก็คงจะมีผู้ซึ่งเตรียมอยู่แล้ว และก็จะมีเมื่อการประชุมครั้ง

แล้ว คือนั่งอยู่เดี๋ยวนี้จะซึกได้กำลังอภิปรายกันอยู่ดี ๆ เรื่องพระราชบัญญัติการพิมพ์
ถึงที่ตื้นเขินมากก็มีขอลงมติปิดการอภิปราย เขานกรงกันอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ยาไปว่าเขาเลยท่าน สิทธิของท่าน

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ขอนิดเดียวท่านประธาน ฯ แล้วนี้
ประเด็นมีเพียงเท่านี้ เขาต้องการเท่านั้น อย่าให้มีใครไปยกมือในเวลาที่กำลัง
อภิปราย ท่านประธาน ฯ จะเป็นความผิดของท่าน ๆ ควรจะให้สภา ฯ นี้ลงมติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ท่าน ข้าพเจ้าเป็นคนกลาง ข้าพเจ้าหวัง
ยอมให้ทุก ๆ ฝ่าย

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ถูกแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียวฟังข้าพเจ้า ท่านเองอย่างนี้แล้ว ท่าน
ก็ว่าข้าพเจ้า ว่าข้าพเจ้าไม่ทำหน้าที่บ้าง ข้าพเจ้าก็พูดว่า, ท่านก็เถียงข้าพเจ้า ถ้า
อย่างนั้นไม่ต้องมีประธาน ฯ ก็ได้ ไม่ต้องมีก็ได้ ข้าพเจ้าได้ว่าเขาแล้ว เคือนเขา
แล้ว เมื่อเขาไม่พูดก็ไม่รู้จะพูดอย่างไร เมื่อเขาพูดไม่ถูกข้าพเจ้าก็เคือนเขา ขอให้
ต่อไปได้

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : กระผมไม่ใช่ลงโทษท่านประธาน ฯ
แต่ว่าวันนี้การประชุมสภา ฯ ซึ่งมีนิติสดณะนิติศาสตร์ถึง ๕๐ นาย เข้ามาร่วมฟังการ
ประชุมในครั้งนี้ด้วย ทางที่ตื้นเขิน ท่านประธาน ฯ ก็ได้บอกอยู่เสมอตั้งแต่วันแรกที่
เข้ามาเป็นศรีสุภานันต์แล้วข้าพเจ้าจะรักษาไว้ซึ่งความเป็นกลาง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาพอแล้วท่าน ฯ นั่งได้

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : แต่ว่าการเป็นกลางก็ทำไม่เอาใจ
ช่วยฝ่ายรัฐบาล ท่านออกมารับแทนรัฐบาลก่อนเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ข้าพเจ้า บอกให้ท่านนั่ง ๆ เข้าใจไหม
ท่านไม่ต้องอบรมประธาน ฯ หรือท่าน ปล่อยให้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงท่านก็ไม่ควรจะปล่อย
ให้ว่ากันไปว่ากันมา ความจริงท่านควรจะใช้อำนาจของท่าน ซึ่ได้แล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่า จะรวมทั้งสองร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกันหรือไม่อย่างไร ข้าพเจ้าเสนอให้ลงมติ ใครเห็นด้วย โปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า ตามญัตติ
ของคุณคำมูล ฯ ขอรวมร่างญัตติ ๒ ร่าง ตามหมายเลข ๔ เข้าด้วยกัน ท่านผู้ใด
เห็นสมควรให้รวมกันได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน เป็นอันว่าให้รวมได้

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๔ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติ
ป้องกันการค้ากระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ในหมายเลข ๑-๓ รวมกัน ในชั้นนี้ใครจะ
เป็นผู้เสนอก่อน ก็เชิญ

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : ก่อนที่จะมีการเสนอญัตติร่างนี้ ข้าพเจ้า
อยากจะถามท่านประธาน ฯ เสียก่อนว่า การที่จะชี้ให้อภิปรายนั้น จะให้เจ้าของร่าง
ทั้งสองฝ่ายอภิปรายจนหมดไปก่อนหรือว่าจะสลับกัน ขอถามก่อน เพราะว่าเรา
เป็นเจ้าของญัตติด้วยกันทั้ง ๓-๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องสลับกัน

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : ผมอยากจะเรียนถามว่า เจ้าของญัตติ
นั้นจะต้องแสดงออก คือมาแสดงในที่ประชุมทราบก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามข้อบังคับนั้นผู้อภิปรายก่อนนั้นคนใดจะ
ก็คนก็ตาม เสนอร้อยคน ก็คนเดียว

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : ผมกลัวท่านจะรำคาญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่ว่าผมจะให้โอกาสทุก ๆ คนได้พูด คือพูด
สลับกันตามข้อบังคับ

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : คือกลัวจะรำคาญเท่านั้น

นายกลิ่น ปลั่งนืด (อุบลราชธานี) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ และ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ..

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : เนื่องจากระเบียบวาระของผมนั้น
ก่อน ผมควรจะได้พูดก่อน กระผมคือ นายทองปาน วงศ์สง่า....

CEWCE
๒๕๕๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ท่าน ก็ตัวอย่างนี้ เหมือนกันแหละ ท่าน เมื่อรวมเข้าเป็นอันเดียวกันแล้วก็เท่ากับเท่ากับอันเดียวกัน ข้าพเจ้า ก็ถามว่าใครจะพูดก่อน ก็ยกมือขึ้น ข้าพเจ้าเห็นใครยกมือก่อน ข้าพเจ้าก็ให้คนนั้น ต่อไปก็สลับกันเรื่อย ๆ ทุกคนได้พูดทุกคน ไม่ต้องตกใจ

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : ในการจัดระเบียบวาระเข้ามาครั้งแรกได้บรรจุของผมขึ้นมาเป็นอันดับหน้า แล้วกระผมก็ควรจะได้พูดก่อน พูดกัน ด้วยความเป็นธรรม ท่านประธาน ว...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณยกมือทีหลังท่านจะทำอย่างไรได้ คุณไม่ ยกเวลานั้น เขายกก่อน ผมก็ให้เขาก่อนละซี ต่อไปได้ท่าน

นายกมล ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ท่านที่ข้าพเจ้าได้เสนอเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์เข้ามาผู้สภาฯ นี้ ก็เพราะว่าข้าพเจ้าได้ พิจารณาแล้วเห็นว่ากฎหมาย หรือพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ เป็นกฎหมายข้อใหญ่ใจความอันสำคัญประการแรกนั้นก็ค่อมองเห็นเด่นชัดกัน อยู่แล้ว ไม่ใช่เฉพาะข้าพเจ้าผู้เดียว แม้แต่ประชาชนทั้งประเทศ ๗๐ จังหวัดก็ยังมองเห็น ซึ่งลงไปว่าพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ ส่วนใหญ่นั้นก็ ชัดแจ้งต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว นี่เป็นประการแรกและประการต่อไปนั้นท่าน จะเห็น ท่านสมาชิกผู้มิเกี่ยวข้องกับหลายท่านจะ เห็นด้วยความเป็นธรรมว่ากฎหมายพระ ราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ นอกจากว่าจะเป็นการขัดแย้งต่อบ ทรรัฐธรรมนูญแล้ว ประการที่สองเป็นกฎหมายที่ทรมาณจิตใจประชาชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในภาคพื้นอีสาน ประชาชนเลื่อมใสตั้งอยู่ ในเงื้อมมือของพระ ราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายนี้มาอันมากแล้ว ดังที่ข้าพเจ้าจะยกอุทาหรณ์ให้ทราบ เป็นราย ๆ ไป นี่เป็นประการสำคัญ . ประการต่อไปประชาชนพลเมืองทั้งหลายผู้มี หน้าที่เสียภาษีให้รัฐบาลนั้นก็มีความมุ่งหวังตั้งใจจะให้รัฐบาลและ ประเทศชาตินั้น ได้กำหนดบริหารการปกครองประเทศให้เป็นไปโดยดี ไม่มีประชาชนผู้ใดหรือใคร ๆ ก็ตามที่จะเห็นประเทศชาติของเราต้องประสบกับความล้มลง ประสบกับความหายนะ เมื่อเกิดความหวังโยในประเทศเกิดขึ้นมาเช่นนั้น และในขณะนี้ประเทศชาติของเรา ได้เปลี่ยนการปกครองมาจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นประชาธิปไตย การ ปกครองระบอบประชาธิปไตย ราชชนฯ จอมพล ได้เคยแถลงหนักแน่นหนักหนาว่าเป็น

การปกครองไทยประชาชน เพื่อประชาชนและเป็นของประชาชน นับจากที่ท่าน
 แสดงมานั้นเป็นเวลา ๒๕ ปี ๆ พล. ข นายกรัฐมนตรี ได้มีโอกาสออกไปเป็นการ
 ศึกษาหาความรู้เพื่อให้ประชาธิปไตยเมืองไทยเวลานี้เป็น ประชาธิปไตยที่ สมบูรณ์ขึ้น
 กว่าเดิมขึ้นไปอีก โดยการไปทัศนารอบโลก และในการทัศนารอบโลกนี้หลัง
 จากที่ท่านได้ทัศนารอบโลกกลับมาแล้ว ในทันทีที่ห้วงขณะแรกนั้น ขณะแรกที่
 ท่านได้ก้าวลงจากเครื่องบินสู่แผ่นดินไทย ๆ พล. ข นายกรัฐมนตรีว่า
 เตียวนี้ซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้ก็ได้อ่อยปากออกมาเป็นคำแรกต่อ ๆ พล. ข รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยบอกว่าคุณไปนี่ผมจะเป็นประชาธิปไตยแล้ว และแล้วหลังจากที่
 พูดนั้นแล้วท่านก็มาต่อเติมการปกครองในระบบ ประชาธิปไตยของเมืองไทยให้สวย
 สงดงามขึ้นไปจากประชาธิปไตยว่าเสรีประชาธิปไตย ประชาชนชาวไทยทั่วทั้ง
 ประเทศ ๗๑ จังหวัดต่างแซ่ซ้องสาธุการว่ารัฐบาลชุดนี้ท่านตั้งกติกากำหนดให้เป็น
 ประชาธิปไตยนี้สวยงามยิ่งขึ้น แต่ด้วยเหตุใดจึงมีกฎหมายหรือพระราชบัญญัติ
 บังคับกันการกระทำอันเป็น คอมมิวนิสต์เข้า มาทำลายจิตใจของ ประชาชนอยู่ในขณะนี้
 และเมื่อเป็นการปกครองไทยเสรีประชาธิปไตย รัฐบาลทำอะไรไม่ได้ประชาชนผู้ซึ่ง
 ร่วมกันเป็นเจ้าของประเทศก็มีส่วนที่จะกำหนดทีเดียวได้ วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลนี้
 ให้เป็นไปตามที่ ๆ พล. ข นายกรัฐมนตรีเปิดโอกาสให้ประชาชนชาวไทยกล่าวตำหนิ
 ตัดทอนวิพากษ์วิจารณ์ด้วยการเปิดไฮด์ปาร์ค กับการชุมนุมแสดงความคิดเห็น
 การบริหารราชการแผ่นดิน แต่ราษฎรผู้มีความมุ่งหวังตั้งใจจะให้ประเทศของเรา
 ได้เจริญคืบหน้าไปสู่มหาอำนาจ ก็ให้มีการกล่าวตำหนิติเตียนในสิ่งที่ไม่ดี แต่แทน
 ที่รัฐบาลจะยินดีสับทาบฟังหรือยินดีที่จะทำการแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตาม...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ คุณ ผมฟังดู ออกไปพูดนอกเรื่อง
 เสียแล้ว

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ไม่ได้นอกเรื่อง...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวซีฟังผมพูด

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : อยู่ในประเด็นนี้เอง....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หลังถวายนี่เมื่อเวลาพระราชบัญญัติการ
 กระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ใช่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่คุณไปพูดถึงภาวะประชุสภา จนเขาอะไร
พวกนั้นมันคนละเรื่อง ขอให้พูดอยู่ในเรื่องเฉพาะคุณ

นายกมล ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : มันเป็นเรื่องประกอบท่านประธานฯ
ที่เคารพ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาตะละข้าพเจ้าเตือนท่าน ถ้าไม่อย่างนั้น
ข้าพเจ้าจะไม่ให้พูดบอกให้พูดอยู่ในเรื่องนี้ มันออกไปนอกเรื่องท่าน

นายกมล ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อย่างนั้นไม่ต้องมีข้าพเจ้าก็ได้ ไปพูด
สนามหลวงต่างคนต่างว่ากันแล้วกัน

นายกมล ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ที่นัก
กล่าวทำนิติเทียนรัฐบาลก็ถูกจับ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๙ เต็กของข้าพเจ้าได้เปิดการ
อภิปรายที่ทุ่งศรีเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ถูกจับ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันไม่ใช่ท่าน

นายกมล ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : หาว่าเป็นเรื่องคอมมิวนิสต์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่นเป็นเรื่องถูกจับ เรื่องการพูดสาธารณะ

นายกมล ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : นั่นซี เพราะมันมีกฎหมายอันนี้
ขึ้นมาจึงจับกันหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยวท่าน ฟังก่อนซี พูดในหลักการ
เรื่องการยกเลิกการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นขอให้พูดในเรื่องนี้ท่าน

นายกมล ปลั่งนิล (อุบลราชธานี) : ก็เพราะประชาชนไปทำอย่างนั้น
ด้วยความมุ่งหวังตั้งใจ แต่ที่เจ้าหน้าที่ไปจับหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้
เป็นคอมมิวนิสต์ก็ไปจับ จับไปแล้วเป็นอย่างไร ท่านประธานฯ และรัฐบาลนี้เอา
เต็กของผมนั้นไปทำการกักขังไว้เป็นระยะเวลาตั้งหลายสิบวัน สันนิษฐานยกกว่า

คอมมิวนิสต์ เพราะว่าในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็น
คอมมิวนิสต์ที่รัฐบาลนี้ได้ออกมานั้นได้บอกไว้ว่า บุคคลใดแม้แต่จะเข้าไปในสถานใด
หรือแห่งหนึ่งแห่งใดที่เขาจะเป็นองค์การหรือคอมมิวนิสต์ก็ให้สันนิษฐานไว้ก่อนแล้ว
ว่าเป็นคอมมิวนิสต์ คำว่าสันนิษฐานอันนี้แหละมันทำลายจิตใจของประชาชน

พลเมืองทั่วทั้งประเทศ ๗๖ จังหวัด กว่าจะสอบสวนว่าไม่ใช่คอมมิวนิสต์จริงก็หัวโต

พุ่งโล่งกันป้องอกกลวงแล้ว มันเป็นอย่างนี้ ประชาชนจึงเข้าชั่งสาธุการตั้งการอยาก
จะให้เลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์อันนี้

แล้วนอกจากกฎหมาย อันนี้ ยังเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ และ ข้าราชกา ร ฝ่าย
ปกครองผู้มีจิตใจอันต่ำและไม่ทำงานดำเนินตามนโยบายของรัฐบาล ให้เอากฎหมาย
ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์อันเป็นที่หากินกันอยู่เป็นส่วนใหญ่ในขณะนี้ ซึ่ง
ข้าพเจ้าจะโต้เถียงและยกตัวอย่างให้ท่านประธาน ฯ และสภา ฯ นี้ได้รับทราบ ยก
ตัวอย่างราษฎรบ้านโคม อำเภอพิบูลย์มังสาหาร เห็นราษฎรเจ็บป่วยไข้เป็นไข้จับสั่น
เพราะว่าผู้นี้มียาที่ใจอยู่ที่เขาไปแจกคนละ ๑ ซอง ก็จับเจ้าหน้าที่ตำรวจจับบอกว่า
นั้นเป็นคอมมิวนิสต์ ถ้าไม่ใช่คอมมิวนิสต์แล้วทำไมแจกกัน ก็อ่าว่าการแจกยานี้
เป็นคอมมิวนิสต์ จับไป แล้วในขณะนั้นทนายความก็อ่าคุณแผ่นดิน บุญชิต ผ.ส. จังหวัด
อุบลราชธานีรับว่าความให้ราษฎร บอกว่าอย่างนี้ ไม่ใช่คอมมิวนิสต์ ผม จะว่าความให้
แต่พิจารณาไปก็ว่าไม่ใช่คอมมิวนิสต์ คุณแผ่นดิน ก็บอกว่าจำเลยนี้รับสารภาพเสีย
จำเลยก็รับสารภาพ ศาลได้ตัดสินพิพากษาตามกฎหมายป้องกันการกระทำอันเป็น
คอมมิวนิสต์ติดระวางคนละ ๗ ปี เพิ่งออกไปเมื่อ ๒ - ๓ วันนี้ นี้เป็นประการแรก
ประการที่ ๒ ที่อำเภอเดียวกันราษฎรออกข่าว แล้วก็มีคนที่มีใจเป็นกรรมเวรรวมเงิน
กันไปซื้อข้าวมาแจกราษฎร ถูกจับอีก ๔๗ คน ในขณะนั้นนายจรรยา สัตย์ประกอบ
เป็นอธิการภาค เขตนี้ทั้ง ๔๗ คนนี้มาทำการลอบสวน แล้วก็นำออกเสียง ๔๑
คน ให้เป็นขยานแปรว่าปร่าบอกอีก ๖ คนนี้เป็นคอมมิวนิสต์ แล้วปล่อยคน ๔๑
คนออกไป ก็ ๖ คนนั้น โดยเอาเงินจากจำนวน ๔๑ คน ๆ ละ ๒,๐๐๐ บาท แม้แต่
ญาติของข้าพเจ้าก็เสียไป ๒,๐๐๐ บาท ส่วนผู้ที่ไม่มีเงินเสียคนละ ๒,๐๐๐ บาทต้องติด
ระวางคนละ ๗ ปี เพิ่งออกไปเมื่อคราวพระราชทานอภัยโทษคราวนี้ นี้เป็นประการ
ต่อไปที่ศรีสะเกษ ท่านประธาน ฯ หรือสภา ฯ นี้คงจะได้ยินมาแล้ว ราษฎรท่าน
ทำไร่ไม่ได้ปลูก ปลูกข้าวก็ขาดเมล็ดพันธุ์ไม่มี ก็มีคนเอาเมล็ดไปแจก เจ้าหน้าที่
ตำรวจก็จับบอกว่านี่เป็นคอมมิวนิสต์ นี่แจกเมล็ดให้ราษฎรผู้ทักช้อกเดือดร้อน
หนาวต้องฝังไฟ ถ้าได้เมล็ดแล้วก็ไม่หนาว เป็นคอมมิวนิสต์ ติดระวาง ๗ ปี ๖
เดือน นี้เป็นการถือไปเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ท่านประธาน ฯ ไม่ลืม เพราะท่าน
ประธาน ฯ ก็นี่ประธาน ฯ ตลอดกาลมา ท่านประธานลอบจับกรรมเวรฝ่ายหญิง ท่าน
ได้ไปแจกเมล็ดทางภาคอีสาน โดยแจกให้หมู่บ้านละ ๖ ไร่ แล้วว่าการแจกของท่าน
นั้นทำให้ราษฎรทั่วทั้งประเทศ ๗๑ จังหวัด ช้องใจสงสารว่า ท่านประธานลอบจับกรรม

ทำไมจึงไม่เป็นคอมมิวนิสต์ แต่คนอื่นจึงเป็นคอมมิวนิสต์หรือมีอะไรที่แตกต่างกัน
 อย่างไม่รู้ ข้าพเจ้าต้องการเสนอกฎหมายอันนี้มากก็เพื่อต้องการไปรับความเข้าใจแก่
 ประชาชนแล้วก็ราษฎรซึ่งเลือกข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรเข้ามา เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม
 พ.ศ. ๒๔๙๗ ประชาชนคนไทยและชาวต่างประเทศ ๕ จังหวัดมีนครพนม สกลนคร
 อุตรดิตถ์ หนองคาย อุบลราชธานี รวมทั้งหมด ๑๐๙ คนถูกจับและกักขังอยู่ในเรือน
 จำคุกโทษอยู่ในขณะนั้นถึง ๒ ปี ๑๑ เดือนแล้ว โดยไม่มีการสืบสวนและสอบสวนว่า
 เป็นคอมมิวนิสต์หรืออะไรกัน นี่ก็เป็นประการที่ขอให้สภาฯ นี้ ได้พิจารณาด้วยใจ
 เป็นธรรม ในเรื่องการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ได้ผ่านมาแล้ว แม้แต่ผู้ว่า
 ราชการจังหวัดเอง จังหวัดอุบลราชธานี แต่ทว่าจังหวัดอื่นก็มีมาก ก็อนายประสงค์
 อิศระภักดี ไปพูดหลายตำบลหลายหมู่บ้านบอกว่า อย่าไปเลือกฝ่ายค้าน เป็น
 คอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายกลิ่น ปลั่งนิล นายฟองฯ นายทองพูนฯ ก็
 คือคอมมิวนิสต์ อย่าไปเลือก นี่ราษฎรก็ข้องใจสงสัยว่า เอ ทำไมคอมมิวนิสต์จึงห
 เสี่ยงอยู่ได้ แล้วจนได้เป็นผู้แทนมา คอมมิวนิสต์จริงหรือไม่ นี่เป็นการทำให้
 ราษฎรกระหายว่าคอมมิวนิสต์คืออะไร

นอกจากจะเป็นช่องทางให้ข้าราชการที่มีจิตใจต่ำทากันกับประชาชนโดยเอ
 กฎหมายนี้บังหน้าตั้งที่ข้าพเจ้าได้ประสบพบเห็นมาแล้ว นอกจากนั้นยังไปทำการบี
 ทำกรรมแก่ข้าราชการประจำ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตี นายอำเภอก็ตี ข้าหลวงก็ตี ที่มี
 จิตใจอันเป็นธรรมลำบาก ไม่ปฏิบัติก็ไม่ได้เพราะแก้อันนี้จะจารหัก หม้อข้าวหม
 จึงจำเป็นที่ต้องทำไปด้วยความจำเป็น เพราะว่าไม่ทำก็อยู่ยากลำบากแก่ตัวเองภายหลัง
 เพราะกฎหมายนี้ได้ออกไปเขาก็เป็นห่วงแก้อันนี้ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นดีที่จะมีกฎหมาย
 หรือพระราชบัญญัติป้องกันพรรคกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ไว้ ท่านอย่าลืม ท่าน
 สัมเสี้ยแล้วหรือ ฯ พณ ฯ นายกรัฐมนตรีว่าก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ในสมัยที่แล้วมานี้เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๐ นี้ ฯ พณ ฯ นายกรัฐมนตรี
 กับ ฯ พณ ฯ รัฐมนตรีอีกหลายท่านได้ทำการให้สัมภาษณ์และเปิดเพชรคอนเฟอเรนซ์
 กับบรรดาทำเนียบหนังสือพิมพ์ทั้งหลาย ซึ่งมีหลักฐานปรากฏอยู่จนกระทั่งทุกวันนี้
 เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ บอกว่าโดย ฯ พณ ฯ ใช้วิธีสมัครหาเสียงไปให้ประชาชนหา
 ไม่ให้ไปครั้งหนึ่ง คือได้ประกาศว่า ถ้าข้าพเจ้าได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรเข้าม
 และได้จัดรัฐบาลต่อไปตามเดิมแล้ว สิ่งที่ราษฎรไม่พอใจนั้น ข้าพเจ้าจะเลิกทันที

เพราะราชฎรรำร้องต้องการ สิ่งที่ราชฎรรำร้องต้องการนั้น ๆ พณฯ จอมพลฯ ท่านทราบก็คือ ๑. พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ข้อหนึ่ง ๒. ก็คือเลิกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ขอโทษท่านสมาชิก นี้ ๆ พณฯ จอมพล ป.ฯ ให้สัมภาษณ์ไปอย่างนี้ อันที่ ๓. จะเลิกสนธิสัญญาซีอาโตทางทหาร...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: นี่ย่าออกนอกเรื่องเลยท่าน อยู่ในเรื่องเถอะท่าน

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี): นี่เป็นหลักประกอบ ขอโทษ แล้วรับรองว่าจะเลิกให้เป็นไปตามความต้องการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ขอให้อยู่ในเรื่องท่าน เราพูดกันในเรื่องนี้ ไม่ใช่พูดเรื่องอื่น และเวลาของท่านก็จะหมดอยู่แล้ว

นายกlinik ปลั่งนิล (อุบลราชธานี): ข้าพเจ้ายกตอนเรื่องเลิกสมาชิกประเภทที่ ๒ กับเรื่องเลิกซีอาโต ขอเอาเรื่องคอมมิวนิสต์อย่างเกี่ยว เกี่ยว ๆ พณฯ ก็จะมาตอบว่า ท่านรับรองว่าจะเลิกนั้นเป็นความต้องการของประชาชน เพราะว่าเสียงเรียกร้องให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ มันดังก้องไปทั่วทั้งประเทศไทย ตัวทหารชาวเสียงของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วทั้งประเทศ ๗๑ จังหวัด ๑๖๐ คน ข้าพเจ้ารับรองได้ว่าทุกคนเมื่อเวลาไปหาเสียงราษฎรต้องการให้เลิกกฎหมายนี้ทั้งนั้น แม้แต่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ท่านก็คงได้ยินเรื่องนี้อยู่ตลอดเวลาของท่าน ท่านคงจะมีใจเป็นธรรมกฎหมายฉบับนี้เป็นปมเงื่อนอันสำคัญ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้าขอรับรองว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นปมเงื่อนอันสำคัญที่ขัดขวางความสามัคคี ของชาติ ในอันที่จะไปสู่การผนึกกำลังของประชาชนผู้รักชาติทั้งหลาย เพื่อขจัดอิทธิพลและข้อสำคัญอันยิ่งใหญ่ในข้าพเจ้าต้องการเพื่อขจัดอิทธิพลจักรวรรดินิยมเมวีกาที่กำลังคุกคามอธิปไตยของประชาชนชาวไทยอยู่ในขณะนี้ ตามที่ข้าพเจ้าได้ถือปฏิญาณมาแล้วนี้ที่รู้สึกรู้สีกว่าหากินเวลาผ่านไป ก็อาจจะเปิดโอกาสให้สมาชิกผู้อื่นได้ร่วมกันอภิปรายบ้าง ก็รู้สึกว่าจะต้องมีเหตุผลให้ท่านสมาชิกประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ และรัฐบาลนี้ได้รับฟังพอจะได้เป็นทางปลดปล่อยให้ประชาชนพลเมืองเราได้สบายใจไปทั่ว

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอให้เลิกพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ด้วยเหตุผลประการต่างๆ นั้น ทางรัฐบาลขอเรียนว่า ตามที่ท่านนายกร. เคยได้พูดในที่ประชุมหนังสือพิมพ์ นั้นได้พูดว่าเมื่อประชาชนต้องการให้เลิกก็จะเลิก แต่ก็ไม่มีใครทราบบรรดาประชาชนที่ท่านกล่าวนั้นได้ร้องขอมาแต่ประการใด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนมากก็ยังเห็นว่าพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์นั้นยังใช้ไว้ได้อยู่ ในสมัยรัฐบาลนั้นได้เขียนพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ออกมานั้นได้โปรดพิจารณาตามมาตรา ๓ จะเห็นได้ว่าเราจำกัดแต่เพียงไม่ขัดต่อระบบประเพณีและวัฒนธรรมของไทยและความเป็นอยู่ของประเทศชาติไทยเท่านั้น ส่วนการกระทำของคอมมิวนิสต์นั้นกว้างขวางใหญ่โตมีกระบวนการหลายกระบวนการนั้นเราไม่ได้เขียน ทั้งนี้เพราะเราได้เคารพต่อสิทธิของประชาชนตามที่ท่านทั้งหลายได้พิจารณาเช่นเดียวกัน เราจำกัดแต่เพียงว่าสิ่งใดที่ขัดต่อประเพณีและความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นส่วนรวมนั้น เราไม่ปรารถนาที่จะให้เกิดขึ้นในประเทศไทย เช่น ๑. องค์การกระทำคอมมิวนิสต์นั้นได้แก่การเลิกล้มในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข หรือการเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจของประเทศอันทำให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินหรือปัจจัยในการผลิตของเอกชนตกเป็นของรัฐโดยการรับหรือโดยวิธีการอื่น มิได้มีการชดเชยค่าทดแทนอันเป็นธรรมทั้งสองข้อนี้จะเห็นได้ว่าจำกัดมาก จำกัด ๑. ว่าประเทศไทยนั้นมีการปกครองโดยพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและมีการปกครองเป็นประชาธิปไตย ถ้าบุคคลผู้ซึ่งได้ใช้เสรีภาพล่วงล้ำเข้ามาในเรื่องนี้เราจึงป้องกันมิให้เขาได้ใช้เสรีภาพนี้ล่วงล้ำเข้ามาส่วนการเปลี่ยนการระบบเศรษฐกิจอันทำให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน หรือปัจจัยในการผลิตของเอกชนตกเป็นของรัฐนั้น ข้าพเจ้าก็เชื่อว่าท่านผู้แทนราษฎรทุกคนคงไม่ปรารถนาที่จะให้วิธีการนี้เกิดขึ้นในประเทศไทย เพราะเหตุว่าประชาชนคนไทยทุกคนนั้นชอบมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ดิน ดังนั้นก็ ไม่เพียงบังคับว่ารัฐทั้งจะเข้าไปเกี่ยวข้อง นอกจากนั้นการบังคับซึ่งจะเกิดภัยความหวาดกลัว การก่อกวนสงครามหรือใช้อุบายแต่ประการใด เช่นการให้มีการเกลียดชังระหว่างประชาชน ทั้งนี้ถ้ากระทำด้วยความมุ่งหมายที่จะขอรับเอา ช่วยเหลือสนับสนุนหรือบรรลุในวัตถุประสงค์อะไรใน ก. ข. รวมความว่าพระราชบัญญัติฉบับนั้นนี้ป้องกันมิให้บุคคลซึ่งใช้เสรีภาพนั้นล่วงล้ำเข้ามาในข้อ ก. และ ข. เท่านั้น ดังนั้นพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์

นี้จึงจำกัดความแคบลงมา ท่านที่เคารพทุกคนนั้นมีสิทธิที่จะใช้สิทธิของท่าน ใช้ทุก
 ประการซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย ทั้งนี้ก็เพราะรัฐสภาเห็นว่าเป็นระบบเสรีประชาธิปไตย
 โดยนั้นต้องศึกษาเหตุ ภาวะทั้งหลาย ๆ อย่าง และประนีประนอมให้เหมาะ กับวัฒนธรรม
 ประเพณีและความต้องการของประชาชนคนไทย ๒๕ ล้าน ดังนั้นท่านจะเห็นได้ว่า
 จำกัดความแคบเหลือเกิน ท่านมีสิทธิเสรีภาพที่กระทำได้ทุกอย่างนอกจากนี้ แต่ว่า
 ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรผู้ใดเห็นว่า ๒ ข้อนี้ควรจะยกเลิกไป ข้าพเจ้าก็เชื่อมั่น
 ของสภา ข นี้คงไม่ยอม เพราะว่าทุกคนนั้นยังเคารพต่อพระมหากษัตริย์และระบบ
 การปกครองเศรษฐกิจของประเทศในสองประการนี้ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติ
 คอมมิวนิสต์นี้ท่านจะบอกว่าเป็นทำให้ประชาชนเดือดร้อน ทรงเห็นข้าพเจ้าขอเรียนว่า
 เจ้าพนักงานตำรวจนั้นพิจารณาข้อ ก. และ ข. เท่านั้น ไม่พิจารณาอย่างอื่นเลย ข้อ
 ค. จะเกิดการย่องส่งเสริมให้ประชาชนอย่างไร ๆ เข็มกันไปได้ตามชอบใจ แต่อย่าให้
 ล่วงล้ำเข้าไปใน ก. และ ข. เพราะฉะนั้นท่านได้โปรดพิจารณาตามมาตรา ๓ นี้ให้
 บรรดาผู้ที่กระทำผิดตามที่ท่านผู้แทนราษฎรได้เสนอมาเนั้น ข้าพเจ้าทราบและคดีเหล่านี้
 นี้ก็ส่งไปให้ทางโรงศาลซึ่งเจ้าพนักงานสอบสวนนั้นก็ซึ่งผู้ต้องหาไว้เพียง๗วันเท่านั้น
 อันนั้นเป็นหน้าที่ของศาลวินิจฉัยว่าบุคคลผู้ใดกระทำกบฏล้มล้างสิทธิของประชาชนใน
 ข้อ ก. และ ค. หรือไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ขัดต่อ
 ระบอบประชาธิปไตยและเสรีภาพแต่ประการใด ตรงกันข้าม เป็นภาระงานที่เจ้าพนักงาน
 งานจะวินิจฉัย และประชาชนจะวินิจฉัยว่าตัวนี้ใช้ได้หรือไม่ ก. หรือ ข. หรือไม่
 ถ้ารู้สึกลัวตัวเข้าไป ก. ข. ตัวก็ถอยเสีย ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าไม่ชอบ เพราะด้วยความนี้อัน
 ึ่งข. แม้แต่คนที่อ่านหนังสือออกก็งงเข้าใจในเรื่องนี้ และนอกจากนั้นในการที่
 วินิจฉัยอะไรต่าง ๆ ว่าเมื่อประชาชนผู้ใดเข้าไปในองค์การประชุมร่วมองค์การคอม-
 มิวนิสต์นั้นก็ไม่ใช่หมายความว่าผู้นั้นจะเป็นคอมมิวนิสต์ทันที ก็ต้องมีประกัยพยาน
 เหตุผลรอบล้อมทุกกรณีที่เจ้าพนักงานได้ทำการสอบสวนแล้วสมควรจะฟัง ก็มีคดีต่อ
 พระราชบัญญัตินี้ เพราะขัดต่อประเพณีของชาติไทย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
 พระราชบัญญัตินี้ยังใช้ ได้ต่อกฎ ก็นับว่าพระราชบัญญัตินี้แล้วปฏิวัติตามกฎหมาย
 ฝ่ายคณะราษฎรไทยมีขบวนการคอมมิวนิสต์ทุกขบวนการแล้ว เจ้าพนักงานเมื่อว่าเป็นการล้ม
 ล้างรัฐบาลหรือประเพณีของชาติไทยแล้วมันจะมีอะไรอีก ข้าพเจ้าขอให้ท่านวินิจฉัย
 กฎหมายอันนี้ให้ดี เพราะว่าขบวนการคอมมิวนิสต์นี้เพิกถอนการทำทุกขบวนการ

เกี่ยวกับในนักศึกษา ยุวชน การค้า การเศรษฐกิจรัยพันแปดซึ่งเขาจะค้าอยู่ในเมืองไทย ซึ่งรัฐบาลก็ปล่อยเสรีภาพ แม้แต่การค้ากับเงินแดงเราก็ปล่อยเสรีภาพทุกประการ เพราะฉะนั้นก่อนที่ท่านสมาชิกจะพิจารณาให้ยกเลิก ไปรคคู่กับกฎหมายนี้ให้เรียบร้อยเสียก่อน

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ นายหม่อม อุไรมัย ราชประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน)

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : ก่อนอื่นที่กระผมจะได้ชี้แจงเหตุผลประกอบหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือตามหลักการนี้มีอยู่ว่าให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลประการใด เมื่อก่อนท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยได้ชี้ขึ้นมาแล้วแก่ท่านสมาชิกผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้หนึ่งว่า ขณะนี้กฎหมายนี้ยังเหมาะสมอยู่กับประเทศระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ข้าพเจ้าจะได้ชี้แจงในตอนหลังว่า กฎหมายฉบับนี้ มีไปพ้องอยู่กับกฎหมายอื่นแล้วอย่างไร เราจำเป็นต้องมีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาให้พ้องกัน ซึ่งกฎหมายของเรายังมีอยู่แล้ว ก่อนอื่น ข้าพเจ้าจะขอทราบเรียนท่านประธาน ฯ ให้ทราบว่า ตั้งแต่ได้ใช้กฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้นมา มิได้เกิดผลดีประการใดแก่ประเทศไทยเลย นอกจากจะนำผลเสียหายมาสู่ประเทศไทยเป็นลำดับ ดังข้าพเจ้าจะได้ชี้แจงประกอบเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นั้น กฎหมายฉบับนี้เป็นการกระทบกระเทือนสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศหลายประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายฉบับนี้ได้แบ่งผลโลกและประเทศในโลกนี้ออกเป็น ๒ ค่าย คือค่ายตะวันออกกับกฎหมายฉบับนี้ยอมรับว่าเป็นประเทศเสรีประชาธิปไตย และกฎหมายฉบับนี้ก็กีดกันประชาชนคนไทยทุกบ้านทุกวัดที่มุ่งจะให้ปลีทและห่างไกลออกจากประเทศกลุ่มตะวันออก ซึ่งเราเรียกว่าค่ายคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในค่ายกลุ่มตะวันออกก็มีประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงของเรา อาทิเช่นประเทศจีนแดง ประเทศกวางเหนืออะไรทำนองนี้ ความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศกระทบกระเทือนในทางทุกบ้านทุกมุม เป็นต้นว่าสัมพันธ์ไมตรีทางค้าขายตะวันออก เราสร้างความสะดวกซึ่งให้แก่สัมพันธ์ไมตรีทางบ้านนี้ เราจำเป็นต้องมีกฎหมายชนิดนี้เพื่อให้ต่างประเทศมีความเกลียดชังประเทศเรา เราจะ

ต้องติดตามหลังของใครทำไม ประเทศเราเป็นประเทศพุทธศาสนา พระพุทธองค์
 ของเราสั่งสอนเรามาตั้งแต่ไหนแต่ไรว่าเราจะต้องเป็นคนที่ไม่มีสัมพันธไมตรี
 เป็นผู้ซึ่งไม่รังเกียจคนอื่น เราจะต้องเป็นผู้ช่วยเหลือประคับประคองคนอื่นเท่าที่
 ความสามารถเรากระทำได้ แต่กฎหมายปัจจุบันนี้ละ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ได้
 ก็ตกกัน ถ้าหากว่าเราจะมีสัมพันธไมตรีอะไรกับต่างประเทศซึ่งกฎหมายนี้เห็นว่าเขา
 เป็นคอมมิวนิสต์แล้วเราก็ไม่มีหนทางที่จะไปมาหาสู่ ไม่มีหนทางที่จะไปค้าขาย ท่าน
 รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยได้กล่าวว่าเราได้มีการค้าขายกับจีนแดงโดยเสรี แต่
 ในเมื่อมีกฎหมายชนิดนี้และการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ที่ท่านได้กล่าวไว้ในมาตรา ๓
 ทั้งข้อ ก. ข้อ ข. อย่างนี้แล้ว ผู้ซึ่งดำเนินการค้าขายติดต่อกับประเทศซึ่งเป็นกลุ่ม
 คอมมิวนิสต์ก็รู้สึกหวาดระแวงว่าการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ที่เขียนไว้ในนี้ มันเข้า
 กับกฎหมายนี้ได้ง่ายเหลือเกิน ท่านจะบอกให้ค้าขายได้ ใครเล่าจะกล้าไปทำการ
 เสียงก้อย่างนั้น เมื่อท่านไม่ชอบหน้ากับคนที่ไปค้าขายติดต่อกับประเทศซึ่งท่าน
 เห็นว่าเขาเป็นคอมมิวนิสต์แล้วก็จะเข้ามาตรา ๓ ข้อ ก. ข้อ ข. ก็ ไปสับสุนน ไปให้
 ออกร้อนอะไรทำนองนี้ นี่แหละกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นกำแพงกั้นมหัศจรรย์กันแน่น
 ทางในการจะดำเนินการสัมพันธไมตรีของต่างประเทศซึ่งเป็นกลุ่มคอมมิวนิสต์ นี่เป็น
 ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ นั้น กฎหมายฉบับนี้เป็นการกีดกันและกีดกันในทางตัน
 เศรษฐกิจของบ้านเมือง กระทบกระเทือนประการใด ก็เศรษฐกิจก็เนื่องจาก
 กฎหมายนี้ได้กระทบกระเทือนแล้วกับประเทศไทย ท่านประธานฯ ที่เคารพ ทั้ง
 กระผมจะกราบเรียนสักเล็กน้อย ขณะนี้เราต้องติดตามหลังประเทศจักรพรรดินิยม
 ในการจะค้าขายติดต่อกับในทางตันเศรษฐกิจแล้วจำเป็นที่รัฐบาลนี้ จะต้องติดตามหลัง
 ประเทศจักรพรรดินิยมเป็นต้นว่า สินค้า สินขาย ที่เราจะสั่งเข้ามาในประเทศ
 ประเทศจักรพรรดินิยมจำเป็นจะต้องผูกขาดตลาดของประเทศไทยไว้ทั้งสิ้น ถึงแม้ว่า
 สินค้าของประเทศจักรพรรดินิยมจะมีราคาสูงแพงลิ่วสักปานใดก็ดี ประชาชนคนไทย
 ต้องบริโภคนั้น จำต้องผูกเนื้อเนื้อหนึ่งเพื่อบริโภคนั้นสินค้านั้น แต่ในทางตรงกัน
 ข้าม สินค้าของประเทศซึ่งเราถือว่าเป็นกลุ่มคอมมิวนิสต์ แม้จะมีราคาถูกกว่าฟอกก็
 ก็ไม่อาจสามารถที่จะทำการค้าขาย ติดต่อกับสินค้า ที่มีราคาถูกนั้นมาให้ประชาชนบริ
 โภคได้ ทั้งนี้เพราะหวาดเกรงกฎหมายฉบับนี้ ถ้าใครกล้าสั่งซื้อกับแล้วไม่แน่ว่าวันใด

วันหนึ่งตนเองจะเอาเงินเข้าไปในห้างแห่งกฎหมายนี้ และนั่นในคืนแรกท่านพูดขึ้น
 สินค้าซึ่งเราจะได้อาจมาจากต่างประเทศ เราที่จับมันจะต้องเป็นผู้กัมที่รับบริ โภคสินค้าที่มี
 มีราคาแพง อันนั้นประเทศจักรพรรดินิยมโดยการบังคับในทางอ้อม ซึ่งจำเป็นจะ
 ต้องบริ โภคเช่นนั้น ที่นี้ในก้านสินค้าขาออกเล่า ท่านประธาน ฯ ที่เคอพร ประเทศ
 จักรพรรดินิยมก็ทำการผูกขาดสินค้าต่าง ๆ ของประชาชนชาวไทยผู้ผลิต เป็นอันว่า
 กสิกรผู้ผลิตสินค้าก็ดี โรงงานอุตสาหกรรมสินค้าของเอกชนก็ดี จะส่งออกไปขาย
 นั้นก็จำเป็นจะต้องส่งให้เฉพาะประเทศซึ่งกฎหมายนี้ ไม่ถือว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ก็คือ
 ประเทศจักรพรรดินิยมเท่านั้น แต่ถ้าหากมีพ่อค้าคนใดจะกล้าเสี่ยงภัยติดต่อส่งสินค้า
 ไปขายกับประเทศ ที่ประเทศนี้ถือว่าเป็นคอมมิวนิสต์แล้วก็จะเข้ากับชายแห่งกฎหมาย
 นี้ได้ง่าย ว่านั่นส่งออกไปเพื่อเป็นกำลังของประเทศคอมมิวนิสต์เข้ากับกฎหมาย
 นี้ซึ่งตราไว้ ฉะนั้นถึงแม้ว่าเราจะได้ขายสินค้าในราคาถูกสักปานใดก็ตาม ประชาชน
 คนไทยก็จำเป็นต้องขาย แม้ว่าประเทศกลุ่มคอมมิวนิสต์จะเสนอราคามาในราคาแพง
 เราก็ดูไม่สามารถที่จะนำ ผลผลิตของ กสิกรของ ประชาชนชาวไทย นั้นไปขาย เพื่อกะมา
 ผดุงเศรษฐกิจได้ กฎหมายฉบับนี้จึงกระทบกระเทือนในทางด้านเศรษฐกิจเป็นอย่าง
 ยิ่ง ท่านประธาน ฯ ที่เคอพร ถ้าหากกฎหมายชนิดนี้ไม่มีแล้ว กวเศรษฐกิจของ
 เราจะมีฐานะดีขึ้นกว่านี้อีก ๑๐ เท่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกคนก็ยอมรับ

- ข้อ ๓. กฎหมายฉบับนี้เป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของประ
 ชาชนตามรัฐธรรมนูญชาติ เช่นในรัฐธรรมนูญก็ดี สิทธิเสรีภาพของเราว่าจะสามารถ
 ศึกษาอย่างไรก็ได้ หรือที่จะเดินทางไปทำการอบรมกันคว่ำศึกษาที่ ไหนก็ได้ ในด้าน
 การศึกษา แต่กฎหมายฉบับนี้ก็กั้นสิทธิดังตัวอย่างเมื่อเร็ว ๆ นี้เยาวชนของเราที่จะ
 การที่จะเดินทางไปศึกษาค้นคว้าที่มอสโคว์ ได้ทราบว่าทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาทักษิณบอก โน. เค. เสียแล้ว ไปไม่ได้เป็นนอกล่างนี้ ในการที่จะไปอบรมศึกษ
 ค้นคว้านั้นเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ แต่ถ้าวางว่าเราจะเดินทางไปในประเทศกลุ่ม
 คอมมิวนิสต์แล้วก็ทราบว่าเรานั้นจะไปศึกษาคอมมิวนิสต์ หรืออาจจะเข้าไปชุมนุมของก
 การคอมมิวนิสต์ สันนิษฐานไว้ก่อนเสียแล้วอย่างนี้เป็นต้น ก็เพราะกฎหมายฉบับนี้
 ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายฉบับที่ปิดหูปิดตาของ ประชาชนเราทางผู้ซึ่งจะ
 เกิดมาเพื่อจะศึกษาหาความรู้ นอกจากนั้นแล้วสิทธิเสรีภาพในทางตั้งพรรคการเมือง
 ซึ่งตามรัฐธรรมนูญของเราให้สิทธิเสรีภาพแก่ เราตั้งพรรคการเมือง แต่หากว่าจะมี

ใครคิดจะตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้นมาในประเทศไทยก็ชั่วร้ายกับกฎหมายนี้ทันทีทีเดียว
 ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ฉะนั้นจึงไม่มีใครกล้าที่จะตั้งพรรคการเมืองคอมมิวนิสต์
 ขึ้นในประเทศไทยได้ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุที่ว่าเราเดินตามหลังประเทศจักรพรรดินิยม
 ซึ่งกีดกันไว้ไม่ให้เราต้องทำการศึกษาโดยกว้างขวาง ไม่ต้องการให้เราแสดงสิทธิและ
 หน้าที่ ไม่ต้องการให้เราแสดงสิทธิที่มีอยู่ต่อรัฐธรรมนูญนั้นให้กว้างขวาง แต่ใน
 เวลาเดียวกันนี้ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ประเทศซึ่งเป็นเสรีประชาธิปไตยอีกหลาย
 ประเทศก็ยังมีพรรคคอมมิวนิสต์ได้ ภายในประเทศของเรา ทั้งข้าพเจ้าจะขอยกตัว
 อย่างเพียงเล็กน้อย ประกอบเหตุผลว่าทำไมประเทศเสรีประชาธิปไตยเช่นประเทศ
 ไทยนี้จึงไม่มีพรรคคอมมิวนิสต์เกิดขึ้น ก็เพราะเหตุว่ามีความหวาดเกรงต่อกฎหมาย
 ฉบับนี้ แต่ในเวลาเดียวกันประเทศอื่นเขามีเช่นประเทศสวีต ฯ ซึ่งมีผู้แทนราษฎร
 ของเขา ๑๙๖ คนเป็นพรรคคอมมิวนิสต์เสีย ๕ คน ประเทศเดนมาร์กก็มีผู้แทนราษฎร
 ๑๕๕ คนเป็นพรรคคอมมิวนิสต์เสีย ๑๖ คน ที่นี้ประเทศสวีเดนซึ่งมี ๒ สภา สภาสูง
 มีผู้แทนราษฎร ๑๕๐ คน เป็นพรรคคอมมิวนิสต์เสีย ๕ คน สภาต่ำมีจำนวนผู้แทน
 ๒๓๐ คน เป็นพรรคคอมมิวนิสต์เสีย ๘ คน ประเทศออสเตรเลียซึ่งมี ๒ สภา สภาสูง
 จำนวนสมาชิก ๕๐ คน ก็มีสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ ๒ คน สภาล่างมีจำนวนสมาชิก
 ๑๐๐ คนก็มีพรรคคอมมิวนิสต์เสีย ๖ คน ประเทศฝรั่งเศสเองเวลานี้มีพรรคคอมมิวนิ
 สต์ถึง ๑๕๕ คน แต่ประเทศไทยเราไม่ว่าจะกล่าวถึงข้าพเจ้านี้ แผลงคือสมาชิก
 พรรคคอมมิวนิสต์ พุทวันนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยลงไปยังไม่ทันถึงนอก
 สภา ฯ นี้ก็ต้องถูกลากไปเสียแล้ว นี่ก็เพราะเหตุว่าความหวาดเกรงกับกฎหมายฉบับนี้
 จึงไม่สามารถที่จะไปศึกษาว่าเรียงระบบเศรษฐกิจหรือตั้งพรรคการเมืองตามสิทธิเพื่อ
 จะนำมาสู่ชนชั้นที่จะศึกษาได้ทุก ๆ ลัทธิ นี่แหละท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ที่นี้จึง
 เห็นแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นการจัดต่อรัฐธรรมนูญอยู่ กระผมจึงได้เสนอมานี้เพื่อจะ
 ขอให้ยกเลิกเสีย

ข้อ ๕. เมื่อมีหลายท่านซึ่งมักมีรายงานในกระทู้หรืออะไรก็ตามซึ่งกสิกรรม
 มนุษยชน กฎหมายบังคับกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ กษัตริย์สิทธิมนุษยชน
 เช่นเดียวกัน ซึ่งทั้งนี้กสิกรรมมนุษยชนของเรามีสิทธิที่จะไปศึกษาสิทธิการเมืองต่าง ๆ
 และมีสิทธิที่จะไปมาหาสู่กับกับนานาชาติทั่วโลก แม้สิทธิมนุษยชนของประชาชน
 ชาวไทยเราจะได้ให้ความคุ้มครองตามสิทธิมนุษยชนแล้วหรือเปล่า เพราะเหตุว่ากฎหมาย

ฉบับนี้เป็นส่วนที่ขยวง เมื่อเร็ว ๆ นี้ทำแก๊งจะให้ยื่นว่าท่านผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ซึ่ง
 จะขออนุญาตเดินทางไปยังมสามซึ่งป่วยอยู่ในต่างประเทศ บังเอิญประเทศซึ่งสาม
 บัวอยู่นั้นเป็นประเทศกลุ่มคอมมิวนิสต์ ทางรัฐบาลก็ไม่อนุญาต นี่แหละท่าน
 ประธาน ฯ ที่เคารพ พุทโย่เอ๊ย ตัวทั้งคนเจ็บป่วย, ในยามเจ็บป่วยเจ็บไข้ ก็ว่าร้อง
 สืบตามขั้นพร้อมที่อยากจะเห็นลูกและเมีย แต่กฎหมายนี้ได้แยกทางเดินของลูกและ
 เมียไม่ให้เดินไปมาหาสู่กันเสียแล้ว มันเป็นขรรคมแล้วหรือ ข้าพเจ้าเห็นว่าจัดต่อ
 สิทธิมนุษยชนเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ยามเจ็บป่วยเช่นนั้น ท่านได้
 เห็นลูกเห็นเมีย ท่านรู้สึกดีใจขึ้นเป็นกอง แต่ถ้าหากท่านเอากฎหมายชนิดนี้ ไปกีด
 กันเขาออกตัดทางเขาออก ท่านไม่กลัวว่าหรือ เราเป็นผู้สร้างบาปสร้างกรรมให้
 ประชาชน สักวันหนึ่งอาจจะเป็นผู้มีอำนาจเรื่องอยู่ในขณะนั้น โดนเข้าบ้างล่ะจะ
 เป็นอย่างไร สักวันหนึ่งตัวเองโดนเข้าอย่างนี้แล้ว เราจะว่าอย่างไร ถ้าหากว่าใน
 สภา ฯ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภา ฯ ยังขึ้นให้มีกฎหมายชนิดนี้อยู่แล้ว ข้าพเจ้า
 เห็นว่านั่นเป็นการ สร้างอนาคต อันมีทมน ในการ ที่จะเดินทาง ไปมาหา สู่ติดต่อกันทั่ว
 โลก นอกจากนั้น

ข้อ ๕. เป็นเครื่องมือสำหรับไว้กตติ์ผ่านบ้าน กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือ
 สำหรับไว้ตัดรอนฝ่ายตรงกันข้ามในทางการเมืองอันไม่เป็นธรรม ท่านที่เคารพใน
 เรื่องท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเจ้าของร่างเมื่อตะกี้ ซึ่งเป็นอีกร่างหนึ่งซึ่งพิจารณาแวม
 กับร่างของข้าพเจ้าได้กล่าวถึงการหาเสียงเลือกตั้ง ถ้าหากว่าจะเอาเข้าอะไรไม่ได้
 แล้วก็ไปว่าเขาว่าผู้หาเสียงเลือกตั้งหรือผู้โฆษณาทำนนั้นเป็นคอมมิวนิสต์ กระผมโดน
 ท่านประธาน ฯ โดนด้วยตัวเองในคราวหาเสียงเลือกตั้งคราวที่แล้วนี้ นอกจากข้อ
 กล่าวหาว่ากบฏภายในประเทศแล้ว ยังบอกว่ายังมีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์
 ที่หาว่าข้าพเจ้ากระทำเป็นคอมมิวนิสต์นั้นอะไรเล่า นิดเดียวท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้า
 กล่าวว่าการประเทศไทยนี้ไม่เป็นประชาธิปไตย สมัยหนึ่งสมัย นายปรีดี พนมยงค์ เป็น
 นาย ก ฯ ได้เคยเลิกประเภท ๒ แล้วมีเพียงวุฒิสภาอันมีจำนวน ๘๐ คนเท่านั้น แต่
 มาสมัยนี้รัฐบาลกลับมีประเภท ๒ คืนมาอีก เป็นประชาธิปไตยที่อีกหยุ่น ตัดรอน
 ประชาธิปไตยของประชาชนชาวไทย ข้าพเจ้ากล่าวถึงชื่อของ นายปรีดี พนมยงค์
 เท่านั้นแหละ หากว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ท่านประธาน ฯ ต่อไปนี้ถ้าเห็นชื่อในหนังสือ

เล่มโตซึ่งมีท่านผู้เขียนอยู่ในประเทศคอมมิวนิสต์แล้วก็อาจจะกล่าวถึงไม่ได้ ก็เพราะกฎหมายฉบับนี้

ประการที่ ๒. ประเทศไทยของเราควรตั้งตนเป็นกลาง เพราะเหตุกฎหมายฉบับนี้ ถึงแม้ว่าระดมกำลังรับรองในวงรัฐบาลก็ตามก็ยังมีผู้ซึ่งมีหัวใจที่จะตั้งตนเป็นกลางอยู่ก็มี แต่ไม่สามารถที่จะกระทำได้ เพราะเหตุว่าคิดข้อผูกพันทางประเทศจักรพรรดินิยม เพราะฉะนั้นจึงแสดงออกต่อประชาชนและต่อสภาฯ นี้ไปอีกทางหนึ่ง นี่แหละเป็นการผิดจิตใจของท่าน, เป็นการผิดจิตใจของท่าน ซึ่งไม่ตรงต่อเจตนาของท่าน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ไม่ว่าไม่มีกฎหมายฉบับนี้เราคงที่จะตั้งตนเป็นกลางได้ หรือเหตุว่าถ้าหากว่ารัฐบาลไม่สามารถจะตั้งตนเป็นกลางได้อย่างไรก็ตาม ประชาชนพลเมืองก็อาจสามารถจะติดต่อกับประเทศทั่วโลกได้ ซึ่งไม่มีกฎหมายจะห้ามเขา ซึ่งไม่มีกฎหมายอะไรจะวินิจฉัยว่าเขาเข้าข่ายกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ก็ยังจะพอสันคลายลงไปบ้าง ถึงแม้ว่ารัฐบาลท่านจะเดินตามหลังจักรพรรดินิยมก็เห็นไป แต่ว่าประชาชนจะติดต่อกับต่างประเทศก็มีโอกาสบ้าง โอ้เราก็ไม่ว่า นี่ท่านเดินตามแล้วต้องทิ้งประชาชนให้หล่นหลือล้นตาเดินตามท่านไปบ้าง มันจึงไม่เป็นธรรมดาท่านประธานฯ ที่เคารพ จึงเห็นสมควรที่กฎหมายฉบับนี้ควรจะเลิกได้แล้ว

ที่นี้ประการที่ ๓. ประการสำคัญซึ่งระดมได้กล่าวไปแล้วในตอนต้น ว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยเป็นห่วงเป็นใยว่า ถ้าเลิกกฎหมายชนิดนี้แล้วบ้านเมืองจะไม่มีชื่อเสียง บ้านเมืองมันอาจจะเกิดการวุ่นวาย มีคนจะมดล้มล้างรัฐธรรมนูญ มีคนจะมดล้มล้างรัฐบาล ท่านประธานฯ ที่เคารพ กฎหมายอาญาของเราอยู่แล้ว กฎหมายที่ตราขึ้นนี้มันซ้ำกับกฎหมายอาญาของเราว่าต้องหมกตมสติว่าท่านห่วงใยในองค์พระมหากษัตริย์ กฎหมายอาญามรดกวางตัวขององค์พระมหากษัตริย์ให้ตราให้มีโทษหนักประหารชีวิต จะปลงพระมหากษัตริย์ พระบรมราชินี จะเพียงคิดเพียงอะไรมีโทษทั้งนั้น ทำไมจะต้องมาห่วงใยว่าจะไม่มีกฎหมายลงโทษ มันมีอยู่แล้ว ที่นี้ท่านห่วงใยที่จะมีการของสงเสริม ในกฎหมายอาญาเพียงแต่ได้สอนเสริมการกระทำ มีโทษแล้ว ที่จะล้มล้างรัฐบาลท่านไปต้องเป็นความผิดให้หนักทั้งนั้น ฉะนั้นจึงเป็นอะไรจะต้องออกกฎหมายมาซ้ำกันเช่นนี้ ในกฎหมายอาญาของเราไม่มีโทษ

ซึ่งมีวิธีพิจารณาอย่างรัดกุมในการที่จะเอาผู้กระทำผิดมาลงโทษ แต่สำหรับข้อพิจารณาตามกฎหมายนี้แล้วเป็นกฎหมายที่หยาบหยาบ เป็นกฎหมายที่จะเอาผู้ต้องหามาลงโทษได้ง่าย ท่านประธานฯ ที่เคารพ ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จวนจะหมดแล้ว เวลาท่าน จวนจะหมดแล้ว

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : เกี่ยวครับ ผมขออีกสักเล็กน้อยท่าน ประธานฯ ที่เคารพ ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นแผ่นดินใหญ่ของรัฐบาลกลุ่มไปหมดที่จะให้คดีไปหมดในร่างแห่งของรัฐบาลที่จะลงโทษ . กฎหมายชนิดที่หยาบหยาบเช่นนี้แล้ว ผู้ที่กระทำผิดถึงแม้ยังไม่ให้เป็นกึ่งคดีร่างแหรัฐบาลด้วยกฎหมายชนิดนี้ได้ง่าย ฉะนั้นกระผมจึงเสนอมาในหลักการว่า ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้เสีย จึงขอให้ท่านสมาชิกผู้มีใจเป็นธรรมได้พิจารณาด้วยใจเป็นธรรมว่าสมควรแล้วที่เราจะมีการยกเลิก นอกจากนั้นประเทศในโลกนี้ทั้ง ๒ ฝ่าย ๒ ฝ่ายได้กลายเป็นความตึงเครียดลงมากแล้ว สามารถที่จะจับมือกันได้แล้วทั่วโลก ท่านผู้หลักผู้ใหญ่ทั่วโลกควรจะสมัคสมานสามัคคีกัน เราสอนเด็กเล็ก ๆ ให้สมานสามัคคีกันในบ้านในช่อง แต่เหตุไรทำไมท่านผู้หลักผู้ใหญ่ของโลกจึงไม่สมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ และไปสอนเด็ก ๆ ไม่อายเขาหรือ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ฉะนั้นจึงขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้โปรดพิจารณาด้วยใจเป็นธรรม

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้เสนอกฎหมายยกเลิก พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการ ทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ขึ้นมาเมื่อได้พิจารณาเหตุในแง่เจตนาของท่านสมาชิกในตำแหน่งงานแล้ว ก็รู้สึกว่าเป็นที่ชื่นชม แต่เมื่อไปพิจารณาเหตุในตำแหน่งหลักการเหตุผลและสถานการณ์เมืองของประเทศชาติเราในขณะนี้แล้ว กระผมก็เสียใจที่จะเรียนกับท่านทั้งหลายว่า ไม่อาจที่จะวิพากษ์หลักการนั้นได้ ท่านสมาชิกผู้เสนอท่านได้อภิปรายเสนอหลักการและเหตุผล และบางท่านก็ให้อภิปรายถึงข้อเท็จจริงมา แต่ว่าผมจะขออภิปรายในตำแหน่งหลักการและเหตุผลที่เห็นว่าไม่สมควรที่จะรับกฎหมายฉบับนี้ไว้ ท่านที่เคารพทั้งหลายขอยอมรับแล้วว้ว่า กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้น พระมหากษัตริย์ของเราได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ อันเป็นเจตนาารมณ์ของกฎหมายฉบับนั้นแล้วว่า เพื่อกู้คุ้มครองความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศชาติและ

ประชาชน นั้นแห่งเจตนารมณ์เห็นหน้าที่หลายอย่างมาแล้วว่าเป็นเรื่องที่ถูกหมาย
 ฉบับนี้ต้อง การที่ จะคุ้ม ครอง บังคับกันมิให้เกิดการ กระทำผิด กันเป็น กฎหมาย อาญา
 กฎหมายฉบับนี้ บังคับการกระทำทุกสิ่งทุกอย่าง อย่างอื่นจะนำไปสู่ทาง ที่เรียกว่าอยู่ในระ
 บบคอมมิวนิสต์ เมื่อได้มีกฎหมายอย่างนี้ฉบับนี้แล้ว หมายถึงว่าเพื่อที่จะคุ้มครอง
 ประชาชนให้มีความมั่นคงและเพื่อที่จะคุ้มครองประเทศชาติให้มีความมั่นคง ที่นี้ถ้า
 หากว่าไม่มีกฎหมายฉบับนี้คุ้มครองแล้ว ก็เมื่อประชาชนทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นก็จะไปถึง
 ความผิดอันเรียกว่าเป็นกฎหมายอาญา ซึ่งเราจะต้องถึงกับติดคุกติดตะรางกันไป
 ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าเมื่อมีกฎหมายอย่างนี้ฉบับนี้ขึ้นแล้ว ย่อมเป็นการ
 เหมาะสมสำหรับสถานการณ์ของประเทศไทย ตามที่สมาชิกผู้มีเกียรติ ได้กล่าวเป็น
 ทำนองว่าอยากจะให้พรรคคอมมิวนิสต์เข้ามาปรากฏโฉมหน้าในประเทศไทย ในระ
 บอบเสรีประชาธิปไตยนั้นกระผมไม่เห็นด้วย กระผมใคร่ที่จะกล่าวว่าถ้าหากว่า
 พรรคคอมมิวนิสต์เข้ามาอยู่ในประเทศไทยแล้ว ในสภา ฯ อันมีเกียรติของเรานี้อาจ
 จะเต็มไปด้วยคนไทยซึ่งมีเลือดเนื้อเป็นจีนแดง และทำนงหลายอย่างที่ว่า
 คอมมิวนิสต์นั้นเป็นตัวร้ายๆอย่างไรและมีทุนมหาศาล เขาย่อมทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่าง
 เพื่อที่จะให้พรรคการเมืองซึ่งเป็นพรรคคอมมิวนิสต์นั้นมีโอกาส และในที่สุด
 ประเทศชาติของเราจะถูกกลืนเข้าเป็นคอมมิวนิสต์ก็ได้ นี่เป็นความเห็นเป็น
 พรรคส่วนตัวของกระผม ทำนงหลายเราได้เข้าประชุมในสภา ฯ อันมีเกียรตินี้
 ด้วยระบอบเสรีประชาธิปไตย ไม่ใช่ระบอบลัทธิคอมมิวนิสต์ ฉะนั้นถ้าหากว่าจะให้
 มีพรรคการเมืองนี้เข้ามาละก็ รัฐธรรมนูญของเราที่มีบทบัญญัติไว้นั้นจะทำอย่างไร
 กัน ระบอบคอมมิวนิสต์นั้นล้มเลิกระบอบการมีพระมหากษัตริย์ ล้มเลิกระบอบ
 กรรมสิทธิ์ ในทรัพย์สินของเอกชน เมื่อเป็นเช่นนั้นก็เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ไม่
 สมควรที่จะรับไว้ อีกประการหนึ่งในพรรคส่วนตัวของกระผมเห็นว่าถ้าหากว่าไม่มี
 กฎหมายอย่างนี้การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ไว้ และมีลัทธิการเมืองคอมมิวนิสต์
 แล้ว เมื่อลัทธินี้เข้ามาสู่ประเทศไทย ระบอบการเมืองที่มีอยู่ในประเทศไทยเรา ก็
 เท่ากับหมายความว่ายอมต้อนรับลัทธิเผด็จการเข้ามา กระผมขอเตือนกันด้วยความ
 รู้เห็นของกระผมว่า ลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นคือลัทธิเผด็จการ ไม่สมควรที่ประเทศไทย
 ระบอบเสรีประชาธิปไตยอย่างประเทศไทยเราสมควรจะต้องรับ ทำนงหลายท่าน
 ได้ยอมรับนโยบายของรัฐบาลนี้ที่ได้แถลงนโยบายต่อท่านแล้วว่า รัฐบาลนี้จะเชิญ

อุดมคติของสหประชาชาติ แล้วจะปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศอย่างเคร่งครัด อันว่าอุดมคติของสหประชาชาติในส่วนที่ใหญ่ยิ่งก็คือในเรื่องการป้องกันการสงครามและในเรื่องระงับกรณีพิพาทระหว่างประเทศ เมื่อทำให้รับรองนโยบายเช่นนี้ ท่านจะเห็นเห็นให้ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้เสียเพื่อต้อนรับเอาลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ามา ก็เป็นของแน่เหลือเกินว่า ถ้าหากยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ ลัทธิคอมมิวนิสต์ก็จะต้องเข้ามาสู่ประเทศไทยแน่ เมื่อท่านได้ยอมรับนโยบายของรัฐบาล และรัฐบาลก็ได้ปฏิบัติตามนโยบายไปตามที่ได้แถลงไว้ต่อสภา ฯ แล้ว กล่าวคือว่าไม่มีสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศอันอยู่ในค่ายเสรีประชาธิปไตยแล้ว ท่านจะต้องการให้รัฐบาลนี้กลับกลอกก่อนานาประเทศกระนั้นหรือ ในการที่เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาโดยเหตุผลตั้งที่กระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว ก็ประการหนึ่งเราทั้งหลายอยู่ในค่ายเสรีประชาธิปไตย เราจะร่วมอยู่ในองค์การคอมมิวนิสต์ไม่ได้ ตามเหตุผลที่กระผมได้ทราบเรียนต่อที่ประชุมเมื่อกันเป็นเรือของหลักการ

ที่สำหรับในด้านของเหตุผล ท่านว่ากระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศอันเป็นผลร้ายทางการเมืองนั้น กระผมก็ไม่เห็นด้วย ที่อาจจะมีการกระทบกระเทือนอยู่บ้างก็ในแง่ที่ประเทศคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ที่มีอยู่เพียงจีนแดง เท่านั้น ไร้อิทธิพลหนักแน่นอยู่เวลานี้ ส่วนประเทศอื่น ๆ นั้นเรามีพันธไมตรีอย่างดีทุก ๆ ประเทศ ก็ไม่เห็นว่าจะกระทบกระเทือนสัมพันธไมตรีประการใด ในแง่เศรษฐกิจของบ้านเมืองนี้ท่านก็ยอมรับแล้วว่า ในขณะนี้รัฐบาลก็ได้ปล่อยให้ทำการค้าโดยเสรีแล้ว ก็ไม่เห็นจะกระทบกระเทือนประการใดเหมือนกัน แล้วอีกประการหนึ่งการที่ท่านบอกว่า เราเดินตามหลังอเมริกา ก็ข้อนี้จะทำอย่างไรเล่า เพราะเหตุที่เราอยู่ในสนธิสัญญาซีโต้ เราต้องกระทำไปตามสัญญา เช่นท่านทั้งหลายมีเพื่อน ท่านเคยพูดไว้ว่า ท่านเป็นเพื่อนที่ดีเป็นเพื่อนที่กายต่อกัน แต่ครั้นแล้วท่านก็กลับกลอกคำอย่างนั้น วิญญาณนี้ไม่ควรจะฟังกระทำ ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกับประเทศชาติก็ไม่ควรจะทำอย่างนี้ สำหรับที่ว่ามีมหาชนเรียกร้องให้มีการยกเลิกกฎหมายฉบับนี้นั้น ในข้อนี้กระผมสงสัยเรียกร้องอะไรกัน มหาชน ๆ ของท่านในขณะนี้กระผมอยากทราบว่าหมายความว่าอะไรกัน มหาชนนี้กระผมเดาความหมายว่าหมยความถึงศักดิ์บารมีที่ท้องสนามหลวงกระนั้นหรือหมยความถึงหนังสือพิมพ์ที่เขียนข่าวอย่างนั้นหรือ กระผมไม่เห็นด้วย กระผมขอยืนยัน

ด้วยพรรณษาของกรรมว่า ไช้ปาร์กก็ดี หรือการพูดในที่สาธารณะอันมีประชาชน
 ๕ พันหรือหมื่น ๒ หมื่นก็ดี กรรมยังไม่เรียกว่าเป็นมติมหาชน ท่านไปพูดที่ไช้ปาร์ก
 คนที่นั่นเมื่อได้ฟังคำพูดอันจูงใจของท่าน แล้วท่านก็พูดปิดเกือบครึ่งจริงไปบาง
 สิ่งบางอย่าง มีกรรมขอโทษที่ไม่ได้ว่ากล่าวผู้ใด คนที่เขาทำความดีท่านก็ไม่พูด
 ถ้าเราทำความดีท่านก็หลับตาเสียมองไม่เห็น หรือท่านไปพูดในเรื่องอื่น ๆ แล้วก็
 พยายามเสกสรรให้มันเป็นเรื่องไม่ดี เป็นการชักจูงใจประชาชนให้เห็นคล้อยตามท่าน
 เมื่อประชาชนเห็นคล้อยตามท่าน ซึ่งขณะนั้นท่านก็บอกว่านั่นแหละคือมติมหาชน
 ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าถือว่า อย่างไช้ปาร์กต้องสนามหลวงนี้ที่พูดกันขึ้นและ
 มีประชาชนปรบมือกันเกรียวกราวนั้น ข้าพเจ้าไม่เรียกว่ามติมหาชน ข้าพเจ้าเรียก
 ว่า เป็นมติของคนท้องสนามหลวงซึ่งมีทหารเข้าเฝ้าไปวางไว้ ลูกเด็กเล็กแดงแจ๊กจิ้ง
 เขอะแอะไปหมกกันนั่งฟังกันและปรบมือกันเกรียวกราวเป็นการคล้าย ๆ เป็นลักษณะ
 จำกวดมากกว่า นี่เป็นความเห็นของข้าพเจ้า แล้วนอกจากนั้นคือในเรื่องนี้ท่าน
 บอกว่าเมื่อท่านได้พูดชักจูงใจเขาไปอย่างไรแล้ว แนนอนและท่านพูดทำเอาคนที่ต้อง
 รอบ จนแก่เจ๊กที่ไปครองน้ำประปา ถ้าเจ๊กตีกันคนก็ชอบมองดู แต่แก่เจ๊กไปสรวลเสี๋ย
 เย็นยอหรือพูดในเรื่องที่เป็นธรรมคาคนก็ไม่ชอบฟัง ฉะนั้นเมื่อท่านไปพูดถ้าเขา
 อีกฝ่ายหนึ่งเป็นการชักจูงใจ เราใจให้คนฟังให้คนรอบ ท่านพูดอย่างนั้นอย่างนี้คนก็
 เลอะเสอะไปไปในขณะนั้น นี่ละหรือที่ท่านเรียกว่าเป็นมติมหาชน ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
 มติมหาชนในที่นี้คือพวกเรานี้เองแหละ เราเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยแต่ละ
 จังหวัด ทั่วทั้งร้อยคนหนึ่งที่ต่อแสนห้าหมื่นคน เราเป็นผู้แทนของเขา เมื่อเรามี
 ความคิดเห็นอย่างไรไปแล้วและรวมกันเข้ามิมติข้างมาก นั่นแหละคือมติมหาชน
 ไม่ใช่คิดถือว่ามีมติของคนท้องสนามหลวงว่าเป็นมติมหาชน ไม่ใช่อย่างนั้น โน่น
 หนังสือพิมพ์ก็ดี ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวไว้ตามความรู้สึกนึกคิดของข้าพเจ้า ในแง่
 หนังสือพิมพ์นั้นท่านบอกว่า แหม เป็นมติมหาชน ท่านเขียนว่าวัน ท่านเขียน
 บทความขึ้น ที่นี้ข้าพเจ้าจะชกจับในเรื่องการเขียนข่าวก่อน เขียนข่าว ข่าวนี้เป็น
 ที่รู้กันทั่วไปว่าบิดเบือนต่อความจริง นี่เป็นเพียงบางฉบับ บางฉบับก็ไม่บิดเบือน
 หนังสือพิมพ์ในรายชื่อบริษัทนี้ถือว่าเป็นฐานันดร ๓ แต่ข้าพเจ้าก็ถือว่าจริงไม่เป็น
 มติมหาชนนัก เพราะว่าคนเขียนคือคน ๆ เดียวเท่านั้น และมีคนเขาอ่านแล้ว

เขาจะคล้อยตามเห็นด้วยตามความคิดเห็นนั้น ๆ หรือเปล่า เราไม่ทราบ และถ้าว่าหนังสือพิมพ์ที่ไร่เกียรติบางฉบับก็มักเป็นข่าวเสียให้เป็นน้ออย่างอื่น ของดีให้เห็นของร้าย ที่เขาทำความดีทั้งหลายก็ไม่เขียน อย่างนี้เป็นต้น บทความก็เช่นเดียวกัน...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เข้าประเด็นหน่อย

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ผมพูดในระเคิ่น ในแง่มติมหาชน คือในนี้บอกไว้ในเหตุผลว่ามติมหาชนเห็นควรยกเลิก ผมเห็นว่ามติมหาชนในที่นี้เราก็คือตรงจุดคำว่า "มติมหาชน" นี้หมายความว่ากระไร ผมก็เห็นว่าหนังสือพิมพ์นั้น ถ้าอยู่ในลักษณะฐานันดร ๕ อันจริงจิงแล้วก็อาจจะกล่าวได้เหมือนกันว่าเขาทำตามหน้าที่ สิ่งที่ตักก็อาจจะยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งแห่งมติมหาชนได้ แต่ถ้าหากว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีเจตนาไม่บริสุทธิ์แล้วก็ไม่ควรยอมรับ และก็ไม่ควรถือว่าเป็นมติมหาชน เพราะฉะนั้นบทความเขียนโดยคน ๆ เดียว คนอ่านเขาจะไปเชื่อถือได้อย่างไรว่าคนเขียนนั้นเขียนได้ถูกต้องและยอมรับนับถือว่าเป็นมติมหาชน ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวผมจึงขอทราบเรียนว่ามติมหาชนก็ไม่ฟังที่จะมากล่าวกัน ณ ที่นี้ว่าคืออะไรเป็นเกณฑ์ และก็มีมติมหาชนที่ท่านผู้เสนอกล่าวอ้างว่าต้องการที่ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่สมด้วยเหตุผล ด้วยเหตุผลทั้งที่กล่าวมาแล้วกระผมก็ขอสนับสนุนว่าให้คงมีกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ต่อไป

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : กระผมเกือบจะหลับไปเพราะว่าท่าน ส.ส. เพชรบุรี ท่านเตรียมการสนับสนุนรัฐบาลมาตั้งแต่ไก่โหว่จากบ้าน จึงขึ้นมากล่าวหนังสือพิมพ์บ้าง ตำพวักได้ตีปาร์คบ้าง ล้อกันขึงไปใหญ่ สงสัยว่ามติมหาชนเห็นอย่างไร ประเดี๋ยวผมจะได้อภิปรายให้ท่านสมาชิกนั้กอบรมแห่งสภา ฯ ตอนที่ ๒ ได้ทราบเสียบ้าง ในการที่พวกกระผมได้เสนอ พ.ร.บ. ให้ยกเลิก ยุติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์สำหรับปี พ.ศ. ๒๔๘๕ มาวันนี้ ก็เพราะว่าโดยมีเหตุผลดังนี้ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าฝ่ายค้านเสนอร่างนี้ขึ้นมาเป็นไปตามอารมณ์เห็นนี้ใช้ที่อยู่ เพราะกฎหมายฉบับนี้ได้ตราขึ้นมาเป็นเวลหลายปีแล้ว เว้นแต่เมื่อการกระทำของรัฐบาลโดยใช้เครื่องมี้ออกกฎหมายนี้มาใช้ เครื่องมี้อันนี้แหละที่เจ้าหน้าที่นั้นจะเอาไปใช้เพื่อเป็นแหกคอกครอบคอบจับบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายตรงกันข้ามนี้เป็นประเด็นสำคัญ พวกฝ่ายค้านจึงจำเป็นต้องเสนอให้ยกเลิกเสีย พ.ร.บ.

ฉบับนี้เสีย ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ กระผมอยากจะถามเรียนว่าเท่าที่ได้ฟังท่านอธิบดีตำรวจขอนแก่น หรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น กระผมอยากจะขอร้องให้ท่านได้ฟังด้วยอารมณ์เย็น ๆ สักเล็กน้อย ก็มันอย่างนี้ท่านบอกว่าถ้าเลิกกฎหมายฉบับนี้แล้วแต่จะเข้ามาเติมบ้านเมือง จะมีคอมมิวนิสต์เต็มเมืองไทย อันนี้เป็นภาวคุกคนไทยอย่างร้ายแรงที่สุด ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เราประเทศไทยนั้นถือศาสนาเป็นทั้ง มีองค์พระมหากษัตริย์เป็นที่เคารพสักการะ กระผมขอทราบเรียนต่อท่านว่าคนไทยนี้ ไม่ได้มีหัวเป็นแคงเป็นดำอะไรอะไรอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเข้าใจ ขอให้ที่ประชุมได้โปรดวินิจฉัยด้วยความเป็นธรรม การที่เราขอให้ยกเลิก พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นก็เพราะว่าในบางโอกาสสำหรับคนกลุ่มหนึ่งหรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งใช้กฎหมายนี้เป็นเครื่องมือนั้น บางคนได้กระทำตนเป็นเยี่ยงโจรปล้นอธิปไตยของคนไทย กระผมขอทราบเรียนดังนี้เหตุนี้เหตุหนึ่งเข้าคุกจับทั้งนั้น ไปเที่ยวก็จับ คุกนั้นก็จับคอมมิวนิสต์ไว้ก่อน ออกตัวก็จับ ผมอดท้าวหน้าทำเนียบรัฐบาลต้องการให้ท่านจอมพลแปลก ฯ หันมาเห็นความประชาชนในสิ่งที่เขาเรียกร้อง จับเหมือนกัน ไม้ฟิว ฯ เป็นคอมมิวนิสต์ไปแล้วนี่มันเป็นอย่างนี้ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพของกระผม หันหันมาพูดด้วยเหตุผลในระบบของประชาธิปไตยทั่วโลกที่เรานิยมกันนั้นไม่มีหรือยกประเทศไหน เพื่อนบ้านใกล้เคียงเพียงพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเขาไม่คอยเอามาใช้กัน เพราะเขาดูว่าเป็นการเก่าและล้าสมัยแล้ว ถ้าบอกว่าจะมีไว้เพื่อป้องกันพรรคคอมมิวนิสต์ ป้องกันองค์พระมหากษัตริย์ กระผมขอเรียนต่อท่านประธาน ฯ และท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ โปรดทราบไว้ด้วยว่านั่นเป็นแต่เพียงข้ออ้างเท่านั้นเรามีกฎหมายไว้ที่จะแสดงความอารักขาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและวงศ์จักรีมีอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องเอากฎหมายอาญาหลายฉบับใช้ ได้และใช้ในผลหลายมาตราใช้ได้และเป็นผล ไม่จำเป็นจะต้องเอากฎหมายนี้มาเป็นร่างแห เบื้องหลังของการที่ใช้กฎหมายนี้ท่านประธาน ฯ โปรดรับทราบ ในจังหวัดภาคใต้ก็ดี เจ้าหน้าที่ใช้เป็นเครื่องมือในการไปโค่นไปรีดราษฎร บางทีสร้างโรงรถเล่นที่เชิง ๆ ขึ้น เขียนเข้า แหย่ไปแหล่มา คนไหนมีสภากันหน่อยเล่นเสียแล้ว แหย่เข้าไปแล้ว ไปรีดเงินรีดทองเขาไม่ได้ เอา กล้ามมังละ หมายหัวไว้แล้ว ใช้นี้ก็อึ้งแคงแคง ๆ แคงแคงเสร็จแล้วจับไปขังเสียชั่วคราวชั่วคราว เอา ให้ใหม่ ส่งหน้าม้าไปติดท่อเอาเงินเข้า

กระเป่ากัน ก้นเค็มที่ๆไปไหนหราบไว้ด้วย คนของท่านมีอย่างนี้ มีจริงๆ แล้ว
 ผลสุดท้ายเป็นอย่างไรครับ จึงหันหน้าจะโล่ ต่อรองกันด้วยเงินตราเท่าไรๆว่า
 กันมา ถ้าพอพอใจแล้วปล่อย สอภสวนแล้วไม่เป็นความจริงปล่อย นี่เป็นคำ
 นี้ ใช้กฎหมายกันอย่างบ้านเมืองถึงเช่นนี้ ผมขอทราบเรียนต่อท่านประธานสภาฯ ว่า
 ท้าวโกลนนั้น แม้ต่ออเมริกาซึ่งกำลังเป็นมิตรที่ท่านจอมพลฯ ชอบใจอย่างมากในปัจจุบั
 นี้เขาก็ไม่ได้มีกฎหมายอันนี้ไปบีบบังคับราษฎรของเขาเกินไป พรรคคอมมิวนิสต์ก็
 ในประเทศอเมริกามีมิสเตอร์ เคนรี วอลเลส เป็นหัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์ เ
 ดือหลักในการว่าประชาชนเป็นผู้ชี้ขาดว่าใครทำดีทำชั่ว พรรคการเมืองไหนดี ดีไม่
 แครทตี หรืออิลเบรลล์ดี หรือคอมมิวนิสต์ดี หรือคอนเซอรเวทีฟดี ให้ประชาชน
 วินิจฉัย แล้วมีไหมในประเทศอเมริกา รัฐบาลคอมมิวนิสต์มีไหม มติมหาชนไม่
 เล่นด้วย เป็นไม่ได้ครับ ไม่เอาด้วย เป็นไม่ได้ ผมอยากบอกท่าน จอมพล ป.
 พิบูลสงครามว่า ท่านจะปราบคอมมิวนิสต์แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องใช้กฎหมายฉบับนี้
 ไม่จำเป็น ท่านมีทางทำได้ ทางให้ความร่วมมือเป็นสุข ท่านหยิบเอาเงื้อมมือ
 ประชาชนเอาความต้องการของประชาชนเข้ามาพิจารณาและให้ความเป็นอยู่ของแ
 ดิชั่น คนไทยทั่วๆไปส่วนมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าได้ไปคลุกคลีติด
 กับราษฎรเป็นส่วนใหญ่ ผมคลุกคลีติดกับราษฎรอยู่ ใกล้ ชิดกับราษฎร ยิ่งกว่าท่าน
 จอมพลแปลกฯ และท่านรัฐมนตรีเผ่าฯ เสียอีก เพราะผมอยู่ในฐานะที่ใกล้ชิดกับ
 ฐานะเป็นผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นผมรู้อีกความต้องการของราษฎร กว่าคณะ
 นายกรัฐมนตรีมีความรู้สึกอยู่กันหนึ่ง แกมกันที่ท้องๆ อย่าให้มันหิว ให้หลักประกัน
 ที่ดี แล้วลัทธิใด ๆ ก็ตามครับ จะมาหันหัวคนไทยให้ละทิ้งองค์พระมหากษัตริย์
 ละทิ้งศาสนาไปไม่ได้เป็นอันขาด ผมให้เหตุผลดังนี้ เพราะฉะนั้น จึงมาพิจารณา
 ปรับปรุงบ้านเมือง เสด็จรวมภาพของรัฐบาลนี้เป็นหลักประกันที่จะให้ประชาชนเห็น
 หันหัวไปทางไหน หันไปในลัทธิใด นี่เป็นหลักประกันอันสำคัญที่ผมจะให้มากกว่า
 ที่ท่านจะไปใช้วิธีปราบคอมมิวนิสต์ก็เขากฎหมายฉบับนี้ตั้งไว้ มิ่งกุ เนื้อนี้หนึ่ง
 ประการที่สอง ก็จะไปปราบคอมมิวนิสต์ก็ไปไกลรูปผู้นำต่างประเทศเข้ามาเขียนออก
 เขียวเป็นอักษรเป็นขาว ไปติดใจให้ตามริมกำแพง เล่นลิเกไปปราบคอมมิวนิสต์ ได้ก็มี
 อะไรกัน มันมีแก่น้ำ เนื้อมันไม่มี ท่านไปปรับปรุงความเป็นอยู่ของประชาชน อย่าง
 ให้ท้องหิว เมื่อ๒๐วันเห็นท่านจอมพลเดิน ขาแดงๆ ถ้าท้องมันหิว มันมีปฏิวัติ นี่ใช้

หน้อย จอมพลผิน ฯ พุทมีชื่อที่นำเลื่อมใสอยู่ในบางประการ ท่านนำในสิ่งที่
 ประชาชนต้องการ แล้วคนไทยจะไม่เป็นคอมมิวนิสต์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
 พันธกรณีเกี่ยวกับต่างประเทศนั้น ขอให้จงหยิบยกเข้ามาพิจารณาว่ารัฐบาลท่าน รัฐบาล
 ท่านจอมพลนี้คบกับประเทศแม่พ่อคอมมิวนิสต์ชั้นใหญ่ที่เดียว รัสเซียทุกของรัสเซีย
 ก็ยังมีอยู่ในเมืองไทยนี้ เสร็จแล้วถึงเวลาที่มีการพูดเวลาพบปะทำเนียบการสัมพันธไมตรี
 ท่านก็ต้องหยิบยกเอารัสเซียซึ่งเป็นประเทศคอมมิวนิสต์ขึ้นมาพิจารณา แต่ว่าในขณะที่
 เกี่ยวกัน เราก็ ไปสร้างศัตรูขึ้นมันเรื่องอะไรกัน ถ้าหากว่าจะถือว่าคนไทยเป็น
 คอมมิวนิสต์แล้ว ผมว่ารัฐบาลท่านจอมพล ฯ เป็นก่อน เพราะท่านคบรัสเซีย ท่าน
 คบกับประเทศที่เป็นคอมมิวนิสต์ รัฐบาลคบกับประเทศที่เป็นคอมมิวนิสต์ได้ แต่
 ประชาชนจะกระตือรือร้นใจเดียวจับเป็นคอมมิวนิสต์หมด ท่านอธิบดี รัฐมนตรีเผ่าฯ
 ที่เคารพของผม ขอได้ โปรดเอาไปฟังไว้ด้วย - ไอ้พี่ ฯ มันพูดอย่างนั้นพอจะมีเหตุ
 ผลอยู่ ถ้าท่านจะเลิกคบกับคอมมิวนิสต์จริงแล้ว ท่านต้องตัดสัมพันธไมตรีการทูต
 กับรัสเซีย นี่รัฐบาลทำก่อน แต่ประชาชนยังไม่บอกเลย มาบอกว่าเป็นแดง เป็น
 ต้า รับเอากฎหมายฉบับนี้เป็นร่างแหคอยกตลิตลิตเสริมาพของเอาไว้ การกระทำ
 อย่างนี้ ท่านจะให้ประชาชนเขารู้สึกอย่างไร ผมอยากจะทราบเรียนว่าวิธีการของ
 รัฐบาลที่ท่านได้ทำงอยู่ในขณะนี้มันน่ากลัวอยู่ บางทีประเทศที่เป็นคอมมิวนิสต์เขา
 ยังไม่ทำกัน การกระทำอะไรก็ตามอำนาจของรัฐบาลได้เขยขึ้นอยู่กับอารมณ์นี้เป็น
 ผลร้ายยิ่งกว่าประเทศคอมมิวนิสต์ที่เขาทำกันอีก ง่ายๆ แค่นี้มันมารับหนังสือ
 วิวัฒนาการเบกษา เขียนเอาไว้ทัน ๆ ในนั้นบอกว่า เงินเกี่ยวกับการก่อสร้างของกรม
 โยธาธิการนั้นดูตามรายการ ทุไปแล้วมันไปกรอกไว้เงินสามหมื่นกว่าบาท เอาไป
 สร้างซ่อมโรงพิมพ์ธรรมาธิปัตย์ นี่แหละท่านจอมพล ฯ แยกแล้ว แยกจริง ๆ เงินของ
 ชาติเอาไปทำอย่างนี้ โรงพิมพ์ธรรมาธิปัตย์มีอะไรเกี่ยวข้องกับรัฐบาล อย่างท่าน
 ประทาน ฯ อย่าเพิ่งมองหน้าแล้วจะว่าผมนอกประเด็น ผมอธิบายสักเหตุผลมา
 ประกอบเพื่อที่จะให้ที่ประชุมได้วินิจฉัยว่า ถ้าหากว่าจะไปยกกฎหมายใด ๆ ก็ตาม
 ขอท่านจงประมวลในการบริหารราชการแผ่นดินของท่าน ว่ารัฐบาลนี้จะทำอะไรนี้
 ทำด้วยเหตุผลด้วยหลักการ ด้วยโครงการออกไปนี้ว่าจะทำอะไรของกูได้ เพราะ
 กูมันนั่งแล้วกูไม่ฟังเสียง มันจะว่าอย่างไร ในการนี้เรื่องเงินอันนี้จะได้ ไปถามท่าน

จอมพลอีกต่อไปเป็นกระตุก แต่วันนี้จะยกเอามาประกอบก่อน นี่มีเรื่องกะไรกัน
 รัฐบาลต่างประเทศทั่วโลกนั้น เขาจะเป็น คอมมิวนิสต์ หรือไม่เป็นคอมมิวนิสต์ก็ตาม
 ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เขาเพิ่งให้สิทธิกับประชาชนของเขาให้มีเสรีภาพบริบูรณ์ ใน
 ความเป็นอยู่ เว้นไว้เสียแต่ประเทศซึ่งเป็นประเทศเผด็จการ หรือเว้นไว้เสียแต่
 ประเทศซึ่งได้พบแสงอารยะขึ้นมานั้น แต่เมืองไทยหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ เราเป็น
 ประเทศเอกราช เรามีพร้อมทุกอย่าง เพราะฉะนั้นในการอภิปรายของผมเพื่อ
 ที่จะให้รัฐบาลยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็น คอมมิวนิสต์นี้ ผมได้
 กราบเรียนไว้ในเบื้องต้นแล้วว่าพวกเราฝ่ายค้านได้ดูพระราชบัญญัติฉบับนี้ และผู้
 ใช้นั้นว่าได้ใช้อย่างไรเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนใหญ่อะไร นี่ได้พิจารณามาแล้ว
 ไม่ใช่ว่าฝ่ายค้านอยู่ ๆ ก็มาตะโกนว่าเอา ๆ โดยไม่มีเหตุผล เหตุที่ให้ยกเลิก ก็เพราะ
 ว่ารัฐบาลหรือบุคคลของรัฐบาลหรือผู้มีอำนาจใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเครื่องมือ
 ในการกดขี่ข่มเหงประชาชน เป็นเครื่องมือในการที่จะบีบบังคับบุคคลฝ่ายตรงกัน
 ข้าม เพราะฉะนั้นเมื่อเจตนาของกฎหมายที่วางไว้กับผู้ใช้นั้นแล้ว มันจึงเห็น
 ได้ว่าเอากันก็ไม่ได้ ทำกันโดยอารมณีนี้อย่างนี้จึงขอเสนอให้ ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติ
 ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ไว้เสีย ผมเชื่อเหลือเกินว่า สมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรทั้งประเภท ๑ และผู้แทนราษฎรประเภท ๒ ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
 แต่งตั้งมานั้น คงจะมีใจเป็นธรรมเพียงพอในอันที่จะได้ ใช้ดุลพินิจว่า การที่ผมได้
 อภิปรายมานั้น ผมมุ่งที่จะโจมตีรัฐบาลในสิ่งที่ไม่มีความเป็นเหตุหรือไม่มี ถ้าหากว่าท่านที่
 เคารพทั้งหลายทั้งประเภท ๑ และประเภท ๒ ตลอดจนบุคคลในคณะรัฐบาลซึ่งมี
 ใจเป็นธรรมนั้นเห็นว่าสิ่งที่ฝ่ายค้านขอร้องและวิงวอนโดยเสนอร่างนี้ขึ้นมา เพื่อที่จะ
 ให้รัฐบาลได้พิจารณาถึงความต้องการของประชาชนแล้ว ผมจึงจำเป็นที่จะขอร้องอีก
 เป็นครั้งที่สองว่า โปรดพิจารณาด้วยเถิด

ประการต่อไปที่จะกราบเรียนนั้นยังมีอีกเล็กน้อย คุณสมศักดิ์ ฯ ประเด็น
 ก่อน คุณจะได้อะไรได้ คุณอย่าเพิ่งยกมือในขณะที่ผมพูด ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ
 ท่านจอมพล บ. พิบูลสงคราม นี้จะไร ๆ ดีหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องชาติ
 นิยมนี้ ผมนิยามมาแล้วในแง่ที่ว่าใครจะเป็นอย่างไรอะไรก็แล้วแต่เถอะ ยกให้มัน
 ได้อยู่ของฉันท่อไปก็แล้วกัน ท่านได้บอกประกาศกับประชาชนว่า ประชาชนไม่ต้อง
 การกฎหมายอันใดที่เป็นการบีบ เป็นการบังคับเป็นการทำลายจิตใจประชาชนแล้ว

ท่านจอมพลจะเลิกเสีย เมื่อก่อนการเลือกตั้ง ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๐ นี้ ประเด็นคือ
 คุณหลวงพูด เติบโตเร็วถึงเวลาของคุณหลวงยังไม่ถึงเวลา นี่เป็นเรื่องของผมครับ
 ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ฯ ต่อไปว่า ท่านได้พูดและได้ประกาศต่อประชาชน
 ต่อหนังสือพิมพ์ ว่าเขาเถอะ เมื่อประชาชนไม่ต้องการนักเลือกตั้ง ผมก็ไม่เอา ตอน
 นั้นนายพีร ฯ ให้หัวใจโกลเดียว เออมีนายกรัฐมนตรีที่ฟังเสียงประชาชนอย่างนี้
 บ้านเมืองถ้าจะร่มเย็นเป็นสุขกันขึ้นบ้างแล้วจะต่ออะไรนี้ แต่ไป ๆ พอดหลังเลือกตั้งมา
 แล้วเขาอย่างไรก็เอาอีก ไม่ได้ฟังเสียงประชาชน ไปฟังเสียงประชาชนกลุ่มเดียว
 เท่านั้นเอง นี่กระผมเจ็บใจท่านนายก ฯ ตรงนี้ ไม่ได้ฟังมันเป็นอย่างนี้ เพราะ
 ฉะนั้นกระผมถึงได้ยกอกว่า ถ้าท่านพูดอย่างนี้แล้วคนทั่วไปทั่วประเทศเขาก็บอกว่า
 ท่านเป็นผู้ใหญ่ เมื่อผู้ใหญ่พูดไม่อยู่กับร่องกับรอยแล้วก็เป็นผู้ใหญ่หลอกเด็ก มัน
 เป็นอย่างนี้ขอกราบเท้าประธานโทษด้วย เป็นความรู้สึกของกระผม เพราะฉะนั้น
 ถ้าหากว่า ฯ พณ ฯ ผู้เป็นหัวหน้ารัฐบาลจะยังรักษาคำพูดของท่านอยู่ และยังรับฟัง
 ความรู้สึกของประชาชนโดยทั่วไป แล้วก็ขอจงมีใจกว้างขวางลองรับพิจารณาว่าร่าง
 ของผัวะคำนี้ซึ่งเสนอมาตามมติของประชาชนด้วย จะขอพระคุณอย่างสูง

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลั้มมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : กรัง
 นี้เป็นครั้งที่ ๒ ในวาระ ๑๑ ปี ซึ่งข้าพเจ้าได้มาถึเนอยู่ ณ ที่นี้ เพื่อคัดค้านหลักการ
 ของกฎหมายที่จะยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ความ
 จริ่งพระราชบัญญัติที่ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ ได้มีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๖
 และเพิ่งจะยกเลิกไปเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔ ในครั้งกระนั้นได้มี ส.ส. แห่งจังหวัดสุราษฎร์-
 ธานีผู้หนึ่งซึ่งประกาศตนเป็นคอมมิวนิสต์ในสภา ฯ นี้ และได้เป็นผู้เสนอร่างพระราช-
 บัญญัติมาให้ยกเลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์ และข้าพเจ้าเองเป็นผู้ที่โต้และคัดค้านซึ่ง
 ได้มีทัศนะเห็น เห็นง ไปก็ ไม่ก็คะเนน ทั้งนี้ท่านเองเห็นได้ว่าในเรื่อง ที่เกี่ยวกับ
 พระราชบัญญัติ คอมมิวนิสต์ นั้น บรรดาท่าน สมาชิกผู้เสนอกฎหมายให้ยกเลิกนั้น ได้
 กล่าวไปทีหนึ่งเองใจมีฝ่ายบริหาร บางคนก็เอาชื่อของ ฯ เภสการเจ้าเมืองอ่างในสภา ฯ นี้
 ตั้งกรรมจริงแล้วก็ไม่เป็นการสมควร เพราะถ้าไม่ให้อำนาจเป็นของรวมแก่ ผู้ ที่ ไม่
 โภกาสมาค้ออยู่ในสภา ฯ นี้ เมื่อไม่มีอะไรที่ร่นควรที่จะทำเนิการให้ตามกฎหมาย

ของบ้านเมือง ถ้ามีการกระทำทุจริตคดโกงซึ่งไม่ใช่ นโยบายของรัฐบาล
 ที่ท่าน ที่กล่าวเมื่อสักครู่นี้หนึ่งลง ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติแห่งจังหวัดสุพรรณบุรี ท่าน
 พยายามที่จะบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีนี้นี้ไม่ได้ ปฏิบัติตามที่ รับรอง ต่อประชาชน ว่า
 เมื่อมติมหาชนต้องการจะให้เลิกกฎหมายใดจะยกเลิก แต่ท่านลืมไปว่าท่านจะให้ จอม
 พลนมาเป็นผู้เผด็จการอย่างนั้นหรือ การยกเลิกกฎหมายนั้นไม่ใช่จอมพลคนเดียว
 จะเป็นผู้ยกเลิก คือสภา ฯ นี้ยกเลิกโดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ การฟังมติมหา
 ชชนั้นต้องฟังจากผู้มาเป็นตัวแทนของประชาชนในสภา ฯ นี้ ก็ท่านทั้งหลายจะเห็น
 ได้ว่าการ เลือกตั้ง ทั่วไปรัฐบาลก็ได้ ประกาศนโยบายออกไป แล้วโดย ด้กัแข็งทั้งต่าง
 ประเทศ ทั้งความสงบภายใน ทั้งการศึกษา ทั้งอื่น ๆ รัฐบาลนี้ก็ได้รับเสียด่าง
 มากมาสู่สภา ฯ นี้ ในครั้งกระนั้น นี้ยังไม่เป็นเครื่องวัดพออยู่แล้วหรือ

ทีนี้ในข้อต่อไปท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวว่าปัญหากระทบกระเทือนในตำ
 เศรษฐกิจจะขายอะไรแลกเปลี่ยนสินค้ากับฝ่ายจีนแดงก็ยุ่งยากอะไรต่าง ๆ แต่ท่านลืม
 ข้อเท็จจริงไปว่ารัฐบาลพร้อมที่จะให้ ไปค้าขาย แต่ท่านได้อะไรมา ถ้าพเจ้าจะยกตัว
 อย่าง ข้าราชการติดตามเรื่องนี้ตลอดเวลา ประเทศซีลอนได้รับข้าวมาจากจีนแดงใน
 การที่ขายยาง ข้าวนั้นส่งไปในญี่ปุ่นภายหลังญี่ปุ่นบอกว่าไม่ซื้อแล้ว เพราะข้าวนั้น
 เป็นข้าวเก่าเก็บใช้ไม่ได้ ลังกาก็เดือดร้อน ประเทศพม่าได้ซีเมนต์ก็อย่างอื่นไม่ได้
 เวลานี้ซีเมนต์เต็มบ้านเต็มเมืองก็ไม่ได้ ผลที่สุดก็เดือดร้อน เราได้อะไร แต่การ
 ค้าต่าง ๆ นั้นก็สุดแล้วแต่ใครจะต้องการมีประโยชน์ โภกผลในทางด้านการค้าก็ทำไป
 ได้ ไม่มีใครห้าม แต่ผลที่ได้มานั้นในประเทศเพื่อนบ้านจะเห็นชัดแจ้ง เวลานี้ใน
 ประเทศเขมรที่ดำเนินนโยบายเป็นกลางเป็นอย่างไร ได้รับการช่วยเหลือมาเพียงพัก
 หรือไม่ แต่ยังคงต้องอาศัยประเทศเสรีประชาธิปไตยอีกหรือไม่ นี่ท่านทั้งหลายคิด
 ทามดูก็จะรู้เอง ทีนี้ในตำที่เกี่ยวกับศาสนา ท่านสมาชิกบอคมืองไทยนี้เป็นเมือง
 พระพุทธศาสนา ประชาชนจะไปนิยมคอมมิวนิสต์อย่างไร แต่ท่านลืมข้อเท็จจริงไป
 ในประเทศอิตาลีคือศาสนาโรมันคาทอลิก ๘๘ เปอร์เซ็นต์ เวลานี้มีสมาชิกพรรค
 คอมมิวนิสต์เพิ่มขึ้น ๓ ล้านแล้ว และกำลังจะดำเนินการไปเรื่อย ๆ ถ้าหากไม่มีกาว
 บinding และต่อสู้ เพราะฉะนั้นในเรื่องที่จะยกเอาศาสนามานั้นยังเป็นเรื่องที่ยังคลุม
 เครือ แม้แต่ประเทศซึ่งเคร่งครัดในศาสนา เช่นบรรตารัฐอาหรับต่าง ๆ นั้นท่าน
 จะเห็นได้ว่าออร์แกนต้องทำสงครามกลางกันอย่างขนาดใหญ่ ไม่อย่างนั้นไปแล้ว

เพราะเหตุนี้แหละท่านจะเห็นได้ว่า วิธีการที่รัฐบาลยังมีกฎหมายป้องกันคอมมิวนิสต์ที่
 นั้นก็โดยมีเหตุผลซึ่งถ้าพเจ้าจะได้แก้อีกกล่าวหาของทางฝ่ายเสนอให้ทราบเป็นข้อ ๆ
 ไปอย่างนี้เพราะเหตุใดเราไม่ควรรับหลักการที่จะให้ล้มล้างกฎหมายฉบับนี้ กฎหมาย
 ที่มีเช่นนี้ไม่ได้เกิดผลเสียหายแก่ประเทศชาติ ไทยอย่างที่คุณเสนอได้กล่าว กลับจะเป็น
 ผลดี ในการป้องกันการทำร้ายความเป็นปวงชนอันเนื่องมาจากคอมมิวนิสต์สากล ไ
 เรื่องสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศก็ไม่กระทบกระเทือน เพราะตามหลักแล้วทุกปะ
 เทศย่อมไม่แทรกแซงกิจการภายในของแต่ละประเทศ ในเรื่องที่ว่าในการเศรษฐกิจ
 การเมืองข้าพเจ้าได้พูดไปบ้างแล้ว แต่ทั้งนี้ในระหว่างที่ยกเลิกพระราชบัญญัติคอมมิว
 นิสต์ปี ๒๔๘๘ ที่ข้าพเจ้าได้กล่าว การเศรษฐกิจในครั้งกระนั้นเลวยิ่งกว่าครั้งกระ
 ในครั้งที่มีกฎหมายคอมมิวนิสต์นี้ และนอกจากนั้นแล้วในทางด้านการเมืองในครั้ง
 กระนั้นกลับมีการไล่ยิงกันไล่จับกันบ้านเอาสมาชิกฝ่ายค้านไปขังกันเป็นระนาว แต่
 ในสมัยนี้ ไม่มี นอกจากนั้นแล้วที่ว่าเสรีภาพประชาชนกระทบกระเทือนโดยรัฐบาล
 อาศัยกฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือออกดีฝ่ายค้าน ก็ไม่เป็นความจริง เพราะว่า
 สมาชิกฝ่ายค้านคนใดที่ถูกกลั่นแกล้งย่อมชอบที่จะร้องขอความเป็นธรรมต่อศาล และ
 เมื่อมีอะไรประชาชนได้รับความเดือดร้อนในเรื่องใด ถูกกลั่นแกล้งกล่าวหา สมาชิก
 นั้นเองมีหน้าที่ ๆ จะขบขัดติดตามนำข้อเท็จจริงเข้ามาต่อสู้ ไม่ใช่ไว้เป็นทนายให้แล้ว
 ไปแนะนำให้ประชาชนเขมรับสารภาพ นั่นเป็นเรื่องของทนายซึ่งไม่มีความสามารถ
 ที่จะต่อสู้คดี ถ้าหากว่าใครต้องการตัวการกลั่นแกล้งเช่นนั้น ข้าพเจ้าในฐานะที่หา
 ความคนหนึ่งพร้อมที่จะต่อสู้ให้ถือว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม

ทั้งนี้ในเรื่องที่อ้างถึงว่าตั้งก่อนโดยมาเป็นกลางซึ่งประชาชนเรียกร้อง เรื่อง
 นโยบายความเป็นกลางนี้ท่านทั้งหลายจะเห็นได้ว่า ก็เราได้ฟังโดยทั่ว ๆ ไป จังหวัด
 ไหนก่อนเลือกตั้งก็เป็นเรื่องการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายตรงกันข้ามบอกถ้า ถ้าเป็น
 กลางแล้วจะเป็นอย่างไรอย่างนี้ มันจะเป็นอย่างไรก็ยังไม่รู้ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่อง
 ของการโฆษณาชวนเชื่อที่จะให้ประชาชนเห็นว่า เป็นกลางนั้นเห็นจริงแน่นอนเพราะใช้
 คำว่าเป็นกลาง แต่ความเป็นกลางนั้นมีได้อย่างไร แม้ในเวลานี้ประเทศที่อ้างว่า
 เป็นกลางก็ยังตั้งกองกำลังทหารช่วยเหลือจากประเทศที่เป็นแตริประชาธิปไตย แล้วบาง
 ประเทศก็เอนเอียงไปตัวซัดไปจะเรียกว่าเป็นกลางได้อย่างไร ทั้งนี้ในเรื่องการโฆษณา
 ชวนเชื่อสำหรับประชาชนในที่ซึ่งยังไม่มีความเจริญเพื่อพอนั้น ข้าพเจ้าเคยเห็น

ทางไปต่างประเทศไปพึ่งคอบอกว่าการเกินขอบเขตเข้ามาเดินกันเพื่อกะไร บางคนถามผู้ตัวเอง เขาบอกว่า ใ้รับจ้างได้เงินมา ๑๐ รูปีบ้างเท่า นั้นบ้าง ก็มาเดินไปกับเขา เพราะเป็นอย่างนั้นสามารถที่จะจ้างกันหรือวานกันให้มาทำอย่างนั้นอย่างนี้ทำก็ได้ ที่นี้ที่อ้างว่าขั้ต่อรัฐธรรมนูญและปฎิญาสาสกลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนนั้น ก็ไม่เห็นว่าการกฎหมายฉบับนั้นจะขัดที่ตรงไหน รัฐธรรมนูญนั้นบอกว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย บุคคลใด ๆ ก็ตามจะมีเสรีภาพสมบูรณ์นั้นจะต้องเป็นไปตามกฎหมายกำหนดไม่อย่างนั้นแล้วก็เป็นอธิปไตย ทุกคนถือเสรีภาพ จะทำอะไรทำ จะเล่นอะไรเล่น อย่างนั้นต้องไปทำกันในปี ไม่ใช่ในเมืองซึ่งมีสังคมแห่งมนุษย์ ที่นี้ในเรื่องละเมิดสิทธิมนุษยชนอะไรต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าก็เคยกล่าวมาแล้วว่า ปฎิญาสาสกลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนนั้นได้ประกาศทั่วไปเป็นเวลาช้านานแล้ว ในประเทศที่อ้างว่าเป็นประชาธิปไตยโดยแท้จริงก็ยังปฏิบัติไม่ได้หมด เป็นหลักฐานหลักการซึ่งเราพยายามที่จะก้าวเข้าไปให้ถึง และในขณะที่เรากำลังอยู่ในฐานะฟื้นฟูเช่นนี้ เมื่อยังไม่มาถึงการหัดเดินยังไม่ได้หัดแล้วจะหัดวิ่งอย่างไรได้ ที่นี้ในเรื่องคำนี้เกี่ยวกับชาวต่าง ๆ นั้น ตรงกันข้าม กลับเป็นการป้องกันกันการที่จะมีการละเมิดรัฐธรรมนูญซึ่งเรามีไว้เป็นแม่บทใหญ่ การที่ปล่อยให้ลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ามาโดยไม่มีกฎหมายเราเข้าไปนี้ก็เพราะว่าลัทธิคอมมิวนิสต์นั้น ทำนุทั้งหลายบางคนก็ทราบดีแล้วว่าเป็นเรื่องของเผด็จการโดยชนกรรมมาชีพ โดยคณะบุคคล เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าประเทศอื่น ๆ ซึ่งเป็นประเทศฝ่ายเสรีประชาธิปไตยนั้น ยกตัวอย่างเช่นว่า ผู้ที่มีกฎหมายป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ หรือห้ามมิให้มีพรรคคอมมิวนิสต์นี้ เช่นเยอรมัน ตะวันตก ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย สหภาพอเมริกาใต้ แคนาดา สวิตเซอร์แลนด์ แล้วนอกจากนั้นการที่เราจะส่งเสริมสันติภาพของโลกนั้น ประเทศไทยนี้เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ ก็จำเป็นที่จะต้องส่งเสริมด้านสันติภาพในด้านองค์การสหประชาชาติ คือปฏิบัติตามมติ และองค์การสหประชาชาติก็ได้แสดงออกแล้วในกรณีที่เข้า ใช้กำลังเข้า ยับยั้งการ รุกรานของ คอมมิวนิสต์ที่เยเมน ใต้ที่ผ่านมาแล้ว นอกจากนั้นข้าพเจ้าใคร่จะเรียนถามที่ประชุมนี้ว่า การที่โลกอันบัวนอนดวงทุกวันนั้นมาจากไหน เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ แบ่งกัน ประเทศเดียวแบ่งออกเป็น ๒ โลกเป็นคนห้า ญวนเหนือ ญวนใต้ ไกอเป็นคนริเริ่ม ลาวจะแบ่งแยกออกไปเป็น ๒ แคว้น มลายูกำลังปราบกันอย่างนั้นบัวนอนดวง หมายความว่านี่กลางก็จะต้องปราบปรามพวก

ไว้กับคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นสิ่งที่่าง ๆ เหล่านี้ใครทำอะไรเห็นเป็นคนทำ ก็มาจาก
 บรรดาผู้ที่นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ทั้งสิ้น และข้าพเจ้าจะให้กล่าวต่อไปว่า เพราะเหตุ
 โลกคอมมิวนิสต์สากลจึงได้วางนโยบายต่าง ๆ ที่ทำให้เป็นขั้น ๆ เป็นระยะ ทั้งนี้เหตุใด
 ที่เราจำเป็นต้องมีกฎหมายนี้ ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างให้เห็น ๑. ประชาชนชาวไทย
 ส่วนใหญ่นั้นไม่ประสงค์ที่จะเป็นคอมมิวนิสต์เพราะเหตุใดเพราะเหตุว่าเท่ากับเอาลัทธิ
 เผด็จการซึ่งได้ทำกันไ้มากมายบอกว่าการใช้อำนาจนั้นเป็นลัทธิเผด็จการ เราจะเห็น
 ได้จากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ กฎทั่วโลกของคอมมิวนิสต์ รัฐธรรมนูญของ
 คอมมิวนิสต์เขียนไว้ได้อย่างไร เขาเขียนว่าอย่างไร ถ้าเราจอบใจอันนั้นมาจากทงงาน
 ไม่เหมือนของเสรีประชาธิปไตยที่บอกว่า อำนาจอธิปไตยนั้นย่อมมาจากปวงชน
 ทั้งหมดไม่ว่าคนงานไม่ว่าอะไรทั้งนั้น นี่แยกกันเห็นได้ชัดแจ้งอย่างนี้ ในประการที่
 ๒. เราไม่ต้องการที่จะเห็นมีการล้มล้างทางศาสนาหรือเปลี่ยนศาสนานี้ให้เป็นศาสนา
 ทางการเมืองเพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าในลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นเขียนไว้เด็ดขาดว่า
 ศาสนานั้นเป็นยาเสพติดของประชาชน เมื่อเขาจะแก้ปัญหานี้นั้นก็คือการทำลายเสีย
 ซึ่งศาสนานั้น หรือก็ไม่เปลี่ยนผู้ที่เป็นพระในศาสนานั้นมาถือคอมมิวนิสต์แล้วก็แพร่
 ศาสนาคอมมิวนิสต์ต่อไป ๓. เพราะเราไม่ต้องการจะให้รัฐบาลเกิดขึ้นเป็นรัฐบาล
 ที่รับเอาทรัพย์สินของประชาชนมาโดยไม่มีการกำหนดเพราะลัทธิการของคอมมิวนิสต์
 นั้นต้องการจะให้รับเอาทรัพย์สินของประชาชนเข้ามา แม้แต่ ธนาคารอะไรต่าง ๆ
 หนังสือพิมพ์ก็ไม่ต้องชำระ การกระทำอย่างนี้จึงเป็นการที่ไม่ชอบธรรม ข้อ ๔.
 เพราะเราไม่ต้องการที่จะให้มีการแทรกซึมเพื่อทำลายล้มล้างราชบัลลังก์ เพราะ
 รัฐบาลนี้ก็ได้ยกย่องและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ มีกำหนดนโยบายเป็นหลักใหญ่ว่า
 จะเคารพนับถือพระบรมราชจักรีวงศ์ ข้อ ๕. เพราะเราต้องการที่จะไม่ให้ประชาชนที่
 วัคสิทธิ์เสรีภาพจะต้องกลายเป็นเสมือนเครื่องมือที่มีชีวิตคือหมากรอกว่าคอมมิวนิสต์
 เข้ามาปกครองเมื่อไรแล้วก็เหมือนอย่างเครื่องมือที่มีชีวิตเดินได้ ให้ทำอะไรก็ทำไป
 ตามที่เขาบงการเท่านั้น หากได้มากเท่าไรก็จัดการแบ่งเฉลี่ยมาให้พลเมืองชีพ ไม่ทำ
 ไม่ไว้กิน ลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นอย่างนี้ ข้อสุดท้ายเราไม่ต้องการที่จะได้ประชาชน
 ถูกปลัดถิ่นหรือชักจูงล่อลวงไปสู่วังน้ำวนแห่งลัทธิคอมมิวนิสต์ ลัทธิคอมมิวนิสต์นี้
 แต่ละประการสำคัญก็คืออยู่ที่ทำ สงครามระ ห่วงชนต่างถิ่น ให้คนในประเทศนั้นแตก
 แยกให้ต่อสู้กันจนกว่าจะเป็นป่วนมากที่สุดที่จะทำได้ ฝักจะต้องเป็นสปาย (Spy) ว่า

ถูกทรยศต่อกอมมิวนิสต์หรือไม่ เมื่อจะต้องทรยศต่อตัว เป็นสปาย (Spy) พี่น้อง
จะต้องทรยศต่อบุพการีของตนเองเพื่อเป็นคนสปาย (Spy) สืบให้ว่าใครทรยศต่อบลัทธิ
คอมมิวนิสต์บ้าง เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ต่าง ๆ นี้จะนำไปสู่การนองเลือด และนอง
เลือดใครพี่น้องคนไทยด้วยกันเอง เมื่อมีทองป้องกัน ก็โดนแล้วเราจะไม่ป้องกันไว้
เพราะ เหตุว่าประเทศไทยเรานั้นไม่ใช่เหมือนอย่างในต่างประเทศ ซึ่งเขาได้รับการ
ศึกษาจนถึงที่สุดมาแล้ว

ในประการที่สาม ประเทศไทยหรือประเทศต่าง ๆ ทำไมที่เรายอมให้มีพรรค
การเมืองคอมมิวนิสต์ได้ ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ใช่ประเทศคอมมิวนิสต์ เรื่องนี้ก็เพราะว่า
พลเมืองของประเทศนั้น จากสถิติตัวเลขทุกคนแทบจะจบชั้นมัธยมหรือเตรียมอุดม-
ศึกษา ใครจะหลอกลวงเชิญ เขาไม่ยอมตามไปอย่างง่ายดาย การครองชีพอยู่ใน
ระดับพอควร กรรมกรหรือคนงานภายในแหลมสแกนดิเนเวียหรือในอเมริกามีรายได้
สูงเกือบจะเท่ารัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี ไม่มีความอดอยากยากแค้น ไม่อยู่ใน
สภาพที่ลำบากซึ่งจะต้องฟันฝ่าต่อไปอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีคนต่างต่างจำนวน
ล้าน ๆ เข้ามาทำมาหากินภายในประเทศ เข้ามายึดครองอำนาจในทางเศรษฐกิจการ
เงินอะไรอย่างเราทำทุกวันนี้ และสำหรับการแทรกซึมก่อการร้ายของคอมมิวนิสต์
นั้นก็เป็นไปได้โดยยาก พี่ชของคอมมิวนิสต์นั้นหว่านโปรยลงไปในบ้านแดนของ
อังกฤษก็ดี อเมริกาก็ดี ไม่สามารถที่จะออกมาไล่ได้ เพราะอะไร เพราะเป็น
เวลาหลายสิบปีนับตั้งแต่มีพรรคคอมมิวนิสต์แล้วในประเทศอังกฤษ มีสมาชิกพรรค
คอมมิวนิสต์เพียง ๔๓,๐๐๐ คน สมาชิกในสภาไม่เคยได้เลยแม้แต่เพียงคนเดียว ใน
ประเทศสวีตเซอร์แลนด์มีสมาชิกคอมมิวนิสต์ ๒๐,๐๐๐ คน สหรัฐอเมริกามีพลเมือง
ร้อยละล้าน....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวิชัย เวลาของคุณหมดแล้ว ขอให้
รวบรัดสักหน่อย....

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) :
มีพลเมือง ๑๐๐ กว่าล้านคน มีสมาชิกเพียง ๗๕,๐๐๐ คน และก็ไม่มีความจำเป็น
อยู่ในรัฐสภาเอง เพราะฉะนั้นเราจะไปอ้างขอกว่าประเทศต่าง ๆ นี้ทำไม เขาถึง
เบ็ดเสร็จได้ ทำไมของเราทำไมไม่ทำอย่างเขาบ้าง อย่างนี้เราจะไปเปรียบเทียบกัน
นั้นไม่ได้ ผลร้ายที่จะเกิดขึ้นในแผ่นดิน บ้านแตกสาแหรกขาด ข้าพเจ้าจะบอกให้ดู

เมื่อครั้งสเปน เมื่อ ๒๐ ปีที่ผ่านมา ในการแทรกซึมของคอมมิวนิสต์ในสมัยก๊กก๊กขึ้น ตั้งแต่พระเจ้าเฟอริดินานด์ที่ ๗ ความยุ่งยากได้มาถึงขีดสุด ทำให้พระเจ้าอันฟองโดที่ ๑๓ ต้องเสละราชสมบัติ เมื่อสละราชสมบัติไปแล้วมีการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา ๒๖ พรรคไปมาสภาชุดที่ ๒ ผลการเลือกตั้งทั้งหมดจากสมาชิก ๔๗๓ คน มีพรรคฝ่ายซ้ายซึ่งอยู่ในลัทธิคอมมิวนิสต์เพียง ๑๐๘ แต่ว่าเหตุการณ์ต่างๆ เมื่อคอมมิวนิสต์ได้สร้างหัวหาตขึ้นแล้วก็สามารถทำให้การเลือกตั้งครั้งที่ ๓ ได้รั้งชัยชนะโดยเด็ดขาดเข้ากุมอำนาจบริหารประเทศชาติในเวลานั้น กวาดล้างบรรดาคนที่ไม่นิยมคอมมิวนิสต์จนถึงกระทั่งโซเทลโล ซึ่งเป็นหัวหน้าผู้นำพรรคฝ่ายขวาถูกฆาตกรรมเอาศพไปทิ้งในสุสาน อันนั้นแหละทำให้เกิดสงครามกลางเมืองกันขึ้น ทำให้ประชาชนชาวสเปนทั่วประเทศชาติสเปนย่อยยับไป เพิ่งจะมาตั้งตัวได้ไม่นานนี้

ที่นี้ข้อที่ ๔ การเลิกกฎหมายนี้จะเกิดผลร้ายประการใด การเลิกกฎหมายฉบับนี้จะเกิดผลร้าย เพราะคอมมิวนิสต์สากลได้มีแผนที่จะนำมาใช้ทั่วโลกเป็นระยะๆ แผนการที่ ๑ นั้นคือการปฏิวัติโลกโดยจับพลัน แผนการที่ ๒ ก่อการจลาจลแทนการใช้กำลัง แผนการที่ ๓ ป้องกันประเทศเจ้าสิทธิ แผนการที่ ๔ มีแนวร่วม แผนการที่ ๕ ทำสงครามฝ่ายจักรวรรดินิยม แผนการที่ ๖ ทำสงครามร่วมกันด้วยความมานะบากบั่นเพื่อบรรลุผล แผนการปัจจุบันนี้แหละ แผนการที่ ๗ ของคอมมิวนิสต์ คือการที่จะยั่วให้เกิดการปฏิวัติขึ้นในประเทศทุกประเทศเพื่อหวังจะได้เข้าแทรกแซงสร้างหัวหาตขึ้น เขาบริหารเพื่อเผด็จการโดยอำนาจของชนกรรมาชีพต่อไปเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วท่านจะเห็นได้ว่าบรรดาคอมมิวนิสต์ในยุโรปก็ตีในสแกนดิเนเวีย ในยุโรปในอเมริกา จะเห็นได้ว่าพรรคคอมมิวนิสต์อังกฤษทำไมเขาถึงเร่งเจ้าบอกว้าให้ถอนทหารแสนยานุภาพมาเสียจากไพนทะเล และพรรคคอมมิวนิสต์ในสหรัฐอเมริกาประณามการทดลองระเบิดนิวเคลียร์เป็นอย่างนี้ผสมกันอยู่ตลอดเวลา ที่นี้สำหรับในทวีปประเทศคาบาคา.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกินเวลาไปมากแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้รวบรัดหน่อย

นายสุวิษ พันธเศรษฐ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : เกือบจะหมดอยู่แล้ว ท่านประธานฯ เพราะว่าควรที่จะเอาเหตุผลมาเพื่อหักล้างว่าพรรค

เหตุใดกฎหมายนี้ควรจะคงอยู่ต่อไป ในประเทศที่เกิดมีสปาย (Spy) ในต้นยุคคอมมิวนิสต์นั้นได้มีการเลิกพรรคคอมมิวนิสต์เช่น คานาดา ปี ๑๙๕๐ บุคคลชั้นนำของคอมมิวนิสต์ก็กลับมากลายเป็นพรรคกรรมกรก้าวหน้า นี่แฟรงก์อยู่อย่างนี้ นอกจากนั้นอย่างในสวีตเซอร์แลนด์ห้ามแล้ว พรรคคอมมิวนิสต์ก็กลับมาเป็นพรรคกรรมกร นี่เมื่อมีการแอบแฝงอยู่อย่างนี้แล้วขอให้ท่านทั้งหลายได้รำลึกดู ถ้าหากว่าเราเลิกกฎหมายแล้วพรรคคอมมิวนิสต์มาตั้งในประเทศไทย และสักวันหนึ่งเราจะมา นั่งรำพึงว่าอาตมานี้ไม่ควรจะคิดอย่างนี้ ปล่อยให้เป็นที่ถึงอย่างนี้ จะมีคนที่บอกว่าคุณเป็นพรรคคอมมิวนิสต์รวมทั้งบุคคลสองสัญชาติ จะเดินขบวนกันเข้าไปนั่งอยู่ในพระราชวัง บอกว่านี่ไม่มีที่อยู่จะมาขออยู่บ้าง บ้านผู้ลี้ภัยมากที่สุดใหญ่โตต่างๆ ชนชั้นไปอยู่เพราะว่าเสรีภาพแล้ว เราต้องการความอดอยากเราจะเข้าไปอยู่กัน และความปั่นป่วนอลเวงจะเป็นอย่างไร บ้านเมืองเราจะอยู่ในสภาพการณ์เช่นไร นี่นอกจากนี้แล้วขอให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้รำลึกว่า ถ้าหากเราถือว่ากฎหมายฉบับนี้บกพร่องในตัวมันที่เป็นข้าราชการหรือผู้ใช้กฎหมาย เราจะต้อง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกินเวลามากแล้ว

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : เราจะต้องก้าวเข้าไปแก้ไขในท่านเรื่องตัวบุคคล ไม่ใช่มายกเลิก...

นายกlient ปลั่งนิต (อุบลราชธานี) : รู้สึกว่าจะเล่านิทาน

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : ที่นี้ท่านทั้งหลายท่านเป็นผู้เป็นประธาน ข้าราชการรู้สึกตัวอยู่คือว่าอีกประเด็นก็คงจะมีผลกว่านี้เป็นสมมุติของพวกจักรวรรดินิยม นั่นข้าพเจ้าไม่พูดเพราะอะไร เพราะว่า...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รวบรวมหน่อยท่าน เกินเวลาไปมากเหลือเกินคนอื่นเขาจะได้พูดบ้าง

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่มาอภิปรายกฎหมายสำคัญด้วยเวลารวบรวมเช่นนี้ แต่ว่าก็ไม่เห็นไรที่ข้าพเจ้าจะรวบรวมตกลง คือว่าสำหรับในเรื่องของประเทศชาตินั้นขอท่านอย่าโมโนโพลี (Monopoly) อย่างมาโมโนโพลีคือว่าอย่าผูกขาด บอกว่าถ้าฝ่ายค้านแล้วก็มีพรรคที่รักชาติเห็นแก่ประเทศชาติยิ่งกว่าฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายสนับสนุน อย่าฟังจะทำเช่นนั้น เราอยู่ในสภาฯ นี้เรามาพูดกันด้วยเหตุผล เอนาคคนนั้นจะเป็นเครื่องชี้ว่าใครผิด

หรือใครถูก เพราะฉะนั้นขออย่าได้มาแตะต้องและปล่อยให้ท่านต้องการให้เราพึ่งเหตุ
ผลท่าน ท่านก็ต้องพึ่งเหตุผลทางฝ่ายเรา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอฝาก ณ สถานที่นี้เป็น
คำสุดท้ายว่าประเทศไทยเรา นั้น ไม่มีใครที่จะสามารถทำลายได้ ประเทศไทยนั้นจะ
ถูกทำลายด้วยน้ำมือของคนไทยซึ่งล้มชาติของตนเอง

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าได้ฟังผู้เชี่ยวชาญฝ่าย
รัฐบาลเทศน์เมื่อคืนหลับเลยลืมไป ไม่ทราบว่าจะพูดอะไรบ้าง ข้าพเจ้ากับท่านผู้นั้น
เป็นเพื่อน กันมานานับตั้งแต่เรียน กฎหมายและมาร่วม พรรคกัน รู้ สึกว่า ท่านมีความรู้ดี
มาก ข้าพเจ้าคิดว่าเข้าใจว่าวิธีการอภิปรายร่าง พระราชบัญญัตินี้ ไม่ได้อยู่ที่งัดหลักวิ
ชามาเทศน์กัน คือที่พูดไปทั้งหมดสรุปแล้วว่าลัทธิคอมมิวนิสต์คืออะไร แต่ไปอย่าง
ไร เหล่านี้มันเป็นเรื่องของท่านผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ได้กล่าวไป เพราะฉะนั้น
กระผมคิดว่ามันเป็นลิสต์เซอร์ในมหาวิทยาลัยที่เด็ก ๆ เขาเรียนกันแล้วปัญหาที่ว่าลัทธิ
นี้คือลัทธินี้เราจะป้องกันกันด้วยวิธีการออกกฎหมายฉบับนี้หรือจะป้องกันด้วยวิธี
อื่น ถ้าออกพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นมีผลให้การป้องกันสำเร็จลงหรือไม่ ผมคิด
ว่าอย่างนี้ส่วนตัวลัทธินี้ ไม่ใช่มหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนเตรียม พกที่จะมาสอนกัน
เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมก็อยากเข้าสู่ ประเด็น กระผมคิดว่าหลายท่านได้พูดไปแล้วก็
จึงอยากจะรวบรวมข้อที่คัดค้านให้สั้นที่สุดที่จะสั้นได้, ในความคิดเห็นของกระผมนี้ ข้อ
คิดมีอยู่เพียง ๒-๓ ประการ คือในประการแรกอยากขอความกรุณาท่านทั้งหลาย
ด้วยการเตือนให้ระลึกถึงการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ.
๒๔๙๕ นั้นกันหนึ่งว่าทำไมจึงได้ออกกันรวดเร็วอย่างนั้น มีใครพูดอย่างไรบ้าง แล้ว
ต่อมา เมื่อการออกกฎหมายฉบับนี้ออกมาผลของการออกกฎหมายฉบับนี้ป้องกันลัทธิ
ได้เพียงใดหรือว่าเป็นเครื่องมือเครื่องมือของนักบริหารที่ไม่บริสุทธิ์อย่างไรที่ไหน นี้
ก็เพื่อนฝูงว่าไปแล้ว ผมก็จะไม่พูด แล้วพูดไปก็ว่าฝ่ายนั้นเขาไม่มีโอกาสได้มาก
ความจริง มีโอกาสแก่คุณสุวิชัย พุฒิต ก็รัฐบาลนี้พูดแทนเจ้าหน้าที่ ถ้าเจ้าหน้าที่
ที่เขาไม่ได้ทำจริง รัฐบาลเขาแก้แค้น คุณมันแต่ไปคิดถึงหลักนักปราชญ์ คอมมิวนิ
นิสต์เลยลืมวิธีการของสภาฯ ไปนี้ รัฐบาลแก้แทนในประการต่อมาก็คือว่ากระผม
อยากจะทราบเรื่องในประเด็นที่ว่า การออกกฎหมายฉบับนี้คิดด้วยเหตุ มีมันขัดกับหลัก
วิชาอย่างไรหรือไม่ นั่นก็เห็นจะไม่พูด เพราะว่าท่านเขานำไปเสียมากแล้ว ในข้อ
แรกคือประเด็นนี้ นอกทราบเรื่องต่อที่ประชุมนี้ซึ่งมีบางที่อาจจะไม่ถนัดรายงานการ

ประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ว่าในครั้งนั้นฝ่ายค้านได้เตรียมการมา
 พุกไม่ ได้พุกได้เลี้ยงเลขแม่แต่คนเดียว มีผู้แทนฯ ฝ่ายรัฐบาลพุกทำหน้าที่เป็นทำนอง
 คำน แต่ว่าเมื่อสรุปแล้ว ไม่ใช่ค้าน คือไปติด้อยค่าเสียบ้างอะไรบ้าง มีอยู่ ๓ คนผู้
 เสนอได้ให้เหตุผลและหลักการคือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปัจจุบันนี้
 ท่านก็ให้เหตุผลมีสั้น ๆ และวันนี้ท่านก็นำมากล่าวอีกแล้ว แต่ว่าเพื่อเตือนความจำ
 และกระผมขออ่านให้ฟังว่า ท่านพุกอย่างไรในการอภิปรายสนับสนุนร่างของพระ
 ราชบัญญัตินี้ ในสมัยนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กล่าวว่าเหตุผล
 ของการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มีอยู่ว่า ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้แพร่ลัทธิโดยการ
 ก่อให้เกิดความปั่นป่วนในบ้านเมือง, ยุให้แตกกันในวงราชการบ้าง, ก็ว่ารายละเอียด
 ไปให้กระตังกระตือรือร้นต่อรัฐบาล ต่อองค์การของรัฐบาล นี่ข้อหนึ่งให้เกิดความ
 เกิดยั้งระหว่างประชาชนโดยมุ่งที่จะนำลัทธิคอมมิวนิสต์มาใช้ เมื่อท่านอภิปรายจบ
 ก็มีสมาชิกคนหนึ่ง คือคุณอารีย์ฯ พุกอยู่ในราวสัก ๒ นาทีว่าให้เติมเบื้องกันการกระ
 ทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้และป้องกันลัทธิเผด็จการ แต่คุณอารีย์ฯ ไม่ได้พุกต่อ ก็นั่ง
 ลง ต่อมานั้นก็คุณसानนท์ สายสว่าง นั่นก็ได้พุกไปในทางติเตียนด้อยค่าเป็นอันว่า
 ในครั้งนั้นไม่มีใครได้คัดค้านหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้เลย แม้แต่เหตุ
 ล้วงหน้าที่ยายว่าเมื่อออกไปแล้วผลร้ายจะเป็นอย่างไรไม่มีใครได้พุก ในที่สุดลงมติ
 รับหลักการพิจารณาเรื่องเดียว ผู้แปรญัตติได้มี ๒-๓ คน ก็รวบรัดเสร็จในสมัยนั้น
 อันนี้เป็นเครื่องสะกดว่าทำไมถึงให้ออกกันเร็วไวอย่างนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้คราวนี้
 เปลี่ยนสภาฯ ใหม่ กระผมก็อยากจะกราบเรียนให้ทางรัฐบาลและท่านประธานฯ
 ได้โปรดให้ประชาชน คือผู้แทนราษฎรที่มาแทนประชาชนนี้ ได้ออกความติตักกันบ้าง
 แต่เป็นที่น่าเสียดายและน่าเศร้าใจที่มีหลายท่านได้กล่าวถึงมติมหาชนว่าหนังสือพิมพ์
 ก็ไม่ใช่ ท้องสนามหลวงก็ไม่ถูก ผู้แทนก็ส่วนน้อย ตัวอย่างนั้นก็เป็นอย่างนั้นไม่มีมติ
 มหาชน ไม่มีความประสงค์ ไม่มีเจตนาอันแท้จริงของราษฎร แล้วในประเทศไทยนี้
 ถ้าเข้าใจอย่างนั้น ถ้าท่านประธานฯ จะได้โปรดชี้ประเด็นมาว่าอย่างนั้น ผมก็อยาก
 ถอนพระราชบัญญัตินี้เลย นี่เป็นประวัติศาสตร์ของกฎหมายฉบับนี้ ส่วนผลการ
 ออกกฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างไรนั้น ครั้นพุกไปก็มีคนที่จะต้องถูกล่าดังอยู่ ๒ คน
 คนหนึ่งคือคนอยู่นอกประเทศ ก็ไม่ควรพุก คนที่สองก็คือรัฐบาล อันนี้ก็ว่ากัน
 มาจนมากมายแล้ว กระผมกลัวเพื่อนจะหลับและหัวขำวกัน ของ๓ แต่อยากจะขอ

กราบเรียนความจริงสั้นสั้นเดียวไม่ใหญ่โตอะไร คือว่าผลของคนที่ผมได้เข้าไป
 นำไปผูกปะบะอยู่ในตระรางเมืองอุบลฯ ๒ ปีนั้น ได้ไปพบเพื่อนคนหนึ่งว่าไปเล่น
 โบกกัน เล่นโบกต้องมี ๓ - ๕ คน ตำรวจจับๆ ก็บอกว่าแกนี่เป็นคอมมิวนิสต์ ใช้
 นั้นก็ไม่รู้จะสู้อย่างไร แต่ว่าเขาจะมีคนเข้าใจกฎหมายไปช่วยแก ผลที่สุดตำรวจคนนั้น
 หูเหมือนถูกจ้ำคอก นี่เป็นตัวอย่างในทางบริหาร ส่วนตัวอย่างที่ทำการเมืองได้ใช้เป็น
 เครื่องมือของคนนั้น กระผมจะไม่พูดให้กระทบกระเทือนน้ำใจกัน นี่เป็นผลงานของ
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่วนผลที่จะมีต่อไปข้างหน้าั้น กระผมคิดว่าเราจะได้พบไว้
 หลายหนก็ทำนองเดียวกัน เช่นตักสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศบ้าง เป็นเหตุให้
 ทำนายนายกรัฐมนตรีไม่อยู่กระรองกระอย บางทีไปจีนแดงให้ไป กลับมาแล้วจับ
 วนนี้จะบอกให้ยูรชนไป ก็อเมริกาเขาปล่อยให้นักหนังสือพิมพ์ นักข่าวไป ของ
 เราก็ดูตามไป เรื่องนั้นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติทั้งนั้น ถ้าเผื่อให้ไปแล้วกลับมา
 ทำนจับหรือไม่จับอะไรอย่างนี้ ในที่สุดรัฐบาลนี้จะพลอยมัวหมอง ถูกหาว่าถูกเขา
 คำหาอยู่เรื่อยไป นี่คือผลของพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ว่าสกัดกั้นหลักวิชานั้น หลัก
 วิชา เรื่องคอมมิวนิสต์คืออะไร กระผมก็ขอให้ท่านทั้งหลายได้ฟังท่านสุวิชฯ ๖ ประเทศ
 ๒ กันแล้วกัน ความจริงท่านยอมรับอยู่ในตัวเมื่อตะกั้นพูดถึงแหลมสนแดนดินเวีย
 หลายประเทศที่ท่านได้เดินทางไปท่องเที่ยว ท่านบอกว่าหลวงพระบางได้ซิ เพราะ
 ประเทศบ้านเมืองเขามันดีนี้ มีการประกันภัยสังคม มีการศึกษาสูงเร้นทยอมรับแล้วว่า
 เขาไม่ต้องป้องกันความดีด้วยการออกกฎหมาย เขาป้องกันตัววงการกระทำดี กระผม
 ได้เคยพูดที่สมทรว นีและนอกสภาฯ ก็ครั้งหนึ่งจนเป็นเหตุให้ระบอบว่ากระผมเป็นคอม-
 มิวนิสต์ ว่าหากหากเมืองไทยจะเป็นคอมมิวนิสต์กันแล้ว รัฐบาลเป็นกษัตริย์จะเป็น
 ที่หลัง กระผมขอยืนยันอย่างไม่ถอนคำพูดประโยชน์อันจนกว่าจะมีเหตุการณเกิดขึ้นจริง
 ทำให้เห็นตรงกันข้ามและที่คุณสุวิชฯ ๖ ก็ยังมียืนยันแหลมสนนั้นเขาทำ สวิตเซอร์-
 แลนด์เขาดี เป็นหละการเด็กพระราชบัญญัติฉบับนี้มันบังคับรัฐบาลให้ต้องทำดี ถ้า
 ไม่ทำดีแล้วลัทธินั้นมา เหมียกันอย่างลมหนาวพัดมาจากทิศเหนือ เรายุประเทศไทย
 รัฐบาลนี้พยายามที่จะทำกำแพงกันให้จุกพำป้องกันไม่ให้ลมหนาวมา เหมียไม่ได้ ลม
 หนาวมันต้องมา แต่เราจะทำหน้าที่ต่างขนาดไหน จะไปกั้นลมด้วยอะไรนี่เพื่อบรร
 เทาคความหนาวเท่านั้นต้องหาก ป้องกันไม่ให้ลมร้ายมีมาหัดพระที่นั่งอนันตฯ นี้ลัทธิ
 นี้ไปเกิดสร้างภูเขากันลม มันเป็นไปไม่ได้ กังไม่ได้ กระผมคัดค้านนี้ ก็ชวนเฝ้าค

อีสานกำลังเป็นเครื่องมือนี่ที่ผู้พิทักษ์ของนักการเมืองท้องถิ่นภาคอีสานอย่างโน้น ๆ ออ.
 อ่างภาคอีสานแห่งหนึ่งอย่างนี้ แล้วคอมมิวนิสต์ก็เหมือนจะชกชกชกที่โน่นตัวร.
 เพราะอะไร, ก็เพราะรัฐบาลนี้กับรัฐบาลที่ล่วงแล้ววอยหลังไปตั้งแต่เปลี่ยนแปลง
 การปกครองเอาใจใส่ใน้อย ครั้นเราพูดขึ้นว่าไม่เอาใจใส่, ก็ว่าดีเทียบรัฐบาล ราษฎร
 กระทบกระทั่งอยู่ ผู้พูดก็เป็นคอมมิวนิสต์ อย่างคุณกลิ่น ๆ ก็พูด ใคร ๆ ก็พูดมา
 แล้ว ก็เพราะจะไม่บอกว่าเป็นผลของการมีพระราชบัญญัติขึ้นอย่างไร หรือรัฐบาลจะ
 บิดปากไม่อยากจะรู้ความจริง ถ้าอย่างนั้นก็ดี เลิกระบบสภา ขันเสียเอาอย่างนั้น
 ง่ายกว่า ไม่ต้องเสียเงินเลือกผู้แทนราษฎรมา ผมเข้าใจอย่างนี้ คราวนี้แทนที่
 รัฐบาลนี้หรือรัฐบาลก่อน ๆ จะสนใจเป็นพิเศษในภาค ที่กันดารแห้งแล้งก็กลับไม่เอา
 ใจใส่ นี่บรรยายไปก็นอกเรื่อง ที่นี้พอมันออกยกรกเข้า คนมันออกยากไม่ต้องอธิบาย
 เหตุผล มันก็อยากให้มาดีที่ว่า เอาคอมมิวนิสต์ คอมมูใหญ่อะไรเอาทั้งนั้น ก็เรา
 เห็นตัวอย่างแม่หลายประเทศอย่างที่ท่านสุวิเศษได้บรรยาย ก็เพราะเหตุนี้เองกระผม
 จึงคิดว่าการป้องกันลัทธิที่นั่นต้นเหตุมาจากอะไร ต้นเหตุมาจากอะไร เราก็ป้องกัน
 ใฮ้นั้น ท่านจะไปยกเอาตัวอย่างพระเจ้าซาร์ รัสเซียที่โหมมาเทียบกันนั้นไม่ได้
 เมืองไทยนี้มีพระเจ้าแผ่นดิน กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมไม่ใจกล้าว่าถึงพระ
 บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วยความศุภมิตร ถ้าท่านอ่านประวัติศาสตร์ของชาติ ไทย
 เห็นเจ้าแผ่นดินไทยพระองค์ใดกระทำความเป็นที่น่าชาคความเคารพสักการะ แล้ว
 กระผมอยากจะอ่านหนังสือตำราเล่มนั้นเหมือนกัน อเมริกาออกกฎหมาย เรียกว่าพระ-
 ราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ก่อนโทรดแอคท์ (Communist Control Act) แต่เขาไม่ได้ทำ
 อย่างนี้ หลักการเขามีว่า เขาป้องกันไม่ให้สมาชิกของพรรคนี้ทำใฮ้ โน่นใฮ้นี้ไม่ให้
 มีสิทธิอย่างนี้ต่างหาก ไม่ใช่เขาห้ามการกระทำ การกระทำมันมาจากความคิด
 จากความเชื่อ จึงจริงอยู่ที่เขมอกว่านั้นไม่ได้ป้องกันการคิด นั่นน้ป้องกันการกระทำ
 นี้เวอร์ตั้ง (Wording) ใช้ถ้อยคำเสียงกฎหมาย ความจริงได้ป้องกันลัทธิคอมมิว-
 นิสต์เหมือนฉบับ พ.ศ. ๒๔๗๖ — พ.ศ. ๒๔๗๗ นั้นเอง แล้วท่านรัฐมนตรีกระทรวง
 มหาดไทยยังบอกว่าการออกกฎหมายคราวนั้นเลิกกฎหมาย คราวนั้นคราว ๒๔๔๘ ที่
 คุณสุวิเศษ ๆ เล่าเหตุการณ์คราวนอกบังคับให้ต้องเลิก อันนี้เป็นเหตุการณ์ภายในให้เรา
 ต้องป้องกันลัทธิคอมมิวนิสต์ ท่านว่าอย่างนั้น เหตุที่เกิดกฎหมายฉบับนี้มา แต่ใน
 ขณะเดียวกันท่านก็อธิบายว่ามีคนบางการอยู่บ่ก็บังบ้าง เคารมดินเบา อย่างนี้ผมก็

เลยฟังไม่ออกว่ามีเหตุอะไรกันแน่ กฎหมายใหญ่ ไซ่สำคัญขนาดนี้ยกวันเดียว
 ไม่ก็ชั่วโง่ง เพราะฉะนั้นกระผมว่ามีหลายคนคงมีความคิดทราบดีกว่าที่ชอกราบ
 เรียบในประเด็น ๓ ข้อว่าเท่านี้ ประวัติทำไมถึงออกรวดเร็วถึงแต่ด้วยอย่างนั้น ผลที่
 ออกมาแล้วในแง่บริหาร เจ้าหน้าที่ทำอย่างไร ในแง่การเมือง นักการเมืองอะไรที่
 ไปใช้ประโยชน์ส่วนคนที่ไหนบ้าง หรือไม่ระหว่างพรรคต่อพรรค ระหว่าง
 บุคคลต่อบุคคล นี่เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณา แต่ก็ที่ตัวกฎหมายฉบับนี้ก็ดี วิธีออก
 กฎหมายฉบับนี้ก็ดีชอบด้วยหลักวิชาแล้วหรือ กระผมอยากจะทำปัญหาให้ท่านผู้
 อภิปรายได้โปรดให้ความกระจ่าง ไม่ใช่ว่าอ้างลัทธิคอมมิวนิสต์ต้องอย่างนั้น ๆ
 อธิบายไปว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาของคุณหมดแล้ว ขอให้วาระดีสักหน่อย
นายฟอง สิทธิธรรม (อุปสราขาน) : ครับ ผมขอกราบเรียนท่าน
จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ทางรัฐบาลรู้สึกว่าการ

หมายฉบับนี้จะรับหลักการไม่ได้ เพราะเหตุว่าในกฎหมายฉบับนี้ถ้าท่านผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลายจะได้พิจารณาแล้วก็มีหลักการอันหนึ่ง คือในการที่จะส่งเสริมระบบการ
 ปกครองประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทยนั้นให้สถิติสภาพตลอด
 ไปนั้นเป็นหลักที่สำคัญ เพราะฉะนั้นทางพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้นลัทธินี้มา
 ไม่ได้ เพราะไม่มีพระเจ้าแผ่นดินหลาย ๆ พระองค์ ๑๖๐ องค์ นี่แหละมันจะหัวเห
 เพราะเหตุว่าเราเอาเรื่องส่วนตัวบ้างเรื่องอะไรต่ออะไร ซึ่งทั้งประชาชนให้คิด
 อย่างทั้งที่เราได้ยินได้ฟังกันอยู่ นี่พระเจ้าแผ่นดินหลาย ๆ องค์นี้รับ มันจะนิยมที่
 ลัทธิคอมมิวนิสต์มาได้ ไม่ใช่อย่างนั้น กฎหมายเอาหลายคนพูดถึงมีแต่รับ
 เท่านั้นที่ไม่ได้ มีแต่ไปแล้ว แล้วที่นี้กระผมอยากจะสรุปลงแก่เพียงว่า การที่จะ
 ร้องกันลัทธิด้วยหรือออกกฎหมายนี้มันดีหลักวิชา หรือกระผมจะเข้าใจผิดไปอย่างไร
 ก็ไม่ทราบ ขอท่านระลึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรัสเซียตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๐ หรือ
 แอ่งหลังจากนั้นจนถึงบัดนี้หลายประเทศได้ห้าม จนเอาเคียมระบอบรัฐไม่ไหว แล้ว
 การออกกฎหมายว่าท่านจะถือแบบอย่างกระผมจะขอยกตัวอย่างบ้างเท่าที่ได้ ไปศึกษา
 มา และได้ตามดู จากทำหรับตัวว่า ท่านผู้ที่ไม่มา ล่วงฟิลิปปินส์เราออกกฎหมาย
 คอมมิวนิสต์จริง ออกแล้วเร็ว ๆ ยังไม่ประกาศ ก็ยังไม่ได้พิมพ์แพร่หลายเข้ามาสู่
 เมืองไทย นั้นไม่ใช่เร็วของอย่างเมืองไทย ก็ขอกระผมยกตอนนั้นดูกับคั้นไซ่อเมริกา

โดยรัฐบาลแยกเชื้อแยกชาติขูดพรวกอะไร ใช้นั้นก็เจ็บใจ ความเจ็บใจเพราะไม่พาสูก
 คอมมิวนิสต์ก็ยื่นมือเข้าไปช่วย ไม่ใช่ว่าเป็นคอมมิวนิสต์แล้วเขาอยากล้มรัฐบาล
 อย่างนี้ถ้าหาก มันตรงกันข้ามกับเมืองไทยเรา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรากะอะก็
 อ้างประเทศนั้นไม่ใช่ลัทธิของพระพุทธเจ้า เป็นลัทธิคอมมิวนิสต์คนอย่างอย่างนั้นคือ
 พวกที่พูดนั้นแหละเป็นคอมมิวนิสต์ เขาว่าเราเชื่อ เขาเล่าเราเชื่อต่างประเทศถ้าเรา
 เห็นชอบ ถ้าต่างประเทศมันเอาหัวต่างตีนเรามาตั้งทำตามอย่างเขาหรือ กระผมไม่
 ชอบที่จะเดินตามตูด ขอโทษ เดินตามหลังชาติอื่นเสมอไปไม่รู้จักคัดเลือกรู้จักเลือกกัน
 อย่างนี้ แต่ว่าถ้าหากจะเดินตามบ้างผมก็มีตัวอย่าง เพราะในรัฐธรรมนูญนั้นใน
 มาตราหมวดที่ ๑ กิติ หมวดที่ ๒ กิติ และเกือบจะทั้งเล่มก็ปรากฏว่ามีหลักการใน
 รัฐธรรมนูญของเราเนี่ย เมื่อเอาไปเทียบกับหลักการของคอมมิวนิสต์แล้วหมายความว่า
 เป็นกายขัดกันตรงกันข้าม ทั้งจะยกตัวอย่างในหมวดที่ ๑ เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์
 ลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นจะมีพระมหากษัตริย์ก็ไม่ได้ นอกจากนั้นเกี่ยวกับศาสนาหลัก
 คอมมิวนิสต์นั้นก็ไม่มีศาสนา ซึ่งในการที่จะมีอยู่ข้างนี้ก็เกี่ยวกับการโฆษณา แต่ว่าใน
 รัฐธรรมนูญของเราเนี่ย พระมหากษัตริย์ต้องทรงเป็นพุทธมามกาตั้งนี้เป็นต้น
 แล้วนอกจากนั้นในหมวดที่ ๒ ของรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของคนไทย
 ท่านจะเห็นได้ว่าล้วนแต่ให้เสรีภาพแก่ประชาชน เมื่อสรุปแล้วลัทธิคอมมิวนิสต์นั้น
 ไม่ได้ให้เสรีภาพแก่ประชาชนดังเช่นในหมวดที่ ๒ ของเรา ราษฎรจะไปทำมาหากิน
 จะตั้งถิ่นฐานที่ไหนจะไปไหนก็ได้ แต่จะเกณฑ์แรงงานไม่ได้ เหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้าจะ
 ไม่ชักตัวอย่างในนั้น เพราะว่าท่านทั้งหลายคงทราบดีแล้วว่า ในรัฐธรรมนูญนั้นเขา
 เขียนไว้ว่าประการใด แต่ว่าเมื่อเราได้พิจารณาในรัฐธรรมนูญของเราเช่นนี้แล้ว
 ทางรัฐบาลจึงมีความเห็น ว่าใน การที่เราจะไป เอาการ ปกครอง ในประเทศอื่น ที่เขา
 ปล่อยให้มีพรรคคอมมิวนิสต์ ให้มีการเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างเช่นในประเทศ
 อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส นั้นไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญของเราเนี่ยได้เขียน
 ไว้อย่างหนึ่ง รัฐธรรมนูญของเราไม่เหมือนกับรัฐธรรมนูญของประเทศเหล่านั้น
 เพราะฉะนั้นเมื่อเราพิจารณาตามรัฐธรรมนูญนี้เราจึงจะเห็นได้ว่า ในการที่รัฐบาล
 จะรักษาไว้ซึ่งระบอบรัฐธรรมนูญนี้ก็จำเป็นอยู่แล้ว ที่เราจะ ต้องมีกฎหมายป้องกันการ
 กระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ กฎหมายในการป้องกันการทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้น
 หลักสำคัญเมื่ออ่านดูแล้วจะเห็น ได้ว่าเรา ย่อมกับไม่ ให้มีการ ตั้งองค์การ คอมมิวนิสต์

เกิดขึ้นในประเทศไทย นี่เป็นหลักสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ และนอกจากนี้การที่จะเป็นองค์การคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยนั้นทั้งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้เสนอแล้ว เรามีหลักเกณฑ์ อยู่ ๒ อัน ๑. ค่ายลบล้างระบบการปกครองซึ่งมีพระมหากษัตริย์ ๒. อยาลบล้างลัทธิเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีการวิปริตพิสัยเกิดขึ้น และท่านทั้งหลายจะเห็นได้ว่าทั้ง ๒ ประการนี้ถ้ามีองค์การคอมมิวนิสต์เกิดขึ้นในประเทศไทยแล้ว หลัก ๒ ประการที่ว่านี้ก็ย่อมมีในประเทศไทยไม่ได้ ขอให้อีกที่หนึ่งว่า ลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นขัดกับข้อ ๑ มีพระมหากษัตริย์ไม่ได้ ในประการที่ ๒ ต้องวิปริตพิสัย ซึ่งท่านเห็นอยู่เองในประเทศคอมมิวนิสต์ทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นในการที่เราต้องมีพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ขึ้น ก็เพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลมาตั้งองค์การเกี่ยวกับการคอมมิวนิสต์เกิดขึ้นในประเทศไทย ถ้าหากว่าเราเลิกพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่เป็นปัญหาที่มีเสรีภาพซึ่งท่านสมาชิกบางคนบอกว่า ก็ปล่อยให้เขาตั้งสิ พระรการเมืองเมื่อเกี่ยวกับมีพรรคคอมมิวนิสต์เกิดขึ้นในประเทศไทย ก็หมายความว่าเมืองคอมมิวนิสต์เกิดขึ้น แล้วท่านยอมทราบอยู่ที่แล้วว่า พรรคการเมืองนั้นจะตั้งขึ้นได้มีอะไรบ้าง ต้องมีสมาชิก ต้องมีนโยบาย และนโยบายจะต้องไปจดไว้ที่กระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นเมื่อมีองค์การหรือมีพรรคคอมมิวนิสต์เกิดขึ้นท่านก็ต้องไปจดนโยบายไว้ที่กระทรวงมหาดไทย โดยกัศลอกเอา มาจากลัทธิคอมมิวนิสต์จะต้องบอกว่า ๑. พรรคของข้าพเจ้ามีพระมหากษัตริย์ไม่ได้ ๒. จะต้องวิปริตพิสัย ๓. จะต้องออกไปนอกประเทศไม่ได้ ๔. มีศาสนาไม่ได้ ๕. อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ นับถือพ่อนับถือแม่อะไรไม่ได้เหล่านี้ ปล่อยให้เสรีภาพกันหมด เพราะฉะนั้นในเรื่องเหล่านี้ถ้าหากว่าเราปล่อยให้ มี องค์การคอมมิวนิสต์ หรือ พรรคการเมืองคอมมิวนิสต์ ไปจดที่กระทรวงมหาดไทย และเขาก็มีเป็นพรรคขึ้นแล้ว พรรคการเมืองย่อมมีหน้าที่อย่างไร จะไปตั้งแล้วก็ไปจดทะเบียนเฉย ๆ ไม่ได้ท่านก็ต้องออกโฆษณาหาเสียงดำเนินนโยบายเหล่านี้ให้ราษฎรรู้ และมีพระราชบัญญัติว่าราษฎรที่อาจจะไม่ทราบถึงอันตรายของพรรคคอมมิวนิสต์ ก็อาจที่จะนับถือพรรคคอมมิวนิสต์กลับมา เป็นสมาชิกของพรรคท่านแล้วก็มีมากขึ้น ในที่สุดเมื่อมีการเลือกตั้งในสภา ฯ เมื่อราษฎรเข้าใจว่าพรรคคอมมิวนิสต์ดีอย่างไรอย่างนั้นอย่างนี้ตามเสียงในการ โฆษณาของท่านก็ จะได้ที่ นั่งในสภา ฯ มาก เยื่อได้ที่นั่งในสภา ฯ มากก็

หมายความว่าเกิดมีรัฐบาลคอมมิวนิสต์บริหารราชการ รัฐบาลเมื่อมีเสียงที่จะมา
แล้วในที่สุดจะทำอะไรก็หมายความว่าที่จะเกิดลึกลงกับรัฐธรรมนูญ แก้ไขรัฐ
ธรรมนูญไม่ให้มีพระมหากษัตริย์ก็ได้ อะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า
ในการที่มีพระราชบัญญัติป้องกันคอมมิวนิสต์นี้ คำว่าป้องกันไม่ใช่ไปรุกรานคนอื่น
เขา ไม่ใช่ไปแก่งคนอื่น ป้องกัน เพราะฉะนั้นในการที่เรามีพระราชบัญญัติ
ป้องกันองค์การคอมมิวนิสต์หรือไม่ให้มีพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้น จึงนับว่าเป็นหลักการ
อันใหญ่ที่จะควบคุมไม่ให้ลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ามาในเมืองไทย แล้วขยายตัวออกไป
เข้ามามีที่นั่งในสภาฯ. แล้วก็ล้มระบอบการปกครองในปัจจุบันนี้ นี่เป็นหลักการที่
เราจำเป็นต้องมี ถ้าเราไม่มี ก็มีองค์การคอมมิวนิสต์มีพรรคคอมมิวนิสต์และ
ดำเนินการตั้งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวนี้ เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจึงเสียใจที่จะรับพระราช
บัญญัตินี้ไม่ได้ ยังคงที่จะต้องมียู่ ในประการที่ ๒ ซึ่งข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด
สั้นสั้น คือมีการอภิปรายเกี่ยวกับการเศรษฐกิจว่า เศรษฐกิจของเราเมื่อไม่ได้ไป
คบกับประเทศจีน ไม่ได้ไปคบทางฝ่ายคอมมิวนิสต์แล้ว จะทำให้เศรษฐกิจของ
บ้านเมืองทรุดโทรมลงไปทุกวัน ข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องนี้เป็นงานนอกจากที่เกี่ยวกับ
หลักการของกฎหมายนี้ กฎหมายนี้เกี่ยวกับการปกครองป้องกันคอมมิวนิสต์ แต่
เมื่อท่านได้พูด ข้าพเจ้าในฐานะรัฐบาลก็ใคร่จะเรียนว่า การที่เรามีเศรษฐกิจแลกเปลี่ยน
สินค้ากับต่างประเทศนั้นไม่ได้อยู่ที่ว่า เราจะต้องไปขาย กับประเทศไหน ไปขาย
กับประเทศไหน โดยทั่วไปทั้งโลกนั้น นั้นไม่ใช่หลักการ เราไม่ว่าประเทศไหน
ค้าขายกันทั้งโลกทุกประเทศไม่ได้ขึ้นอยู่กับเรา ก็จำเป็นต้องเลือกค้าขายกับประเทศ
ซึ่งจะเกิดประโยชน์กับประเทศของตน ข้าพเจ้าได้เคยอธิบายในที่ประชุมหนังสือพิมพ์
หลายหนแล้วว่า ในการที่เราไปค้าขายอยู่ทุกวันนี้เราได้สำเร็จสมกับความปรารถนา
หรือไม่ ในฐานะรัฐบาลข้าพเจ้าก็บอกความสำเร็จแล้ว เพราะเรามีของอะไรเราขาย
ออกไปหมด ทั้ง ๆ ที่เราไม่จำเป็นต้องไปขายในประเทศจีนแดง ข้าพเจ้าเห็นว่าตาม
รัฐธรรมนูญเศรษฐกิจก็บอกว่าไม่มีข้าวจะขาย น้ำมันและหุงอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ข้า
วของเราท่านไปถามดูไม่มีที่จะขายเพียงพอ เพราะฉะนั้นการค้าขายในระหว่างประเทศ
มันอยู่ที่หลักว่าสินค้าเรามี เราส่งออกไปได้หมดหรือไม่ บัดนี้มันส่งออกไปได้หมด
ข้าวจะไม่มีจะกิน จนกระทั่งนี้จะต้องห้ามกันอีกแล้ว เพราะฉะนั้นก็เป็นการสมประ
สงค์เราจะต้องไปค้าขายกับจีนแดงอีกทำไม ทั้งนี้เมื่อค้าขายกับจีนแดงแล้ว ก็เกี่ยวกับ

การแลกเปลี่ยนเงิน เกี่ยวกับศุลกากรค้าระหว่างประเทศ ข้าพเจ้าได้เคยอภิปรายในที่นี้แล้วว่า ผลที่เรามีเงินอยู่ในต่างประเทศนั้น เราต้องการเงินที่มีคุณค่าเป็นเงินที่อยู่ในสกุลที่แข็ง หมายความว่าแลกเอาไปใช้ได้ทั่วโลก เราค้าขายไปกับจีนแดงแล้ว ข้าพเจ้าได้เคยกล่าวแล้วไปได้เงินจีนแดงมา ไปซื้อของในอเมริกาได้ใหม่ มันไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ค้าขายกับจีนแดง แต่เราขายกับอเมริกา เรามีเงินดอลลาร์ เราไปซื้อของในจีนแดงก็ได้ ในรัสเซียก็ได้ นี่ก็เห็นได้ชัดคือว่าเราได้ทำการค้าขายในเวลาสั้น ๆ ศุลกากรค้าระหว่างประเทศบางปีก็ได้กำไรมาก บางปีก็เสมอตัว แต่เมื่อสรุปผลรวมแล้ว ศุลกากรค้าระหว่างประเทศก็ทำให้เงินตราต่างประเทศของเราอีกตราแลกเปลี่ยนมีเสถียรภาพอยู่จนกระทั่งทุกวันนี้ ๕๗ ต่อ ๑ ปอนด์ ๒๐ บาทเศษ ๆ ต่อ ๑ ดอลลาร์ เพราะฉะนั้นในเรื่องเกี่ยวกับการเศรษฐกิจระหว่างประเทศ รัฐบาลได้ศึกษามาจากผู้รู้ทั่ว ๆ ไปตลอดจนกระทั่งในสภาเศรษฐกิจ หลักการนั้นคือ ๑. เรามีสินค้าให้มันขายได้หมดในราคาที่ดี ๒. ได้เงินที่ได้สกุลที่เป็นเงินแข็ง จะเอาไปใช้ได้ทั่วโลก นี่เป็นหลักการใหญ่ และรัฐบาลก็ได้ทำ ๒ ประการนี้ดีแล้ว ทั้งนี้สำหรับเกี่ยวกับสินค้าที่จะมาจากจีนแดง ข้าพเจ้าจะเรียบเรียงวิธีปฏิบัติ เราจะค้าขายกับจีนแดงโดยตรงจะไปค้าขายอย่างไร เราเล่นเรือไปจีนแดงเวลานี้ประเทศอื่นเขาห้าม เรามีเรือรบป้องกัน แม้จะมีใครเขาไปขายไปขายในจีนแดงโดยตรง จะไปซึ่งก็ได้ รัฐบาลของเราที่เขาคงควบคุมหน้าหน้าอยู่ เขาก็จับเอาไป แต่เขาก็ยังกรุณาเขาปล่อยมาให้ ก็คือวิธีปฏิบัติมันก็ทำไม่ได้ ที่นี้จะทำได้ในขณะนี้สินค้าที่มาได้ก็มาจากฮ่องกง ก็กระทำกันอยู่แต่ว่าคนไม่นิยม ในฮ่องกงมีสินค้าของจีนแดง คนเขาไม่ซื้อ เพราะว่าสินค้าเหล่านั้นคุณภาพห่วยไม่ดี ท่านทั้งหลายก็เห็นสินค้าจีนสู้ญี่ปุ่นไม่ได้หรือสินค้าญี่ปุ่นจะสู้สินค้าฝรั่งได้อย่างไร ทั้งนี้ก็เกี่ยวกับธรรมชาติ เขาศึกษามาก่อน เขาทำมาก่อน เราจะไปไปซื้อสินค้าซึ่งคนฝึกหัดใหม่ทอมั่วฟังจะได้ ทำไปราคาหมกซึ่มก็แพงจะเป็น เมื่อก่อนมาแรก ๆ ก็กำลง ๔ บาท เต็มวันก็ไม่มีใครซื้อ เพราะว่า ๔ บาทมันใช้ได้ ๓ วัน ข้าพเจ้าซื้อ ๘๐ บาทหรือ ๑๐๐ บาท มันใช้ห่วย บ้างก็คิดว่านี่เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจ ขอย้ำว่าการเศรษฐกิจที่เราไม่ฟัง ต่อกับฝ่ายคอมมิวนิสต์นั้นเราได้ทำครบถ้วนตามหลักเศรษฐกิจ ของเราขายไปหมด สินค้าที่เราต้อง

อะไรเร็วให้มาหมด เงินเราก็ได้สกลที่มีค่าที่จะใช้ ใต้ทั่วโลก และนอกจากนั้นคุณลักษณะการค้าเราก็ไม่ได้เสียเปรียบใคร นี่ก็เป็นอันหนึ่ง

อีกอันหนึ่งเกี่ยวกับข้าพเจ้าตามหลังไม่ตามหลังจักรวรรดินิยม ข้าพเจ้าก็สงสัยก็อยากจะพูดเล่นสำนวน คำว่าจักรวรรดินิยมหมายความว่าอะไร จักรวรรดินิยมมาจากโบราณ คือคนที่ล่าเมืองขึ้น เขาประเทศอื่นเขามาอยู่ใต้ปกครองของตน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็เลยสงสัยคำว่าจักรวรรดินิยมของบางท่านที่ได้กล่าว หมายถึงใครกัน เพราะสหรัฐอเมริกาที่ดี อังกฤษก็ดี ฝรั่งเศสก็ดี เมืองขึ้นที่เขามีแต่ก่อนเป็นจักรวรรดินิยม เคียนี่เขาเลิกไปแล้ว เขาปล่อยไปหมดแล้ว ส่วนฝ่ายประเทศคอมมิวนิสต์นั้นสิ ในแหลมบอลข่าน ซึ่งการที่อยู่กับใคร ออกไปไหนก็ไม่ได้ อยู่กับรัสเซีย รูเมเนีย โปแลนด์ ประเทศลิทัวเนีย ลัตเวีย เช็กโกสโลวาเกีย อะไรต่าง ๆ ธิเบตเหล่านี้ แมนจูเรีย เกาหลีครึ่งหนึ่งอยู่กับใครและออกไปไหนได้ ไม่ได้อยู่กับฝ่ายคอมมิวนิสต์หรือ เพราะฉะนั้นคำว่าจักรวรรดินิยมข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่ฝ่ายเสรีประชาธิปไตย เห็นฝ่ายของฝ่ายทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ เพราะว่ายังคมเมืองขึ้นเข้าไว้แยะ ถ้าปล่อยข้าพเจ้าก็จะเปลี่ยนคำพูดว่าไม่ใช่จักรวรรดินิยม แล้วนอกจากนั้นยังมีอีกซึ่งไม่เกี่ยวกับกฎหมายนี้ คำว่าเป็นกลาง ประเทศไทยควรจะเป็นกลางไปเดินตามกันตามหลังอเมริกาทำไม ไปเข้าซีโต้ทำไม ข้าพเจ้าบอกแล้วว่าซีโต้มันเป็นองค์การอันหนึ่งซึ่งเราจัดขึ้นเพื่อป้องกัน ไม่ใช่รุกราน เพื่อรักษาความสงบตามกฎบัตรสหประชาชาติมาตรา ๕๑ คนอื่นจะจัดขึ้นก็จัดได้ ทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ก็จัดขึ้นอย่างที่สำคัญาวอร์ซอว์การทหารก็เหมือนกัน นาโต้ ซีโต้ สัญญาออร์ซอว์ก็จัดขึ้นไป ก็ไม่มีใครเขาห้าม ถ้าเป็นไปตามมาตรา ๕๑ ของกฎบัตรสหประชาชาติคือเกี่ยวกับการป้องกันไม่ไปรุกรานผู้ใด เขย่งจัดไป ได้ เพราะฉะนั้นเกี่ยวกับปัญหาซีโต้มันคนทุกประเทศมีเสรีภาพทำได้เป็นปกติทุก ๆ กันไป เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสงครามขึ้น แล้วนอกจากนั้นจะให้ประเทศไทยเป็นกลาง ข้าพเจ้าได้เคยเรียนในที่ประชุมหนังสือพิมพ์แล้วว่าเวลานี้ประเทศต่าง ๆ ต้องการคำว่าเป็นกลาง ดีหรือว่าต้องการความยุติธรรม ในกลุ่มประเทศที่เป็นกลางมีกี่ประเทศ แล้วเมื่อท่านเข้าแล้วท่านก็ได้รับความเป็นธรรม เมื่อมีผู้ใดเขามารุกรานประเทศเราจากประเทศที่ประกาศนโยบายเป็นกลางกระนั้นหรือ ท่านไปต้องการจากประเทศเหล่านั้นก็ไม่สามารถที่จะทำได้ ทางเศรษฐกิจของประเทศที่ประกาศตนเป็นกลางก็ไม่แข็งพอ ฐานะของการ

ทหารก็ไม่ตั้งพอ เพราะฉะนั้นจะให้ความเป็นธรรมแก่ประเทศกลุ่มเป็นกลาง
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย แต่ว่ารัฐบาลนั้นก็ตั้งคนเป็นกลางเหมือนกัน กล่าวคือ หมาย
ความว่าเป็นกลางแล้วบอกด้วยความยุติธรรมที่จะ กล่าวคือเขาเป็นสมาชิกสหประชา
ชาติ เพราะฉะนั้นเราจึงยึดหลักสหประชาชาติ สิ่งใดที่เรามีเรื่องเกี่ยวข้องกับคนชั้นในโลกนี้
รัฐบาลนี้เสนอเข้าสู่สมัชชาที่ประชุมของสหประชาชาติ เมื่อสหประชาชาติตัดสิน
ประการใดเราเป็นสมาชิกเราก็ปฏิบัติตามนั้น และเท่าที่เป็นมาแล้วสหประชาชาติ
ได้ตัดสินความมาแล้วให้ความเป็นธรรม ไม่ใช่ความเป็นกลางแต่อย่างเดียว ...

นายทวิศักดิ์ ตรีพลี (ขอนแก่น) : ไม่ใช่แถลงนโยบายของรัฐบาล นี้
พิจารณาจะยกเลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์หรือไม่ เท่านั้นเองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งเถิด ไปรายนะ ข้าพเจ้าจะฟังอยู่แล้วท่าน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ขอใจมาก เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในการที่เราไม่ได้เข้ากับทางด้านเป็นกลางนั้นก็เพราะเหตุที่เราได้ยึด
หลักสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีอะไรสิ่งอะไรที่เกิดจากสมัชชาสหประชาชาติ
แล้วข้าพเจ้าก็เห็นว่าเราก็ควรจะพูดกัน ณ ที่นี้ เราได้ทั้งความเป็นธรรมด้วย และ
ได้ความเป็นธรรมทั้งโลกอีกด้วย เพราะฉะนั้นในการที่เราป้องกันไม่ให้คอมมิวนิสต์
เกิดขึ้นในบ้านเรานั้นก็เพื่อที่จะป้องกันไม่ให้ประเทศของเรามีคน ซึ่งอยู่ในกลุ่มซึ่ง
ส่งเสริมความเป็นกลาง นี่ก็เกิดจากฝ่ายลัทธิคอมมิวนิสต์นี้ เพราะต้องการที่จะให้
ประเทศในเสรีประชาธิปไตยนั้นได้ผลออกจากประเทศเสรีประชาธิปไตย เพื่อไปอยู่
เป็นกลางจะได้ตัดกำลังของฝ่ายเสรีประชาธิปไตยให้อ่อนลง เพราะฉะนั้นในการที่เรา
ป้องกันไม่ให้ประเทศเราตกเป็นฝ่ายคอมมิวนิสต์นั้น หรือไม่ให้มีเสียงฝ่ายคอมมิวนิสต์
เข้ามามาก หรือไม่มีองค์กรคอมมิวนิสต์นั้นจึงจะนับว่าเป็นคุณประโยชน์ในการที่เรา
จะส่งเสริมสหประชาชาติอีกด้วย ข้าพเจ้าขอจบ

นายคำมูล สุทธิจันทร์ (นครราชสีมา) : ก่อนอื่นผมอยากจะขอชี้ประ-
เด็นให้เห็นว่าคอมมิวนิสต์มันเกิดขึ้นในเมืองไทยเสียแล้ว ตามหลักฐานที่ขณะนั้นผม
ยังเป็นนักเรีงนชั้นมัธยมปีที่ ๗ และปีที่ ๘ ไปกวตวิชาอยู่ ผมเห็นรัฐบาลชุด พ.ศ.
๒๔๙๕ นั้น มีบุคคลหนึ่งในคณะรัฐบาลชุดนั้นได้พูดขึ้นมาว่า พุทกับหนังสือพิมพ์
และชี้หน้าหนังสือพิมพ์ว่าพวกคุณสนับสนุนในหลวงหรือ ในฐานะที่บุคคลผู้นั้น
สังกัดอยู่ในคณะรัฐบาล และในเมื่อพูดขึ้นมาดังนั้น ผมก็เห็นว่ามันผิดกฎหมายว่า

ด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์มาตรา ๕ คือว่าผมคิดว่าได้มีพระกระตือรือร้นการ
อันเป็นคอมมิวนิสต์เกิดขึ้นแล้ว คือว่าในเมื่อเตรียมการว่าด้วยการกระทำอันเป็น
คอมมิวนิสต์มาตรา ๓ อีก คือเมื่อท่านพลต่งนั้นก็แสดงให้เห็นว่าท่านพยายาม
จะล้มล้างระบบพระมหากษัตริย์ ในเมื่อเพียงแต่เตรียมการอันมาตั้งนี้แล้วผู้รักษา
กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้เอาเข้าไปพิจารณาแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็น
ว่าผู้รักษากฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้เอาเข้าไปพิจารณาแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
จึงเห็นว่าผู้รักษากฎหมายฉบับนี้ก็คงจะเป็นคอมมิวนิสต์ไปทั่วๆ แล้วทั้งนี้ในฐานะ
บุคคลผู้นั้นอยู่ในคณะรัฐบาล ก็ในเมื่อเป็นดังนั้นแล้วก็แสดงให้เห็นว่ารัฐบาล
ชุดที่แล้วมานั้นเป็นคอมมิวนิสต์ทั้งคณะ แล้วทั้งนี้นอกจากนั้นผู้แทนฝ่ายสนับสนุนรัฐ
บาลในฐานะเป็นผู้ไว้วางใจรัฐบาลก็ในเมื่อเรื่องมันเกิดขึ้น ดังนี้ที่ท่านยังสนับสนุนให้
รัฐบาลที่เป็นคอมมิวนิสต์บริหารประเทศชาติอยู่ ข้าพเจ้าก็จะถือว่าผู้แทนพวกนั้นก็ค
อมมิวนิสต์ด้วย นี่ท่านสมาชิกและท่านผู้เป็นประธานฯ ที่เคารพโปรดกรุณาพิจารณา
อันนี้ดูด้วย และในเมื่อมีคอมมิวนิสต์เกิดขึ้นดังนี้ เจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติ
ตามกฎหมายอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็จึงถือกฎหมายป้องกัน
การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้มันเป็นเครื่องมือของนักการเมือง ไม่ใช่เป็น
เครื่องมือในระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ข้าพเจ้าก็มานั่งคิดดูอีกที เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๘
ปลายปี มีสถานทูตของประเทศคอมมิวนิสต์นี้ ประกาศรับสมัครนักเรียนเก่า
ไปศึกษาในประเทศคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าคนหนึ่งซึ่งจะไปสมัครสอบในครั้งนั้น
แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามข้าพเจ้าอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าจึงถอนเสีย
นี้เพียงแต่ข้าพเจ้าจะเข้าไปศึกษาสิทธิของเขาเท่านั้นก็ยังไม่เหมาะแล้ว ข้าพเจ้าจะ
ไปเป็นคอมมิวนิสต์เสียแล้วอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่อง
มือของนักการเมือง แล้วทั้งนี้ที่ข้าพเจ้าจะไปสอบนั้นไม่ใช่หมายความว่าข้าพเจ้า
นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าจะเข้าไปดูว่าในประเทศอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ที่พวก
เรากล่าวหาเขาเป็นคอมมิวนิสต์นี้ มันมีกฎหมายป้องกันการกระทำอันเป็นประชา
ธิปไตยหรือไม่ ข้าพเจ้าต้องการเข้าไปดูตรงนั้น แต่รัฐบาลก็มาห้ามเสียก่อน ดิต
ตามเสียก่อน ดังนี้มันไม่ถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย แล้วทั้งนี้ตามระบอบ
ประชาธิปไตยโลกเสรีประชาธิปไตยค่ายตะวันตกของเรามี ซึ่งสมาชิกบางท่าน
ก็พูดขึ้นมา แล้วว่าเรามีพรรคคอมมิวนิสต์กันก็ได้ แต่เพราะเหตุใดในเมื่อเราเป็น
ประเทศประชาธิปไตยเหมือนกันเราทำไมเราถึงมีกฎหมายอันนั้นไม่ได้ ทั้งนี้ท่าน

นายกรัฐมนตรีก็พูดขึ้นมาแล้วสักครู่ที่ว่า การที่เราให้มีพรรคคอมมิวนิสต์ไม่ได้ ก็เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญของเขาคงละเอียดยิ่ง เช่นในไต้หวันและฮ่องกง จะเห็นทั้ง เขาไม่ได้ ก็ในเมื่อเราเป็นประชาธิปไตยให้เขาดังขึ้นมามี ประชาชนต่างหากเป็นผู้ชี้ขาดว่าเขาจะเอาพรรคคอมมิวนิสต์เข้ามาบริหารประเทศเขาหรือเปล่า ไม่ใช่อยู่ที่รัฐบาล ก็ในเมื่อหลักการของเขาที่ เขาจะเป็นอย่างไรช่างเขาเป็นไร เขาจะเป็นพรรคคอมมิวนิสต์ก็ช่างเขา ไม่มีประชาชนคนใดที่จะต้องการให้ประเทศชาติหรือให้ตัวของ เขาไปตกอยู่ในความลำบาก ตรากตรำทั้ง ที่เรา มาว่า พวกคอมมิวนิสต์ เป็นพวก ที่ล่อลวงทำคดีให้กับมนุษย์ ในเมื่อข้าพเจ้ามองเห็นดังนี้แหละข้าพเจ้าจึงยกเลิกกฎหมายฉบับนี้เสียแล้วที่นี้มีสมาชิกท่านหนึ่งกล่าวอีก...ไม่ให้เสรีภาพแก่ประชาชนในการตั้ง พรรคการเมืองคอมมิวนิสต์นี้ ผมเห็นว่ารัฐบาลนี้แก่อย่างที่ว่า รัฐบาลนี้เป็น รัฐบาลของประชาชน ก็ในเมื่อรัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของประชาชน แล้วก็ประชาชน เขาเลือกตั้ง ผู้แทน ๆ ของเขาเข้ามาอย่างนี้ ก็ในเมื่อผู้แทน ๆ ของเขานี้มาเป็นปาก เป็นเสียงแทนเขา ธรรมดาจะให้ผู้แทน ๆ ของเขานี้ตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้นมา รัฐบาล นี้ก็ไม่ให้ตั้ง เขาที่ รัฐบาลยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ไป ข้าพเจ้าคนหนึ่งละที่จะพิจารณาว่าควรจะต้องจัดตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้นมาหรือ เปล่า ถ้าหากว่าข้าพเจ้าศึกษาดูแล้ว ว่าลัทธิคอมมิวนิสต์นี้มีประโยชน์แก่ประเทศชาติบ้านเมืองของข้าพเจ้า ๆ ก็จะต้อง เมื่อข้าพเจ้าตั้งขึ้นมาแล้วประชาชนไม่เห็นดี ด้วย พรรคของข้าพเจ้ามันแก่ลึบไปเอง ไม่ใช่อยู่ ๆ กฎหมายมาห้ามมาหักกัน การที่ออก กฎหมายมาห้ามมาหักกันพวกข้าพเจ้าอย่างนี้ ทำให้พวกข้าพเจ้ากระหายน้ำที่อยากจะรู้ ว่าคอมมิวนิสต์ที่แท้จริงนั้นคืออะไร เมื่อข้าพเจ้ากระหายกระหายดังนี้ ข้าพเจ้าก็จะ เข้าไปศึกษาตั้งที่ข้าพเจ้าพูดนั้น รัฐบาลก็มากักกันมีหน้าซ้ำแล้วรัฐบาลนี้ก็สั่งห้าม มิให้มีการเดินทางเข้าไปอยู่ในประเทศที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์นั้น ที่นี้ท่าน ประชาชน ๆ ที่เคารพ ที่ข้าพเจ้ากล่าวไปแล้วเมื่อสักครู่ที่มีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ก็เกิดขึ้นแล้วเมื่อสมัยรัฐบาลที่แล้วมานั้น ข้าพเจ้าก็จะขออภิปรายขอไว้ก่อน สมาชิกหนึ่งคิดว่า เราควรจะยกเลิกกฎหมายอันนี้ใหม่ การจะรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ ใหม่ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ ก็คือว่ากฎหมายบังคับกัน การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ฉบับที่ข้าพเจ้าถืออยู่นี้ มันเป็นเรื่องมือของนักการ

เมืองไปเสียแล้ว ไม่ใช่เป็นกฎหมายของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยขอให้ท่านสมาชิกโปรดพิจารณาด้วย

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : เมื่อท่านสมาชิกได้พูดก็ใคร่จะขอเสนออีกต่อไป คือในประการแรก ก็บอกว่ากฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้บอกมาแล้วว่าเป็นองค์การห้ามองค์การคอมมิวนิสต์แล้วก็มีผลเสียผลดีอย่างไร นอกจากนั้นยังมีอีก ข้อหนึ่งซึ่งฝ่ายค้านได้เสนอ บอกว่ากฎหมายฉบับนี้เป็น เครื่องมือของฝ่ายรัฐบาลที่จะปราบปรามฝ่ายค้านและคนอื่น ๆ ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนว่าในการที่ท่านอภิปรายเช่นนั้น เป็นการที่ผิดในความรู้สึกของทางฝ่ายรัฐบาล เพราะเหตุว่าการใช้กฎหมายนั้น ทางฝ่ายรัฐบาลไม่ได้เป็นคนใช้ ถ้าใช้ที่จะลงโทษคนนั้นจะเป็นหน้าที่ของศาลตามรัฐธรรมนูญปรากฏชัดว่า การลงโทษคนตามกฎหมายเป็นหน้าที่ของศาลโดยเฉพาะ ไม่ใช่หน้าที่ของบุคคลใด เพราะฉะนั้นถ้าหากผู้ใดเคราะห์ร้ายที่ถูกศาลตัดสินลงโทษแล้วจะมาโทษทางตำรวจ จะมาโทษทางกรมอัยการ จะมาโทษทางรัฐบาลว่าเป็นการใช้เป็นเครื่องมือกดขี่ข่มเหงอย่างไรได้ อำนาจตุลาการของเรายังมีอยู่บริบูรณ์ รัฐบาลเองก็เคารพต่ออำนาจตุลาการตั้งเช่นสมาชิกประเภทที่ ๒ ทางรัฐบาลก็ตีความตามรัฐธรรมนูญว่าควรตั้งได้ แต่เมื่อศาลเพียงแต่ให้ความเห็นว่าตั้งไม่ได้ รัฐบาลก็ไม่ทำ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ การใช้กฎหมายลงโทษคนนั้นเป็นหน้าที่ของศาล ถ้าเราบอกว่าคนที่ถูกตัดสินลงโทษไปนั้นไม่ได้รับความเป็นธรรมได้รับการกดขี่ข่มเหงก็เป็นการที่เราจะไปลงโทษศาลหรือตุลาการเขามากไป ซึ่งทางรัฐบาลก็ไม่ยินดีสนับสนุนในเรื่องนี้ ที่นี้ท่านอาจจะอ้างต่อไปว่าได้รับความกดขี่เพราะตำรวจ ฯ ในขณะนั้นตำรวจเองก็ไม่มีอำนาจ เพราะว่ามีศาลแขวงซึ่งกำลังจะขยายออกไปแล้ว เมื่อใครจะขออนุญาตจะจับ ตำรวจจะไปจับผู้ใด ถ้ามีศาลแขวงเราก็ต้องไปขออนุญาตต่อศาลแขวงก่อนถึงจะไปจับได้ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะไปจับคนลุ่มลุ่มห้ำหั่นทำไม่ได้ จะไปออกกฎหมายจับใครนั้นตำรวจนอกจากประสบเหตุเฉพาะหน้าถึงจะจับได้ นอกจากนั้นไปตรวจจะไปค้นจะไปจับใครต้องไปเสนอคดีต่อศาลแขวงก่อน ศาลอนุมัติให้จับเราจึงไปจับได้ เพราะฉะนั้นในการที่จะบอกว่ากฎหมายทุก ๆ ฉบับที่ออกไว้เป็นเครื่องมือของรัฐบาลกดขี่ประชาชน ถ้าอย่างนั้นเอาเล่มใด ๆ ตีกันว่ากฎหมายอาญามีตั้งหลายร้อยมาตรา เอาอันนั้นไปกดขี่คนยังดีกว่าอีก อันนี้

มันมีนิดเดียว เพราะฉะนั้นสรุปก็อยากจะกราบเรียนว่า ขอปฏิเสธว่าในการลงโทษ
คนเกี่ยวกับเอาคนเข้าคุกเข้าขังหรือไปประหารชีวิตเป็นหน้าที่ของตุลาการ

นายศิริินทร์ รักศรีวงศ์ (ชมพร) : ผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
ล้มเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ ที่กระผมสนับสนุนร่าง
พระราชบัญญัตินี้ก็ โดยมีเหตุผลอยู่ว่าตามพระราชบัญญัตินี้มีชื่อว่าพระราชบัญญัติป้อง
กันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ แต่เมื่อได้พิจารณาสาระสำคัญในตัวพระราชบัญญัตินี้
แล้วมันไม่ตรงกับชื่อ เพราะว่าในมาตรา ๓ กฎหมายฉบับนี้ ได้บัญญัติไว้ว่าการกระทำ
อย่างไรบ้างถือว่าเป็นคอมมิวนิสต์ แล้วก็ในมาตรา ๕ ก็กล่าวลงโทษผู้กระทำที่เป็น
คอมมิวนิสต์นั้น ฉะนั้นในสาระสำคัญในตัวบทกฎหมายถ้าจะพิจารณากันทุกๆ มาตรา
แล้วหาใช่เป็นพระราชบัญญัติที่ขบขั่นการกระทำที่เป็นคอมมิวนิสต์ ไม่ แต่เป็น
พระราชบัญญัติที่ลงโทษผู้กระทำผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ ที่นี้ก็การที่ข้าพเจ้าได้สนับ
สนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ขอเรียนว่า ความจริงข้าพเจ้าเองก็มีความเลื่อมใสในลัทธิ
ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ แล้วก็มีวามเคารพ
ต่อศาสนาและรัฐธรรมนูญ แต่อย่างไรก็ตามถึงเหตุผลของพระราชบัญญัตินี้
แล้วก็เห็นว่าไม่ตรงต่อสาระสำคัญที่กล่าวไว้ เมื่อมีอันหลังไปอีกสัก ๗-๘ ปี พระ
ราชบัญญัติว่าด้วยคอมมิวนิสต์นั้นได้มีอยู่เหมือนกัน เช่นว่าดูเหมือนจะในรัฐบาลเจ้า
คุณหมโนฯ หรือเจ้าคุณเพศลฯ สาระสำคัญที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยคอม
มิวนิสต์นั้นตรงต่อเหตุผลทุก ๆ ประการ คือเขาเรียกชื่อว่าพระราชบัญญัติว่าด้วย
คอมมิวนิสต์ และก็ได้อีกว่าการกระทำในตัวบทไว้ว่า คือได้นิยามคำไว้ว่า การ
กระทำอะไรบางอย่างที่เป็นคอมมิวนิสต์ ที่นี้เรามาเทียบตามหลักสากลที่ขบในหลักวิช
แล้วเห็นว่า เขาบัญญัติการกระทำไว้ตรงต่อหลักสากลว่าสิ่งอะไรบางอย่างเป็นคอมมิวนิสต์
โดยเฉพาอย่างอื่นว่ากันตามหลักวิชา กระผมพอทราบแล้วว่า ไม่ใช่เป็นความรู้อของ
กระผมเอง แต่ว่าเป็นหลักที่มีอยู่ตามที่ได้ศึกษามาว่าหลักคอมมิวนิสต์นั้นมีสาระสำคัญ
อยู่ที่การรวบรวมหลักทรัพย์สินของเอกชนมาเป็นของรัฐเสียทั้งหมด จะใช้ค่าตอบแทน
หรือไม่ ใช้ค่าตอบแทนนั้น มันไม่ใช่สาระสำคัญ เพราะว่าถึงพุดถึงว่าการใช้ค่า
ตอบแทนแล้ว รัฐบาลจะไปใหญ่ซึ่งกว่าจะสาวยกเอาใช้ค่าตอบแทน ที่นี้คำว่า
เป็นกรรมนั้นอีก เจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้วางมาตรฐานว่าสิ่งใดเป็นกรรม ที่นี้

การกระทำที่ว่า อาจจะเป็นการรวบรวมทรัพย์สินของเอกชนเข้าเป็นของรัฐหรือไม่ อันนี้อยู่ที่ว่า ถ้าหากว่าต้องการที่จะเอาทรัพย์สินของเอกชนทั้งหมดมาเป็นของรัฐแล้ว ไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็เป็นคอมมิวนิสต์ทั้งนั้น ที่นี้สาระสำคัญมันมีอยู่ เช่นตามพระราชบัญญัติเก่า ๆ ที่เคยมีมาได้บอกไว้ชัดว่า การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้นเป็นอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขากล่าวว่า การที่จะให้ทรัพย์สินของเอกชนมาเป็นของรัฐทั้งหมดนั้นแหละเป็นวิธีการของคอมมิวนิสต์ หรือมีภาษาอังกฤษไว้ในวงเล็บของพระราชบัญญัติเก่าว่า แนชชั่นแนล เร็วอลลิชัน ออฟ แลนด์, อินดัสตรี, แคปิตัล ออร์ เลเบอร์. (National revolution of land, industry, capital or labour) แปลว่าการที่ทำให้ที่ดินทั้งหมด อุตสาหกรรมทั้งหมด ทุนทั้งหมด และแรงงานทั้งหมดมาเป็นของรัฐ นั่นเป็นการกระทำที่เรียกว่าคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ว่าสาระสำคัญที่เป็นคอมมิวนิสต์ในพระราชบัญญัติเก่ากับฉบับใหม่นี้ก็แตกต่างกัน ในฉบับนี้บอกไว้ชัดว่าสิ่งที่เป็คอมมิวนิสต์นั้นได้แก่การเลิกล้มระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข กระผมขอกราบเรียนถามว่าในประเทศอเมริกาเป็นคอมมิวนิสต์หรือเปล่า เป็นประชาธิปไตยหรือเปล่า มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขหรือเปล่า ในประเทศจีนได้วันที่เป็นมิตรดีของไทย เขายกย่องว่าเขาไม่ใช่เป็นคอมมิวนิสต์ เขาเป็นประชาธิปไตยหรือเปล่า มีพระมหากษัตริย์หรือเปล่า นี่หลักการของเราออกจะบัญญัติคอมมิวนิสต์ใหม่ขึ้นในโลกเสียแล้วสำหรับประเทศไทย ฉะนั้นจึงไม่เหมาะสมประการหนึ่งในพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำ อันเป็นคอมมิวนิสต์

ที่นี้ประการที่ ๒. ในข้อที่ว่า การเลิกล้มระบบเศรษฐกิจโดยทำให้เอกสิทธิ์ในทรัพย์สินหรือปัจจัยในการผลิตของเอกชนตกเป็นของรัฐ โดยวิธีการฉ้อหรือวิธีอื่นใด อันไม่ใช่ให้ค่าตอบแทนโดยความเป็นธรรม อย่างนี้รัฐบาลก็ถือว่าเป็นการกระทำที่เป็นคอมมิวนิสต์ แต่ที่นี้ว่ากันอย่างง่าย ๆ ถ้าหากว่ารัฐบาลมีบัญญัติกฎหมายของรัฐนั้นว่า อธิปไตยกรรมมหาชาติไทยหรืออธิปไตยที่ดินอาจจะจัดสรรเพื่อประโยชน์ของรัฐ เช่นให้คนเช่าอะไรต่าง ๆ ก็ได้ เช่นปรากฏอยู่ในกฎหมายที่ดินฉบับใหม่ นี่ก็เป็นโอกาสที่กระทำและแย่งทรัพย์สินมาเข้าเป็นของรัฐได้ อนึ่งในกฎหมายที่ดินนั้นได้บอกไว้ว่า ถ้าหากว่าประชาชนไม่ไปแจ้งการครอบครองภายใน ๑๘๐ วันถือว่าสละสิทธิโดยเจตนา อย่างนี้สิทธิหรือกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นก็ตกเป็นของรัฐเหมือนกัน นี่ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลพยายามที่จะดึงเอกสิทธิ์ในทรัพย์สินของเอกชน

มเห็นของรัฐแล้วโดยวิธีเสด็จกฎหมายแล้วก็ไม่ผิดพระราชบัญญัติฉบับนี้ นี่ว่าด้วยพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ฉบับนี้จึงไม่ตรงต่อสาระสำคัญที่กล่าวไว้

อนึ่งเมื่อค้นดูในพจนานุกรม โดยเฉพาะที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษก็บอกไว้ตรง ๆ ว่า ลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นทรัพย์สินสมบัติของเอกชนมาเป็นของรัฐแล้วก็ให้สมาชิกของรัฐแต่ละคนกระทำการที่ตนกระทำงานที่ตนยินดี แล้วก็ให้สมาชิกของรัฐแต่ละคนได้รับผลตามที่จำเป็นเท่านั้น ก็คือทำงานตามที่เขาให้กระทำให้ แล้วก็ให้กินตามที่เขากะให้กิน นี่เป็นลัทธิคอมมิวนิสต์ที่พจนานุกรมของสากลเกือบทุก ๆ ฉบับได้รับรองไว้

ที่นี้หลักการที่ราชบัญญัติในกฎหมายคอมมิวนิสต์ฉบับนี้ผมเห็นว่าผิดหลักการสากลอย่างแรงซัดที่เห็นว ไม่ตรง แต่ถ้าจะฟังเสียงเอาว่าเรามุ่งหมายเอาประเทศไทยเป็นประมาณดังที่ ขพล ว่า นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวไว้ว่า ที่เราเขียนกฎหมายฉบับนี้ขึ้นนี้เพื่อจะปฏิบัติตามนโยบายหรือตามรัฐธรรมนูญ ของ พระราชอาณาจักรไทย อันนี้ก็ถูกอยู่ แต่ไม่ควรจะใช้ชื่อว่า ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

ควรจะใช้ชื่อไว้ตามกฎหมายอาญา ดังที่ท่านสมาชิกได้กล่าวแล้วนั้นดูเหมือนจะเหมาะกว่า จำเประยาน ๆ ที่เคารพ ก็เมื่อว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการป้องกันแต่มีตัวกฎหมายไม่ได้ป้องกันเลย แต่ลงโทษผู้กระทำผิดที่เห็นว อย่างนั้นมันจึงไม่ตรงกับชื่อ ทั้งนี้กระผมจึงเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรจะเลิกล้มตามที่ท่านสมาชิกได้ร่างขึ้นไป

นอกจากนั้นถ้าจะว่ากันถึงเหตุผลในทางประวัติศาสตร์ ท่านที่กระผม ข ที่เคารพและท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย กระผมขอเรียนถามสัญชาติของมนุษย์ทั่วไปว่า มนุษย์เรานั้นน้อยกว่าแต่มนุษย์เลย แม้แต่ว่ามดมันก็ยังสะสมอาหารสะสมที่ข่อยซากจะมีเอกลักษณ์ของมัน และมนุษย์คนเรานั้นทุก ๆ ท่านก็ปรารถนาที่จะมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน อากาศจะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นของ ๆ ตัว เมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมเห็นว่าโดยเฉพะอย่างซึ่งประเทศไทยนี้ถ้าหากว่าคนเรายังจะมีอะไร ๆ เป็นกรรมสิทธิ์ของตัวไว้ โดยไม่ขัดขวางและไม่เป็นการเคียดชังแล้ว ทุก ๆ คนก็จะไม่เลื่อมใส

ในลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นอันขาด แม้กระทั่งในรัสเซียเองข้าพเจ้าขอเรียนว่า เรือนจามควรรู้สึกในหลักของเหตุผลหรือในหลักลยอียค (Logic) ว่าแม้ชาวรัสเซียเองก็หากว่าจะมีลัทธิ ใดๆ ที่ป้องกันความเดือดร้อนให้ผลดีกว่า การที่จะเป็นคอมมิวนิสต์แล้วทุกคนไม่เอาความเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะว่ารัสเซียเองก็ข่อยซากจะเลิกลูก

ลูกก็อยากจะไปเยี่ยมพ่อ. ยี่หมแม่ อันนี้ถ้าหากว่าเราจะสืบสวนดูให้ที... แม้ในวังเค็...
 เองก็ยังจะคงมีอยู่ความรักลูกรักเมียรักพ่อรักแม่ยังมีอยู่ตามธรรมดา... แต่เพราะ
 เหตุไคร้เสียจึงเป็นคอมมิวนิสต์ อันนี้เราต้องกันถึงเหตุผล ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ
 และท่านสมาชิกทั้งหลาย เหตุผลนี้แหละเป็นหลักฐานสำคัญที่สุดที่เราควรจะนำมาใช้ ใน
 การปกครองเพื่อจรรโลงโลกและประชาชนในชาติของเราให้อยู่สมบูรณ์เป็นสุข... ถ้า
 หากว่าเราไม่ค้นหาเหตุผลแล้วเราก็ไม่พบจุดอันนั้น... อันเหตุผลที่สำคัญนั้นมีอยู่ว่าจะ
 เป็นการปกครองในลัทธิใด ๆ ก็ตามถ้าหากว่าเราให้มนุษย์เรา... ได้มีความ เป็นอยู่ พก
 สมควรแก่สภาพแล้ว ก็มีความยุติธรรมพอสมควรแล้ว ท่านจะบอกว่าประชาธิปไตย
 ก็ตาม ท่านจะบอกว่าเผด็จการก็ตาม สมบูรณาญาสิทธิราชย์ก็ตาม ประชาชนทั้ง
 ชาติจะยกนิ้วให้กับท่าน เพราะนี่ตรงต่อสัญชาตญาณของมนุษย์... ที่นี้ถ้าหากว่าเรา
 จะบอกประกาศตรง ๆ ว่าเราเอนตัวคอมมิวนิสต์หรือไม่ต้องการมีคอมมิวนิสต์... ถ้าการ
 กระทำของเราก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับประชาราษฎร และประชาราษฎรมีความ
 เป็นอยู่อย่างผิดเคืองแล้วก็ไม่สม่าเสมอกัน... แล้วก็ไม่ได้รับความยุติธรรมตามสมควร
 เมื่อเป็นเช่นนี้ถึงแม้เราจะออกพระราชบัญญัติ ออกไปอีกเป็นจำนวนร้อย จำนวนพัน
 หรือว่า จะสั่งใช้ตำรวจ มาไว้เต็ม พระราช อาณาจักรไทย ก็หา สามารถ ที่จะ ป้อนกัน
 คอมมิวนิสต์ได้ ไม่ ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นมันมีชั้นได้ก็ด้วยความผิดใจ
 คือไม่สามารถที่จะเป็นอยู่อย่างมนุษย์ชนธรรมดาอย่างนี้แล้ว... ก็คล้าย ๆ กับว่าไปขอ
 อาศัยศาลาวัด... ถึงไม่ใช่เป็นของ ๆ เรา ก็ช่างเถอะ... แต่ปราศจากความเดือดร้อน
 เท่าที่เป็นอยู่ในบ้านที่ทหารณที่สุด... คนเราจึงวิ่งไปหาคอมมิวนิสต์ ทั้งในประเทศไทย
 ของเรา... ถ้าจะป้องกันคอมมิวนิสต์จริง ๆ แล้ว... ข้าพเจ้าขอเสนอว่าตามหลักการที่นัก
 ปราชญ์ ได้พูดมาแต่เก่าก่อนซึ่งข้าพเจ้าเคารพอยู่ว่า... ประการแรกขอให้ผู้นำของ
 ของประเทศ หรือผู้ที่สามารถ จะคลบนี้กาล การบริหาร ของ ประเทศนั้นตั้งอยู่ในหลัก
 แห่งมโนธรรมมีศีลมีสัตย์... นี่เป็นประการแรก ประการที่ ๒... ถ้าหากว่าเราได้ผู้นำ
 ตั้งอยู่ในศีลในสัตย์... ซึ่งข้าพเจ้าก็คิดว่า... ๆ พล... นายกรัฐมนตรีของเรา... ก็มีหลักกัน
 อยู่ในจิตใจเหมือนกัน... แต่การแสดงออกจะได้ครบถ้วนหรือไม่ยังเป็นปัญหาอยู่... แต่
 ยังมีอยู่ว่าถ้าหากว่าบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นผู้ใหญ่ของประเทศ... มีหลักจิตใจอยู่ในศีลสัตย์
 แล้ว... ก็จะได้คิดเสียโทษเนทาอย่างยั้งพุกกันตรง ๆ ว่า... รัฐมนตรีที่ตั้งอยู่ในศีลสัตย์
 ภัย... เมื่อมาร่วมงานกันแล้ว... พอดีคณะรัฐบาลของเราเป็นที่เชิดดึงของบรรพชา

ข้าราชการประจำทั้งปวง ข้าราชการประจำทั้งปวงที่เคารพกษัตริย์หรือครุฑปักษีขึ้นข้าง ๆ หนา ๆ มากี่จะละความประพฤติผิดอันนี้ทิ้งเสีย เมื่อละความประพฤติผิดแล้วประชาชนทั้งหลายเมื่อเห็นว่าข้าราชการทั่วประเทศได้กระทำในทางที่ถูกต้องอันเป็นที่น่าเคารพนับถือ บรรดาประชาชนก็จะมีความเคารพในข้าราชการเหล่านั้นแล้วก็จะยกย่องประพฤติกติ เพราะเห็นว่าเมื่อกระทำดีได้ก็ แล้วคนก็ยกย่องในความดี เมื่อยกย่องในความดี ประชาชนก็จะรู้จักรักกันเอง และรักรัฐบาล ถ้ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลประชาธิปไตย ประชาชนก็จะรักเหมือนกัน แล้วไม่ต้องกลัวคอมมิวนิสต์จะเข้ามา นี่แหละเป็นมูลเหตุที่สำคัญที่สุดและเป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุดในการที่จะระบ่งกันคอมมิวนิสต์ได้ ส่วนพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้คัดค้านก็เพราะว่ามันไม่เคารพต่อหลักวิชา กฎหมายว่าเป็นการบ่งกัน แต่ในชื่อบอกว่าเป็นบ่งกัน แต่ว่าในหัวบทบัญญัติลงโทษผู้กระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ นี่ประการหนึ่ง แล้วการกระทำที่ถือว่าเป็นคอมมิวนิสต์ในกฎหมายฉบับนี้มีมันผิดต่อหลักสากลเขา ก็ไหน ๆ เราจะเกลียดคอมมิวนิสต์ หรือว่าเราจะแอนท์คอมมิวนิสต์ ก็ต้องแอนท์ให้ถูกตัว นี่คอมมิวนิสต์ก็ไม่ถูกไม่สะตั้ง สะเทือนในเรื่องนี้ เพราะคอมมิวนิสต์ก็อาจจะมาพักตัวภายในกฎหมายฉบับนี้ได้ ถ้าหากว่าคณะคอมมิวนิสต์นั้นได้เป็นรัฐบาลเสียเองเช่นรัฐบาลปัจจุบันนี้ถ้าจะเป็นคอมมิวนิสต์ขึ้นเมื่อไรก็ทำได้ตามกฎหมายฉบับนี้ไม่มีผิดกฎหมายฉบับนี้เลยเป็นคอมมิวนิสต์ได้ทันที หรือพิธีสมมติของเอกชนเราไม่รับ เราให้ค่าปฏิกรรมตามความเป็นธรรมเท่าไรเป็นธรรม ก็แล้วแต่ข้าราชการ ข้าราชการว่าเท่าไรเป็นธรรม ก็แล้วแต่ว่ารัฐบาลส่งไป ก็ทำได้ทุกสิ่งทุกอย่าง เหมือนว่ามีบ่งกันคอมมิวนิสต์ไม่ได้ ด้วยเหตุผลย่อ ๆ อย่างที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมานี้ ข้าพเจ้าจึงขอเสนอรับสนองร่างพระราชบัญญัตินี้ว่าสมานควรรับหลักการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : กระผมขอเรียนว่าขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้เตือนบอกมาให้เรายก ๆ ใจนี้เลือกเอารัฐมนตรีที่ดี ๆ มา ก็หมายความว่าคนเขาก็นับถือ ขอขอบคุณ ก็ได้เลือกที่ดีที่สุด ที่นี้ขอผมจะขอเรียนว่าเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่าไรเป็นกระบ่งกันไม่ให้โรคเข้ามาหาเราโรคคอมมิวนิสต์ ท่านที่เคารพทั้งหลายจะรู้สึกว่าคุณ มันจะอ่อนอย่างคุณพีร์ ๆ จะพอมอย่างใครก็ตาม แต่ว่าก็เป็นอินฟลูเอนซ่า (Influenza) กันทุกคน แล้วก็ตายทุกคน เป็นอหิวาต์ก็ได้ ที่นี้ถ้าคุณพอมก็คิดกันอ่อนก็ตั้งโรคนั้นไม่มีก็ไม่ตายกัน เพราะฉะนั้น

กฎหมายฉบับนี้จึงป้องกันไม่ให้ใครมั่งคั่งองค์เดียวโดยมั่งคั่งแล้วก็นำเงินไปมา
 แล้วก็เลือกที่จะทำอะไรก็ได้ที่ราบเรียบต่อที่ระบอบแล้ว หลักสำคัญที่บอกว่า
 กฎหมายฉบับนี้ไม่ตรงกับตัวบทที่ว่าเป็นการป้องกัน อันนี้เป็นการป้องกัน การป้องกัน
 กัน ๒ อันที่เราถือว่าสำคัญ ๑. ผู้เป็นประมุขคนหนึ่ง ๒. เกี่ยวกับทรัพย์สินของ
 ราษฎร เราต้องป้องกัน ๒ อันนี้ให้อยู่อย่างในเบ้าปัจจุบันในระบบของเสรี ท่านที่
 เคารพทั้งหลาย เพื่อพูดสั้น ๆ ในประเทศรัสเซียเมื่อก่อนนี้พระเจ้าแผ่นดิน มีพระเจ้า
 ชาร์ พอลสมเด็จพระเจ้าชาร์ลงไปแล้วประเทศรัสเซียเป็นอย่างไร เป็นคอมมิวนิสต์หมด
 ในประเทศฝรั่งเศสสมเด็จพระเจ้าหลุยส์ไปแล้ว ไปเป็นเจ้ากบฏแล้ว เวลานั้นก็มีพรรคคอม-
 มิวนิสต์ใหญ่โต เพราะฉะนั้นถ้าเรามีพระมหากษัตริย์อยู่ได้กฎหมาย เคารพต่อรัฐ-
 ธรรมนูญอย่างในทุกวันนี้ก็หมายความว่าท่านจะป้องกันอันใหญ่ไม่ให้ประเทศของ
 เรานั้นกลายเป็นคอมมิวนิสต์ในที่สุด ประการที่ ๒ เกี่ยวกับในข้อ ๒ เราป้องกันไม่
 ให้คนรับทรัพย์สิน ในเรื่องนี้รัฐบาลก็ให้ถือหลักอันนี้ ท่านจะเห็นว่าทุกประเทศใน
 รัสเซียที่เป็นคอมมิวนิสต์และประเทศจีน ทรัพย์สินสมบัติต้องเป็น ของรัฐหมด แล้ว
 ผลประโยชน์ขึ้นมาได้ก็ต้องไปให้รัฐบาล เพิ่งจะมาหย่อนกันเร็ว ๆ นี้ นี่อย่างนี้ถ้าหาก
 ว่า ๒ อัน พระมหากษัตริย์เป็นตำแหน่งแล้วมันไปก็ ไปเลยคือเพนดูลัม (Pendulum)
 แกว่งจากขวาก็เลยไปซ้ายสุดเลย อย่างที่เป็นในหลายประเทศ นอกจากนั้นในทาง
 เศรษฐกิจถ้ามันล้มไป หลักการรับทรัพย์สินเอามาได้อย่างนั้นนับว่าไร้คอมมิวนิสต์เลย
 อื่น ๆ เกณฑ์แรงงาน บังคับอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ต้องมีเปรสิเดียม (Praesidium) ต้อง
 มีที่ประชุมมาเลือกตั้งอย่างที่เขาทำในนั้น นั่นมันมาที่หลัง ถ้าเราป้องกัน ๒ อันนี้ ได้
 เราก็คือว่าประเทศเราไม่เป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นชื่อพระราชบัญญัติจึงเรียกว่า
 ว่า พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และนอกจากนั้นก็ใคร่ที่
 จะกราบเรียนว่า รัฐบาลนี้จะเคารพในหลักอันนี้และหลักรัฐธรรมนูญอื่น ๆ และ
 ตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ แล้วนอกจากนี้ที่ท่านอ้างว่ามีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
 การจัดสรรที่ดิน พระราชบัญญัติจัดสรรที่ดินไม่ ให้อำนาจเป็นของรัฐ รัฐเอามารวบรวม
 รวมเข้าไว้แล้วแบ่งให้ราษฎรไป รัฐไม่ถือไว้ เพราะฉะนั้นจึงนับว่าไม่ได้มีนโยบาย
 ในการที่จะรับเอาทรัพย์สินมาเป็นของแผ่นดิน ก็ประการหนึ่งเวลาเวนคืนที่ท่านบอกว่า
 ว่าอาจจะให้ราคาต่ำ การเวนคืนที่ดินนั้นต้องเสนอต่อสภา สภาเป็นคนกำหนด
 ราคาในท้องตลาดให้ ต้องมีอนุญาโตตุลาการและพระราชบัญญัติเวนคืน เพราะ

ฉะนั้นในการที่รัฐบาลจะเล่นสกปรกในการที่เรียกว่า โกงเอาพระราชบัญญัติ นั้นมาแวน
คืนที่มาเป็นของรัฐ ไม่ทำ แล้วใจก็ไม่ทำด้วย

นายสอง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าใช้หนังสือพิมพ์การอภิปรายมาเป็น
เวลานานตลอดจนกระทั่ง ข พลณ ข นายท ข ก็ได้ขึ้นอภิปรายแล้วถึง ๒ ครั้ง ในสภา
นี้เราย่อมเคารพความเป็นจริง แต่เดี๋ยวนี้เราไม่ค่อยจะเคารพความเป็นจริงกัน
พยายามที่จะปลุกความคิดให้กับบุคคลซึ่งไม่ค่อยจะรับผิดชอบต่อและไม่ควรจะทวงด้วย
เช่น ข พลณ ข นายกรัฐมนตรีท่านไปปลุกความคิดให้แก่ศาล และนำเพื่อศาลเขาย้อน
ถามมาว่า เขาก็วินิจฉัยกฎหมายอันนั้นตามกฎหมายที่สภา ข ออกและสภา ข ออกไป
ฝ่ายค้านมีน้อย รัฐบาลก็เป็นผู้ชนะก็ออกกฎหมายไป มีนอกร่างนี้ ก็วกกันไปก็วกกัน
มา และการเสนอกฎหมายที่จะยกเลิกกฎหมายกระทรวงทำขึ้นเป็นคอมมิวนิสต์นี้เจตนา
ของทุก ๆ คนทั่วประเทศ เอาความเป็นธรรมกันพิจารณาดีกว่าให้ตามทุกคนทั่ว
ประเทศไทยเขาต้องการใหม่ เราปกครองก็ไม่ต้องการที่จะเอาคนทุกคนเข้าไปสู่
ความคิด ท่านนายก ข เองก็ได้เคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ถึงแม้ว่าท่านจะไม่
เดินตามอเมริกัน แต่ว่าถ้าอเมริกันรับรองเงินแดงท่านก็รับด้วย ท่านพูดอย่างนี้ก็
เห็นชัดแล้วว่าท่านเดินตามทุกอย่าง อเมริกันเขามีกฎหมาย การกระทำอันเป็นคอมมิวนิ-
นิสต์เหมือนกันบ้างกัน แต่เขาไม่ได้ใช้อำนาจของกฎหมายนั้นเอาคนเข้ากระวาง
เหมือนอย่างประเทศไทย นักหนังสือพิมพ์ของประเทศอเมริกันได้เดินทางไปประเทศ
จีนแดงกลับไปเขาก็ไม่ได้พิจารณากันเอาเข้า กระวางเหมือน อย่างประเทศไทยที่ ไปมา
แล้ว เพราะฉะนั้นการออกกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าขอให้มีความคิดเห็นว่าการออก
กฎหมายฉบับนี้ ไปนั้นเป็นการเอาใจอเมริกามากกว่า ว่ากันตรง ๆ เพราะทรงว่า
ประเทศไทยนี้จะไม่ได้รับการสนับ สนุนการ ช่วยเหลือทาง เศรษฐกิจต้องมีผู้ เชี่ยวชาญ
กฎหมายได้พยายามอภิปรายเสมอ ซักแม้กระทั่งห้าเล่มที่ว่าเว้ายังฟังคนนั้นต้องฟัง
คนนี้ เป็นเพราะเหตุใดเมืองไทยถึงต้องฟังเขา ถ้าเราจะเป็นตัวของตัวเองแล้วไม่จำเป็น
จะต้อง เพราะฉะนั้นในความเป็นจริงของข้าพเจ้าแล้วกฎหมายหลายฉบับในการที่
เราควรจะทำ เราควรจะทำเปลี่ยนแปลงให้มาดีกว่านี้ โดยเฉพาะ เช่นกฎหมาย
การคลัง กฎหมายการ สุภาพ การวม กฎหมาย การพาณิชย์และกฎหมาย
ป่าไม้ กฎหมายสุขภาพบางฉบับออกไปแล้วไม่เคยใช้ ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน
และประเทศชาติ เขาออกกัน ประเทศไทยนี้ไม่มีความจริงเพราะกฎหมาย หันหน้า

ไปทางไหนเจอกฎหมายทั้งนี้ เหมือนอย่างโสมลงมูม พักไปทำมาหากฎหมายในโอะ
 จึงทำให้เราเป็นเมืองขึ้นในทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาอยู่ในขณะนี้ ประเทศ
 ไทยเราแม้แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ความจริง ขอประทานโทษ ข้าพเจ้า
 ไม่อยาก จะกล่าว หลอก ท่าน แต่ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ของเราก็ยัง อยู่ ได้
 กฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่เพื่อนอเมริกันของท่านน่าจะ อยู่เห็นอกกฎหมาย ท่านที่
 เคารพ ที่ข้าพเจ้ากล่าวอย่างนี้ก็เพราะว่ามาเช่าบ้านเขาไม่ให้ค่าเช่า เปิดไปแล้ว
 เอาผิดที่ไหน ถิ่นเหล่าเฒ่าชกเจ้าของร้านบาร์และผลสุดท้ายผู้จัดการร้านบาร์ต้องออก
 เงินเองแล้วไปเอาผิดที่ไหน ข้าราชการที่ทับคนตาย เปิดไปแล้ว เค้าเมืองไทยไม่ต้อง
 วีซ่า (Visa) เกือบจะไม่ต้องมีใบพาสปอร์ต (Passport) นี้หรือเพื่อนหมามีตรที่เขา
 เคารพคนไทย เป็นเหมือนอย่างมิตรของประเทศทุกประเทศ ถ้าในนามของสหรัฐ
 อเมริกาจะเป็นผู้ต่อมก็ตามจู้สแม็กก็ตาม อะไรก็ตามท่านมาซีศุลกากรมิ ได้กล้าตรวจ
 ทำประตุงหนึ่งว่าเมืองไทยนั้นไม่มีกฎหมายควบคุม แต่ท่านประธานฯ ที่เคารพ ขอ
 ให้พิจารณาด้วยความเป็นธรรมเถิดว่าเมืองไทยนั้นเป็นของไทย แต่การกระทำนั้นมัน
 ไม่ใช่ของไทยเสียแล้ว ที่นี้กฎหมายว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้นเราจำเป็น
 อะไรที่จะต้องออกมา เราจะต้องมาบังคับประชาชนผู้ซึ่งมีสิทธิที่จะศึกษาค้นคว้าตาม
 หลักความเป็นธรรมได้ เมื่อเป็นดังนี้เสร็จแล้วการใช้กฎหมายฉบับนั้นเป็นเครื่องมือ
 ของผู้ใช้อำนาจในการจะปกครองประเทศชาติมากกว่า ที่จะมาใช้ด้วยความเป็นธรรม
 ดังที่เพื่อนสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายได้เคยกล่าวไปแล้วและอภิปรายไปแล้วนั้น ฉะนั้น
 รัฐบาลนี้ชอบที่จะมีความเป็นธรรมแล้วกฎหมายฉบับนี้ ไม่มีประโยชน์อะไร นอกจาก
 จะเป็นกฎหมายที่เรินเพราะกำลังสำหรับจะใช้อำนาจ เพราะกฎหมายฉบับนี้จะใช้ ได้
 ก็ต่อเมื่ออิงกับกฎหมายอาญาและมีความจำเป็น สิ่งใดที่เราจะต้องเอากฎหมายว่าด้วย
 การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ทำให้ ประชาชนหัวนี้สะเทือน ทุกแห่งหน ที่กอนี้
 พ.ศ. ๒๔๙๕ รัฐบาลนี้เป็นรัฐประหารเปลี่ยนการปกครองมาเมื่อปี ๒๔๙๐ ก็ไม่
 เคยมีความยุ่งยากเหมือนดังที่เอากฎหมายฉบับนี้มาใช้กับประชาชน เสร็จแล้วท่านก็
 ล้ออ้างว่า เพราะความยุ่งยากจึงออกกฎหมาย มันเป็นการผิดที่ควรละทิ้ง ไปให้กับ
 ประชาชนโดยไร้เหตุผล เพราะฉะนั้นเมื่อประชาชนเขามีความคิดเห็นแล้วว่าควรจะ
 เลิกกฎหมายฉบับนี้ใน ท่านก็ไม่ฟัง ท่านก็ ไปอ้างหลักการเศรษฐกิจของผู้เขียนร่าง
 กฎหมายที่ ใ้้อภิปรายไปแล้ววันนี้ต่าง ๆ หลากประการ เพราะฉะนั้นในเมื่อเราจะ

เป็นประชาธิปไตยตามแบบของอเมริกันจำอยู่แล้ว ก็ขอเรียนถามและขอสงวน
คำพูดของท่านสมาชิกผู้มิเกี่ยวข้องกับจังหวัดชุมพรว่า อเมริกันจำเป็นประชาธิปไตยก็
ไม่มีพระเจ้าแผ่นดิน ทำไมเขาเป็นได้ แล้วไปถามรัสเซียก็ถาม ไปถามในจีน
ก็ถาม เขาก็บอกว่าเขาไม่ใช่เป็นคอมมิวนิสต์ ในเมืองจีนข้าพเจ้าเคยไป เขาบอก
ว่าไม่ใช่เป็นคอมมิวนิสต์ เขาเป็นประชาธิปไตยแผนใหม่ ต่างคนก็ต่างชีวิตกัน
แล้วเราทำไป ไปประเทศเขาลำบาก แล้วกลับมาก็ลำบาก ลำบากเพราะกฎหมาย
การกระทำอย่างนี้เป็นภาระเอาใจเขางานที่ไม่ถูก ท่านผู้เป็นประธานฯ ถ้าเราจะตายเพื่อ
ประเทศชาติทั้งหมดข้าพเจ้ายอม แต่ว่าเราจะตายเพื่อการเอาใจเพื่อนหมามิตรซึ่งจะ
บังคับเราแล้ว ข้าพเจ้าไม่ยอมแม้แต่กระพี้ก้นนี้ เพราะฉะนั้นการกระทำของรัฐบาล
นี้เป็นภาระกระทำเอาประชาชนเข้าคุกเข้าตาราง เอาไปฆ่าทิ้ง ยิงทิ้ง เพื่อเอาใจ
อเมริกันหมามิตรนั้นข้าพเจ้ายอมไม่ได้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมวตไปท่าน

นายสอง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ไม่มากหรอกครับ พอดี ๆ แล้วเป็น
อย่างนั้นจริง ๆ ท่านประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ขอให้ยู่ในประเด็นท่าน

นายสอง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ก่าตั้งจะเข้า เหตุอย่างนี้แหละท่านผู้
เป็นประธาน ฯ เพราะรัฐกิจภายในของเราก็ถูกบีบบังคับกันไปทุกขณะในเมื่อเรา
กฎหมายก็กักกันจากระทั่งว่าเราเอาตัวไม่ออก แต่ขอที่ย้อนสักนิดหนึ่งที่ว่าก็เราจะเปิด
กับคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชื่อนักหนาว่าเงินแดง ข้าพเจ้าไม่ใช่เป็นลูกพรรค
ลูกมือลูกใคร แต่ให้ความเป็นธรรม เพราะว่าเราอยู่ในพุทธศาสนา เราต้องเอาความ
เป็นธรรมเป็นที่ตั้ง ใจก็ไม่มีเหตุผล แต่เรื่องการค้าขายเราก็จะค้ากับเงินแดง
จะมีอะไร นั้นเป็นการตกลงระหว่างประเทศต่อประเทศ พม่าก็ตาม เขาอาจจะกักกัน
แล้วเราเอาของซึ่งกันเรียกว่าเป็นบาร์เตอร์ (Barter) ซึ่งกันและกันแล้วเป็นการแลกเปลี่ยน
กันนั้นเป็นวิธีของเขา แล้วถึงมาปะคำกับเงินแดงและได้เงินปอนด์ไป ทำไม่
เขามี ทำไม่เขาทำได้. ทุกประเทศที่ค้ากับเงินแดงมีทั้งนั้น แม้กระทั่งเบลเยียม ถ้า
หากว่าท่านจะอ่านหนังสือพิมพ์แล้วจะเห็นได้ว่าเบลเยี่ยมค้ากับประเทศจีน คำแล้ว
ยังแถมคำอีกว่ากับประเทศไหนไม่ค้ากับเงินแดงประเทศนั้นไม่มาก แล้วทำไมเขาทำได้

อังกฤษเขาก็ทำ อังกฤษเขาก็ทำ เขาไปมากันได้โดยสะดวก ทั้งอังกฤษ ฝรั่งเศส อเมริกันเองก็เป็นผู้ที่อยู่ในสหประชาชาติและมีอำนาจอยู่ในสหประชาชาติ เรียกว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในสหประชาชาติก็ได้ แต่ทำไมเขาทำ และทำไมเขาไปเสร็จแล้วเราจะอ้างว่าเขาสิ่งใด สิ่งใดที่เราต้องการนั้นเขาก็มีพร้อม และทำไมเราทำไม่ได้ ก็เพราะว่าเราพยายามที่จะกีดกัน พยายามที่สุดที่จะเอาใจในทางที่เราไม่มีโอกาสที่จะได้ให้การสนับสนุนการเศรษฐกิจของประเทศชาติ ให้มีความเจริญ เพราะเราติดอยู่กับกฎหมายฉบับนี้ จริงอยู่กระทรวงเศรษฐกิจบอกว่าใครจะค้ากับจีนแดงก็ไปให้แล้วไปแล้วกลับมาเข้าตาราง ท่านประธาน ฯ ไควมันอยากเข้า ตามท่านนายท ฯ ซี ท่านเคยเข้าแล้ว ท่านอยากเข้าไปอีกไหมไม่มี และเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วท่านจะบอกว่า จีนเบ็ดฟรี ไปได้ ไปได้จริง บางทีก็ไปไม่ได้ ไปเสร็จแล้วกลับมาเข้าตารางอย่างนี้เป็นต้น ก็ไม่มีใครต้องการ การกระทำอย่างนี้รัฐบาลถ้าหากว่ารัฐบาลที่จะเห็นใจประชาชนที่จะเป็น ประชาธิปไตยที่ สมบูรณ์ต่อไป ข้างหน้าแล้ว เราควรจะเปิดให้เขาไปแล้วให้เขามาวิพากษ์วิจารณ์ ประชาชนเป็นผู้ตัดสิน ประชาชนเป็นผู้รับผิดชอบ ความรักชาติมันไม่ใช่เพราะรัฐบาลนี้คนเดียวที่จะรัก ทุกคนย่อมรักชาติของเขา ทุกคนต้องป้องกันความเป็นเอกราชของเขา และทุกคนต้องการความสุขความเจริญ ท่านอย่าเอาใจท่านอย่าแอบอ้าง ท่านอย่าเอาอำนาจมาแอบอ้างว่าเอาใจราษฎรกว่าพวกประชาชน เช่นอย่างพวกข้าพเจ้าทั้งหลายเลย เราจึงมาพร้อมใจกันช่วยกันพิจารณาเหตุผลว่าสิ่งไหนควรไม่ควรดีกว่า สิ่งไหนควรแล้วประเทศเขาเป็นกลาง อย่างเป็นต้นว่า พม่า เขมร ทำไมเราถึงไปสอดแทรกกันว่าเขาไปไม่รอด เขาไปได้ และได้รับการช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกามากกว่าประเทศไทยเสียถึง ๑๐ เท่าตัวซ้ำ ท่านอย่าบิดเบือนความเป็นจริงเลย รัฐบาลที่เคารพ รับความเป็นจริง เสียบ้างเถิดว่าเรานั้นพลาดไปแล้ว เราไปพลาดเสียแล้ว จะไปอ้างว่าเรามีศีลธรรมต้องพูด แล้วที่ท่านไม่ทำให้เป็นสัจย์แล้วท่านจะให้ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างไร นี่แหละเรายอมรับความผิดและควรจะมาช่วยกันแก้ไขอย่างนี้ จึงจะชอบ จึงจะควร ใช่หรือไม่ ท่านประธาน ฯ แต่ว่าเราอย่าบิดเบือนความเป็นจริง ซึ่งความผิดนั้น ความจริงนั้นมันเกิดขึ้นแล้ว อย่าพยายามผลักความผิดให้กับผู้อื่นผู้ซึ่งไม่รู้เรื่อง นี่จึงจะเรียกว่าผู้ใหญ่นั่นหน้าเคารพนับถือ เพราะฉะนั้นกฎหมายที่เราจะยกเลิกไปนี้ ตามที่เราเสนอกฎหมายให้ยกเลิกกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมแก่สังคมทั้งหลายนั้น คงที่ท่านเพื่อนผู้มี

ฉะนั้นที่ท่านพูดก็หาความมากกว่า ในประการที่สอง ท่านบอกว่าทั่วประเทศนั้นเจ้า
 ค้ากับจีนแต่งเขาแลกเปลี่ยน เขาไปมา ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนว่า ในโลกภาค
 เอเชียเหล่านี้ตั้งแต่เมืองไทยภูเขาเทนเนสซีริมไปนั้น ส่วนไหนโดยมากอยู่ในอิทธิ
 พลของประเทศอินเดีย ท่านย่อมทราบอยู่แล้ว ใครไปทำมาหากิน บรรณกรชาว
 อินเดีย ชาวชิลอนทั้งนั้น แจกไปไม่ได้ สู้แจกไม่ได้ แต่ว่าตั้งแต่เมืองไทยไปทาง
 นั้นนั้นอยู่ในอิทธิพลของชาวจีน คือว่ามีเมืองใหญ่อยู่สองเมือง เพราะฉะนั้นจะเห็น
 ได้ว่าตั้งแต่ประเทศไทยลงไปมลายู อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดจีน เหล่านี้เรา
 เตือตรอนด้วยจีน เห็นใหม่ว่าเวียตนามต้องไล่จีนออกไป กัมพูชาก็ไล่ออกไปแล้ว
 ในประเทศลาว นี่เห็นใหม่ ที่อินโดนีเซีย ในฟิลิปปินส์เราต้องก็คึกกันในเรื่องเหล่านี้
 นี้พูดถึงจีนทั่วไปในเมืองไทยเรามีคนจีน ๓ ล้านคน ในเมืองพม่ามีเมื่อไรไปหากินก็
 ไม่ได้ ในอินเดียแจกไปหากินได้เมื่อไร เพราะว่าเขกเขาเก่งกว่าอย่างนี้ เขาก็ไม่รู้
 จะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นเราต้องระมัดระวังทางนี้ คนจีนมีในเมืองไทยราว ๓
 ล้านคน ถ้าเรายิ่งไปมากจีนเขาก็มาเมืองไทยเรามาก เรามีเยหรือ นี้พูดถึงเรื่องนี้
 ข้าพเจ้าก็รักชาติเหมือนกัน ถ้าเราไปได้เขาก็ขอมมาได้ เราส่งสินค้าไปได้ เขาก็ส่ง
 มาได้ แล้วเรา ๒๐ ล้านคนกว่าๆ เขา ๖๐๐ ล้านคน แต่สมัยก่อน เกี้ยวนี้ เศรษฐกิจ
 ยังตกอยู่ในมือของคนจีนเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นประเทศในภาคตั้งแต่ภูเขา
 เทนเนสซีริมมาทางตะวันออกนี้ จึงได้ระมัดระวังในมลายูเป็นอย่างไร เวลานั้นนายก
 รัฐมนตรีเป็นจีน — ในสิงคโปร์ — รัฐบาล ข้าพเจ้าไปแล้วมีชาวจีน มีชาวอินเดีย มี
 ชาวมลายู ในฟิลิปปินส์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอคำในฉนวนถึงไปบอกว่า จีนอยู่ใน
 ฉนวนต้องแปลงชาติเป็นฉนวนถึงจะอยู่ได้ ถ้าหากไม่แปลงชาติเป็นฉนวนจึงแยกออกไป
 ในกัมพูชาข้าพเจ้าได้รับรายงานแล้ว พวกชนจีนต้องออกไปอีกแล้ว เพราะเหตุว่า
 เข้ามาแล้ว มาบนลัทธิคอมมิวนิสต์ในนั้น แล้วก็ประเทศเหล่านี้เพราะฉะนั้นเราจึง
 บอกว่าในการที่ไปติดต่อกับชายจะต้องระมัดระวังอย่าให้เสียประโยชน์แก่เมืองไทยเรา

นายสุข รอบรู้ (นครพนม) : ผมได้นั่งฟังดูแล้วในเรื่องการที่ได้เสนอ
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาเพื่อให้เป็นการล้มเลิกไป ผมฟังทั้งฝ่ายเสนอและฝ่ายค้าน
 บัดนี้ผมขอชี้แจงว่าจะต้องพิจารณาในประเด็น หนึ่งพระราชบัญญัติบ่อนกั้นกระทำการ
 เป็นคอมมิวนิสต์นี้พิจารณาในแง่กฎหมาย ควรจะล้มเลิกหรือไม่ ผมขอเรียนว่าในแง่
 กฎหมายนั้นควรเลิก เพราะพระราชบัญญัติบ่อนกั้นการกระทำการเป็นคอมมิวนิสต์นี้มี

อยู่ในกฎหมายลักษณะอาญาแล้ว จึงเป็นอะไรที่จะต้องมีกฎหมายคอมมิวนิสต์ขึ้นอีก เพราะอีกประการหนึ่งกฎหมาย คอมมิวนิสต์ ฉบับนี้ก็ยังไม่บังผล ประโยชน์ ในทางที่จะ ตั้ยคุมครองให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นผู้ประพฤติดี และฝ่าฝืนข้อบังคับก็มีอยู่ ส่วนกฎหมาย พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ มีผลในทาง ซึ่งเป็น การ บังคับ และ ลงโทษผู้น้อย และอีกประการหนึ่งคนจนนั้นก็ยิ่งได้รับโทษ นี่ผมพูดในประเด็นของแง่กฎหมาย ซึ่งเสนอมานี้ให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่าควรจะเลิกหรือไม่ ส่วนผมเองนี้ขอสนับสนุน ว่าควรจะต้องเลิกไป ที่นี้มาพูดในประเด็นของแง่การเมือง ในแง่การเมืองนี้ผมขอ กราบเรียนว่าควรจะต้องล้มเลิกไปเหมือนกัน เพราะอะไร เพราะในทางปฏิบัติ คอมมิวนิสต์ซึ่งเกิดขึ้นมานั้นหาใช่เกิดจากรัฐผู้ยากจน ข้าราชการผู้น้อยนั้นหาได้ ไม่ เพราะคอมมิวนิสต์นี้เดิมทีเดียวนั้น ขอให้ท่านเง้ถึงในเรื่องประวัติศาสตร์ว่าเกิดจาก ข้าราชการทุจริตในรัสเซีย ข้าราชการคอร์รัปชั่น ข้าราชการทำการค้าขายกับพ่อค้า ซึ่งมีอิทธิพล นี้เรียกว่าเกิดในข้าราชการซึ่งทุจริต คอร์รัปชั่น ไม่เคารพต่อเอกราช และส่วนรวมของบุคคล นี้จึงเห็นได้ว่าในทางการเมืองนั้นควรจะต้องล้มเลิกกฎหมาย นี้ไป และขอเรียนโดยเฉพาะว่าข้าราชการในประเทศไทยปัจจุบันนี้ ในส่วนซึ่งมี อิทธิพลนั้นคล้ายกับข้าราชการรัสเซีย ในเมื่อครั้งพระเจ้าชาลส์ที่ ๑๖ กษัตริย์แห่งสวีเดน โคจรรับขันนอโรเหล่านี้เป็นต้น ของเดือน อย่างค้ำคั้นค้ำคั้น ทำขนบธรรมเนียม เหล่านี้เป็นสิ่งซึ่งเกิดขึ้นอยู่ในข้าราชการของประเทศไทย และกฎหมายฉบับนี้มิได้ ให้ข้าราชการผู้ทุจริต ผู้มีอำนาจเป็นคอมมิวนิสต์ทีเดียว ขอเรียนให้ที่ประชุมได้ ทราบเช่นนั้น แล้วอีกประการหนึ่งนอกจากนี้กฎหมายฉบับนี้ยังผลประโยชน์ให้แก่ ข้าราชการผู้ทุจริตนี้เป็นคอมมิวนิสต์แล้วบังผลประโยชน์ให้แก่พ่อค้าในประเทศไทยนี้ มีอิทธิพลอันยิ่งใหญ่แอบแฝงหากินกับผู้ที่มีอิทธิพลโดยอาศัยกฎหมายฉบับนี้ ผมจึง เห็นว่าพ่อค้าต่าง ๆ นั้นน่าจะมั่งมีเป็นเศรษฐี ห้างร้านบริษัทใหญ่ ๆ นั้นตั้งอยู่ได้ แต่ร้านบริษัทน้อย ๆ นั้นวันจะจะต้องล้มจมฉิบหายลงไป เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับ นี้ขัดข้องกับในทางการเมือง จึงขอให้ที่ประชุมพิจารณาว่าควรจะต้องเลิกใหม่ ส่วน ตัวผมเองนี้ขอเรียนให้ทราบว่า พ่อค้าต่าง ๆ นี้แหละจะเป็นคอมมิวนิสต์อีกทีหนึ่ง ที่นี้ขอกราบเรียนว่าเมื่อพ่อค้าและข้าราชการเป็นผู้ซึ่งอาศัยกฎหมายฉบับนี้ทุจริตคอร์รัปชั่นแล้ว รัฐบาลไม่สามารถจะปราบปรามได้ รัฐบาลนี้เองแหละคือเป็นรัฐบาล

คอมมิวนิสต์ ถ้าไม่เลิกกฎหมายฉบับนี้เสีย ฉันจะผมจึงขอเรียนให้ท่านสมาชิกถาวร
เกียรติในสภานี้ได้รับทราบเรื่องนี้ จึงใคร่ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรียุติ ได้ชี้แจงด้วยว่าใน
ทางการเมืองซึ่งกระผมกราบเรียนมาตามประวัติศาสตร์นั้น ในประเทศไทยนี้
ข้าราชการนั้นจัดเข้าอยู่ในลักษณะคอมมิวนิสต์ได้หรือไม่ แล้วรัฐบาลนี้เข้าได้หรือไม่
ไม่ตามประวัติศาสตร์ของรัสเซียมีมา นี้ในประเด็นที่หนึ่ง

อีกประเด็นหนึ่งขอกราบเรียนให้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจง
ว่า ข้าราชการของท่านไม่สามารถที่จะปรามปรามข้าราชการผู้อยู่ในอำนาจของท่าน
ให้มีศีลธรรมจรรยาดีงาม มีแต่คอร์รัปชันโกงราษฎรอยู่เรื่อย ๆ อย่างนี้เอาเปรียบ จะ
ถือว่าข้าราชการของท่านนั้นเป็นคอมมิวนิสต์ได้หรือไม่ และท่านจะปรามได้ไหม
ถ้าท่านไม่ทำเมื่อใดแล้วก็คือว่าฝ่ายข้าราชการและรัฐบาลนี้คือคอมมิวนิสต์ เพราะ
ฉะนั้นผมจึงขอให้เลิกกฎหมายอันนี้เสีย เพราะเป็นภัยแก่สังคม เป็นภัยแก่กรรมกร
เป็นภัยแก่หนังสือพิมพ์ เป็นภัยแก่ฝ่ายค้าน ผมขอจบเพียงเท่านี้

นายบุญช่วย มาประเสริฐ (สพบูรี) : ร่างพระราชบัญญัติการป้องกัน
การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้เหตุผลยังไม่ค่อยจะดี ผมจึงขอผ่านไปและขอเสนอ
ให้ยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา ถ้าผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา และมีผู้รับ
รองถูกต้องแล้ว ว่าอย่างไร เชิญ

นายชวน กิตติวีรพันธุ์ (นครพนม) : ความจริงพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นส่วนได้เสียของบ้านเมือง ก็จำเป็นจะต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีโอกาสได้อภิ
ปรายกันให้ทั่วถึง เพื่อที่จะชี้แจงเหตุผลให้ทางฝ่ายรัฐบาลได้ทราบ เพราะเท่าที่ได้
ตกลงกับทางฝ่ายรัฐบาลแล้ว ทางรัฐบาลนั้นก็ยอมที่จะให้ผู้เสนอนั้นได้อภิปรายได้
อย่างกว้างขวาง ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถือโอกาสขอเปิดอภิปรายต่อไป

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา และมีผู้
ที่ขอให้เปิดอภิปรายต่อไป ว่าอย่างไรคุณนั้น ๆ เชิญ

นายฉับ บุญชิต (อุบลราชธานี) : กระผมได้ทูลพระทัยบวาระแล้วขอให้พิจารณาในเบื้องต้นว่า กฎหมาย ๒ ฉบับนั้นเข้าหากัน แล้วก็มีสมาชิกท่านหนึ่งขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา เรื่องอื่นนั้นเรื่องอะไร มีไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วแต่คณะ นั้นมันเป็นไปตามข้อบังคับ หมายความว่าอาจจะมีหรือไม่มีก็ตามใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นสมควรจะได้พิจารณากันต่อไป ขอให้ไปตรวจมีขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา ไปตรวจมีขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นอันว่าพระราชบัญญัตินี้เป็นอันตกไป หมตราเบี้ยบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พลตรี น้อม เกตุญาติ	เล็ก จารุณี	งจทรายงาน
แก้ว สิงหะกเซนทร์	โฉมเฉลา สิพลากร	„
พล.ร.ต. ทศน์ กรานเลิศ	ฉันทนา ชานบ้อม	„
จรัส กมลเพชร	อุทุม พลอยสังวาลย์	„
เจริญ บัณฑิตโร	สุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ	„
วสันต์ อินทรสุต	ธนู บุญรังษิ	„
พล.ต.จ. ทม จิตรวิมล	เดือน ชวยชุ่ม	„
เลื่อน ทองดี	จำรงค์ ใจอ่อนน้อม	„
เทพ เกตุพันธ์		
ตรวจแล้ว วันที่ . / . /		

สุพันธ์ อัครถึก

ทำการแทนหัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บัณฑิตโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประจันต์จันติก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร